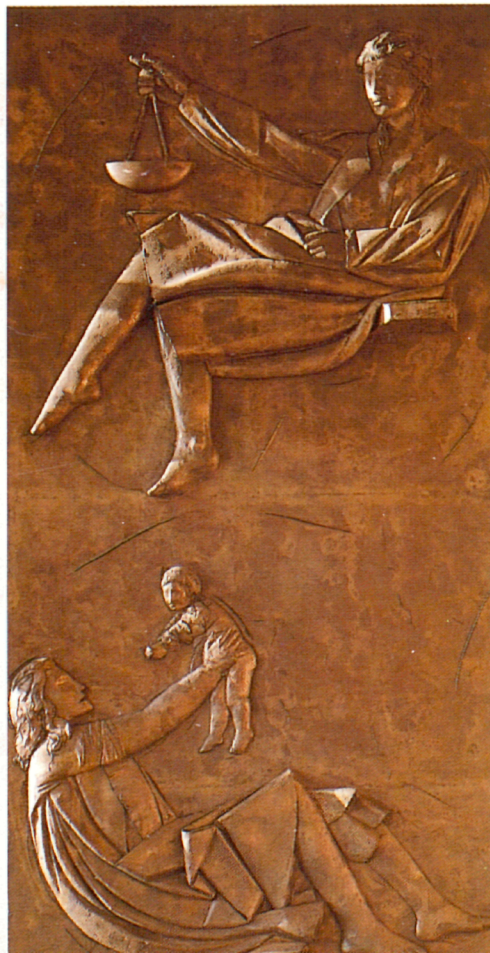

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS
DOMSTOL

ÅRSRAPPORT 1995

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS
DOMSTOL

ÅRSRAPPORT

1995

Översikt över arbetet vid
Europeiska gemenskapernas
domstol och förstainstansrätt

Luxemburg 1996

Kataloguppgifter finns i slutet av publikationen.

Europeiska gemenskapernas domstol
L-2925 Luxemburg
Telefon (352) 43 03-1
Telex till kansliet 2510 CURJA LU
Telex till Informationsavdelningen 2771 CJ INFO LU
Telegramadress CURIA
Fax till domstolen (352) 43 03 26 00
Fax till Informationsavdelningen (352) 43 03 25 00

Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt
Rue du Fort Niedergrünwald
L-2925 Luxemburg
Telefon (352) 43 03-1
Fax till förstainstansrätten (352) 43 03 21 00

Luxemburg: Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer

ISBN 92-829-0332-X

© Europeiska gemenskaperna, 1997

Reproduktion är tillåten under förutsättning att källan anges.

Printed in Italy

Förord

Årsrapporten över verksamheten vid Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt är även i år utformad på samma sätt som tidigare.

I likhet med tidigare årsrapporter är rapporten för år 1995 i första hand riktad till domare och advokater, men även till praktiskt verksamma jurister, lärare och studenter som arbetar med gemenskapsrätt.

Årsrapporten utges i informationssyfte och skall därför inte citeras som en officiell publikation från domstolen eller förstainstansrätten vars domar publiceras officiellt i *Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt* och i *Rättsfallssamling — personaldelen*.

Årsrapporten upprättas på Europeiska gemenskapernas samtliga officiella språk och för första gången nu även på svenska och finska. Rapporten kan erhållas gratis från domstolens informationsavdelning. Önskad språkversion bör anges.

Innehållsförteckning

sidan

- Inledning av domstolens ordförande G.C. Rodríguez Iglesias 9

Europeiska gemenskapernas domstol

- A – Domstolens verksamhet år 1995, av ordföranden
G.C. Rodríguez Iglesias 13
- B – Domstolens yttrande över vissa aspekter av tillämpningen av
Fördraget om Europeiska unionen 19
- C – Domstolens sammansättning 31
 - I – Rangordning:
 - från den 1 till den 24 januari 1995 33
 - från den 25 januari till den 17 september 1995 34
 - från den 18 september till den 6 oktober 1995 35
 - från den 7 oktober till den 31 december 1995 36
 - II – Domstolens medlemmar 37
 - III – Ändringar i domstolens sammansättning under år 1995 45

Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt

A – Förstainstansrättens verksamhet år 1995, av ordföranden A. Saggio . . .	49
B – Förstainstansrättens bidrag inför Regeringskonferensen 1996	65
C – Förstainstansrättens sammansättning	73
I – Rangordning:	
– från den 1 till den 17 januari 1995	75
– från den 18 januari till den 17 september 1995	76
– från den 18 september till den 31 december 1995	77
II – Förstainstansrättens ledamöter	79
III – Ändringar i förstainstansrättens sammansättning under år 1995	85
 <i>Möten och besök</i>	 87
A – Officiella besök och arrangemang vid domstolen och förstainstansrätten under år 1995	91
B – Studiebesök vid domstolen och förstainstansrätten under år 1995 . . .	95
 <i>Högtidliga sammankomster</i>	 97
– Domstolens högtidliga sammankomst den 18 januari 1995	101
– Domstolens högtidliga sammankomst den 24 januari 1995	107
– Domstolens högtidliga sammankomst den 8 mars 1995	113

– Domstolens högtidliga sammankomst den 15 mars 1995	121
– Domstolens högtidliga sammankomst den 12 juli 1995	125
– Domstolens högtidliga sammankomst den 13 september 1995	127
– Domstolens högtidliga sammankomst den 18 september 1995	131
– Domstolens högtidliga sammankomst den 27 september 1995	147
– Domstolens högtidliga sammankomst den 27 november 1995	155

Bilaga I

A – Domstolens dömande verksamhet	161
I – Systematisk översikt över domar meddelade av domstolen år 1995	161
II – Översikt över andra avgöranden från domstolen år 1995 . .	187
III – Verksamhetsstatistik	189
B – Förstainstansrättens dömande verksamhet	209
I – Systematisk översikt över domar meddelade av förstainstansrätten år 1995	209
II – Översikt över andra avgöranden från förstainstansrätten år 1995	227
III – Verksamhetsstatistik	229
C – De nationella domstolarnas verksamhet på gemenskapsrättens område	239

Bilaga II

- Administrationen: organisationsplan i sammandrag 243

Bilaga III

- Domstolens publikationer samt allmänna upplysningar 247

Inledning

av domstolens ordförande G.C. Rodríguez Iglesias

Den föreliggande årsrapporten avser ett år under vilket ett flertal viktiga händelser har inträffat för domstolens del.

År 1995 var det år då Europeiska unionen utvidgades genom Österrikes, Finlands och Sveriges anslutning. Dessa nya medlemskap har medfört en betydande förändring i gemenskapsdomstolarnas sammansättning. Domstolen består i dag av femton domare och nio generaladvokater och förstainstansrätten av femton domare.

Utvidgningen av unionen har även gjort det nödvändigt att anställa ett stort antal nya tjänstemän, bland annat med anledning av de två nya officiella språken — svenska och finska. Gemenskapsdomstolarna arbetar hädanefter även på dessa språk. Domstolens avdelningar har lagt ner särskilt stora ansträngningar på att redan från den 1 januari 1995 ha domar tillgängliga på de nya officiella språken samma dag som de avkunnas, i likhet med övriga språkversioner.

Såsom brukligt har kontakter snabbt knutits med de tre nya medlemsstaterna. Institutionen har således kunnat ta emot framstående jurister och politiker från de nya medlemsstaterna i unionen och har även själv avlagt officiella besök i dessa stater.

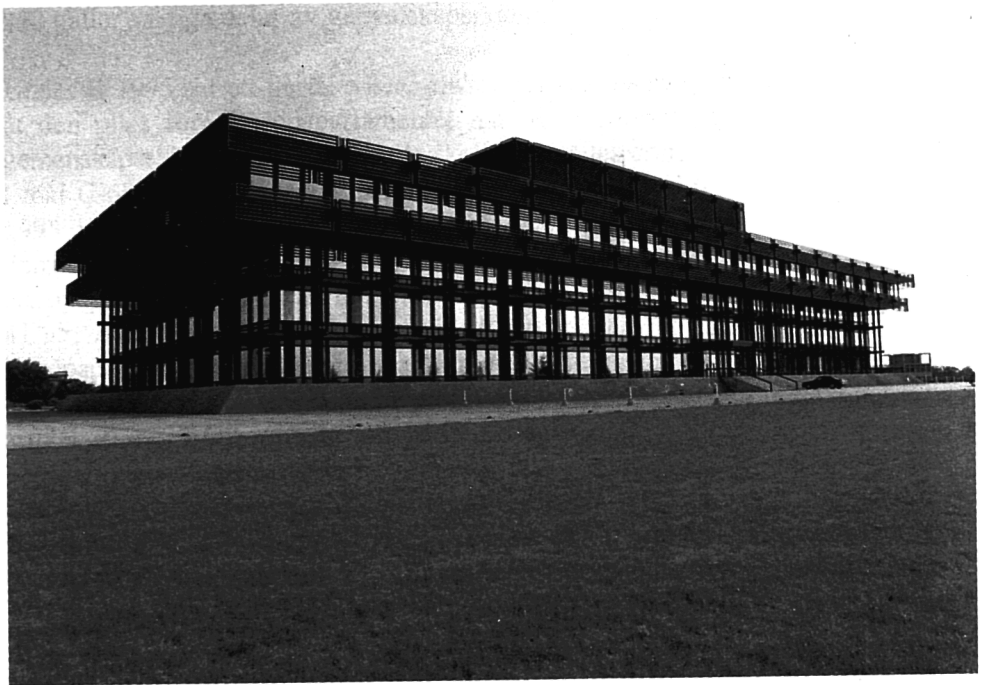
Under år 1995 har domstolen, efter Europeiska rådets uppmaning till gemenskapsinstitutionerna, även utarbetat en rapport ställd till den reflektionssgrupp som tillsattes för att förbereda Regeringskonferensen 1996. I denna rapport¹ erinrade domstolen om gemenskapsdomstolarnas verksamhet och befogenheter och redogjorde för vilka följder Fördraget om Europeiska unionen får för bestämmelserna om gemenskapsdomstolarnas organisation, verksamhet och

¹ Se s. 19.

privilegier. Domstolen gjorde dessutom vissa påpekanden och anmärkningar avseende olika förslag som har lämnats på detta område. Förstainstansrätten har sammanställt ett eget bidrag till regeringskonferensen.

Det kan slutligen påpekas att institutionen, som lägger mycket stor vikt vid att gemenskapsdomstolarnas beslut skall publiceras så fort som möjligt efter att de har avkunnats, har lyckats hålla en tillfredsställande utgivningstakt av rättsfallssamlingen, trots ett ansträngt budgetläge.

*Europeiska gemenskapernas
domstol*

A – Domstolens verksamhet år 1995

av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias

Anslutningen av tre medlemsstater och det förhållandet att den senaste utnämningen av domstolens ledamöter skedde nyligen — i oktober 1994 — har inte hindrat att det antal mål som har avslutats har upprätthållits på en nivå som i huvudsak är densamma som under det föregående året. Det har avkunnats 172 domar under det gångna året, till vilka fogas 76 beslut samt 2 yttranden, vilka har avgivits enligt artikel 228 i fördraget. Av de 172 domar som avkunnades rörde 110 begäran om förhandsavgörande, 52 direkt talan och 9 överklagande.

Man kan glädja sig över att kunna konstatera att den tid som i medeltal har ägnats åt förfarandena totalt sett nästan motsvarar den tid som i medeltal har ägnats åt förfarandena år 1994, den mindre ökning som har skett vad avser förfarandena för förhandsavgörande (20,5 under år 1995 i stället för 18 månader under år 1994) har kompensrats av det förhållandet att det har skett en märkbar minskning av den tid som har ägnats åt mål där talan förs direkt (17,8 månader under år 1995 i stället för 20,8 månader under år 1994).

Utöver dessa uppgifter har domstolens rättspraxis utvecklats på ett betydande sätt vad gäller viktiga delar av gemenskapsrätten.

Under år 1995 har ett flertal *tvister mellan institutionerna* gett en tydligare kontur åt den plats som Europaparlamentet har vid utformningen och kontrollen av gemenskapsrätten. I detta avseende skall framhållas domen av den 30 mars 1995 i mål C-65/93, *parlamentet mot rådet*, REG 1995, s. I-643, och av den 5 juli 1995 i mål C-21/94, *parlamentet mot rådet*, REG 1995, s. I-1827, i vilka domstolen har sett sig vara tvungen att förtydliga gränserna för Europaparlamentets rätt att höras, samt domen av den 7 december 1995 i mål C-41/95, *rådet mot parlamentet*, i vilken den rättsakt ogiltigförklarades i vilken Europaparlamentets ordförande förklarade den allmänna budgeten för Europeiska unionen för budgetåret 1995 som slutgiltigt antagen, eftersom bestämmelserna i artikel 203.9 i EG-fördraget inte hade iakttagits.

Det är även av intresse att framhålla att dessa två senare förfaranden har inletts enligt den nya lydelsen av artikel 173 första och tredje stycket i fördraget, som ger återklang åt domen av den 22 maj 1990 i mål C-70/88, *parlamentet mot rådet*, Rec. 1990, s. I-2041, och domen av den 23 april 1986 i mål 294/83, *Les Verts mot parlamentet*, Rec. 1986, s. 1339, enligt vilken lydelse det föreskrivs dels att Europaparlamentet har rätt att väcka talan om ogiltigförklaring för att

tillvarata sina rättigheter, dels att det är möjligt att väcka talan om ogiltigförklaring av en av parlamentets rättsakter som har rättsverkan i förhållande till tredje man.

Räckvidden av och gränserna för *gemenskapsrättsliga bestämmelsers inverkan på nationella rättegångsregler* har förtydligats i domarna av den 14 december 1995 i mål C-312/93, *Peterbroeck*, och i mål C-430/93 och C-431/93, *Van Schijndel*. I dessa domar har domstolen gjort vissa avgränsningar avseende den princip enligt vilken det ankommer på varje medlemsstat att, i avsaknad av gemenskapsbestämmelser inom området, fastställa de processuella reglerna för de förfaranden som är avsedda att säkerställa skyddet av de rättigheter som enskilda har till följd av den direkta effekten av gemenskapsrätten. I domen i målet *Peterbroeck* fastställde domstolen att gemenskapsrätten hindrar tillämpningen av en nationell förfaranderegulering som — under omständigheter som de i det ifrågavarande förfarandet vid den nationella domstolen — förbjuder den nationella domstolen vid vilken talan har väckts att på eget initiativ och inom ramen för sin behörighet bedöma om en nationell rättsakt är förenlig med en gemenskapsrättslig bestämmelse som inte inom en viss tidsfrist har åberopats av den enskilde. I domen i målet *Van Schijndel* fastställde domstolen för övrigt att gemenskapsrätten inte ålägger de nationella domstolarna att ex officio beakta en grund som är hänförlig till det förhållandet att gemenskapsrättsliga bestämmelser har överträtts, när prövningen av denna grund tvingar dem att åsidosätta den passivitet som de är ålagda att iaktta, genom att gå utöver tvistens ramar såsom dessa har angivits av parterna och basera sig på andra fakta och omständigheter än dem på vilka den part har grundat sin ansökan som har intresse av att nämnda bestämmelser tillämpas.

Det är lika viktigt att i detta sammanhang hänvisa till domen av den 9 november 1995 i mål C-465/93, *Atlanta Fruchthandels-gesellschaft*, REG 1995, s. I-3761, i vilken domstolen preciserade omfattningen av de nationella domstolarnas behörighet att inom ramen för deras samarbete med domstolen besluta om positiva interimistiska åtgärder avseende mål där gemenskapsrätten ifrågasätts. Domstolen fastställde att en nationell domstol kan bevilja positiva åtgärder som medför att en gemenskapsrättslig förordning interimistiskt inte är tillämplig, då sagda domstol hyser allvarliga tvivel om förordningens giltighet, under förutsättning att den hänskjuter frågan om huruvida denna rättsakt är giltig till domstolen, att det är brådskande, att vederbörlig hänsyn tas till gemenskapens intressen och att den beaktar domstolens eller förstainstansrättens avgöranden i fråga om förordningens giltighet eller ett beslut genom vilket liknande interimistiska åtgärder beviljas på gemenskapsnivå.

En omfattande rättspraxis har liksom föregående år bidragit till att precisera räckvidden av principen om fri rörlighet inom den gemensamma marknaden, allt under det att domstolen ger akt på att fullt ut ta hänsyn till det nödvändiga skyddet av allmänintresset vid bedömningen av huruvida vissa handelshinder är förenliga med fördraget.

Vad avser den *fria rörligheten för varor* har domstolen bekräftat och preciserat domen i målet *Keck och Mithouard*, enligt vilken de nationella bestämmelser som begränsar eller förbjuder vissa försäljningsmetoder inte utgör sådana åtgärder med motsvarande verkan som är förbjudna enligt artikel 30, då de är tillämpliga på samtliga berörda aktörer som bedriver verksamhet inom det nationella territoriet och då de påverkar försäljningen av inhemska varor på samma sätt, rättsligt som faktiskt, som försäljningen av varor från andra medlemsstater. Det skall i detta avseende hänvisas till domen av den 9 februari 1995 i mål C-412/93, *Leclerc-Siplec*, REG 1995, s. 179, av den 29 juni 1995 i mål C-391/92, *kommissionen mot Grekland*, REG 1995, s. I-1621, och av den 11 augusti 1995 i mål C-63/94, *Belgapom*, REG 1995, s. I-2467. I denna rättspraxis fastställs det att nationella bestämmelser som förbjuder försäljning med synnerligen låg vinstmarginal (domen i målet *Belgapom*) eller sändning av reklamslag i televisionen till förmån för den ekonomiska distributionssektorn (domen i målet *Leclerc-Siplec*) eller begränsar försäljning av modersmjölksersättning till apotek (domen i målet *kommissionen mot Grekland*) avser försäljningsmetoder. I den senare domen har domstolen för övrigt fastställt att den omständigheten att modersmjölksersättning inte framställs i den berörda medlemsstaten inte gör det möjligt att anse att föreskrifterna i fråga påverkar försäljningen av varor med ursprung i andra medlemsstater på ett annat sätt än de påverkar försäljningen av inhemska varor, då de inte skyddar nationell framställning av liknande produkter eller produkter som konkurrerar med ifrågavarande varor.

Vad avser den *fria rörligheten för personer* var domen av den 15 december 1995 i mål C-415/93, *Bosman*, avkunnad inom ramen för en begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Liège, utan tvekan en av de i massmedia mest uppmärksammade domarna under året. Domstolen fastställde i denna dom att det strider mot artikel 48 i fördraget att tillämpa regler som har utfärdats av idrottsförbund enligt vilka det krävs ersättning vid övergången av en spelare i en förening i en medlemsstat till en förening i en annan medlemsstat och enligt vilka antalet utländska spelare som fotbollsföreningarna kan ställa upp under tävlingsmatcherna är begränsat.

Även om området för direkta skatter för närvarande inte omfattas av gemenskapsrätten, kan icke desto mindre medlemsstaternas behörighet på detta område begränsas genom artikel 48 i fördraget. Enligt domen av den 14 februari

1995 i mål C-279/93, *Schumacker*, REG 1995, s. I-225, strider en medlemsstats föreskrifter enligt vilka en arbetstagare från en annan medlemsstat som är bosatt i den sistnämnda staten och utövar en avlönad verksamhet inom den förstnämnda statens territorium beskattas hårdare än en arbetstagare som bor inom den förstnämnda statens territorium och som där innehar samma anställning, mot denna bestämmelse, då medborgaren i den sistnämnda staten får sin inkomst helt eller nästan uteslutande från den verksamhet som utövas i den förstnämnda staten och han i den sistnämnda staten inte uppbär tillräckliga inkomster för att där kunna beskattas med beaktande av personliga förhållanden och familjesituation.

Vad avser *fri rörlighet för tjänster* skall vikten av domen av den 10 maj 1995 i mål C-384/93, *Alpine Investments*, REG 1995, s. I-1141, understrykas. Denna dom rör en medlemsstats förbud mot den praxis som består i att oombett ta kontakt per telefon med potentiella kunder som är etablerade i andra medlemsstater, för att erbjuda dem tjänster med anknytning till investeringar i varuterminskontrakt. Domstolen fastställde att ett sådant förbud "utgör en inskränkning i friheten att tillhandahålla tjänster" i den mening som avses i artikel 59 i fördraget, men att bestämmelsen inte utgör hinder för förbudet, när det avser att bevara investerarnas förtroende för de inhemska finansmarknaderna.

Man skall även uppmärksamma domen av den 30 november 1995 i mål C-55/94, *Gebhard*, REG 1995, s. I-4165, i vilken domstolen har uppgivit de kriterier som gör det möjligt att åtskilja begreppen etablering och tillhandahållande av tjänster. En "Rechtsanwalt" som i Italien utövar en verksamhet som är av huvudsakligen icke-processuell karaktär och som använder titeln "avvocato" i denna stat ansågs omfattas av bestämmelserna om fri rörlighet för tjänster. Domstolen fastställde att en medborgare i en medlemsstat som stadigvarande och kontinuerligt utövar verksamhet i en annan medlemsstat där han från en stadigvarande plats för affärsverksamhet vänder sig till bland andra medborgare i denna medlemsstat omfattas av bestämmelserna om etableringsrätt. Om rätten att starta verksamhet är underkastad vissa villkor i värdmedlemsstaten, skall medborgare i andra medlemsstater för övrigt i princip uppfylla dessa villkor, men nationella villkor som kan hindra eller göra det mindre attraktivt för medborgare i andra medlemsstater att etablera sig skall uppfylla fyra kumulativa villkor: de skall vara tillämpliga på ett icke-diskriminerande sätt, de skall framstå som motiverade med hänsyn till ett tvingande allmänintresse, de skall vara ägnade att säkerställa förverkligandet av det mål som eftersträvas genom dem och de skall inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

År 1995 karakteriseras även av en avsevärd utveckling av rättspraxis rörande den *fria rörligheten för kapital*. På den punkten kan man uppmärksamma domen av den 23 februari 1995 i mål C-358/93 och C-416/93, *Bordessa m.fl.*, REG 1995,

s. I-361, i vilken fastställdes att nationella bestämmelser i vilka det föreskrivs att utförseln av mynt, sedlar och innehavarbankcheckar måste föregås av en deklaration eller ett tillstånd, beroende på vilket belopp den utförda valutan uppgår till, varken omfattas av artikel 30 eller av artikel 59 i fördraget utan av direktiv 88/361/EEG om den fria rörligheten för kapital. Enligt domstolen strider det mot detta direktiv att utförseln av valuta till en annan medlemsstat måste föregås av ett tillstånd, men inte att denna transaktion måste föregås av en deklaration. Genom domen av den 14 december 1995 i mål C-163/94, C-165/94 och C-250/94, *Sanz de Lera m.fl.*, utsträcks denna rättspraxis, med stöd av artikel 73b.1 och 73d.1 b i fördraget, till att omfatta de fall då valutan är avsedd att utföras till tredje land och inte till en annan medlemsstat.

Avslutningsvis har domstolen i domen av den 14 november 1995 i mål C-484/93, *Svensson*, REG 1995, s. I-3955, tolkat artiklarna 67 och 71 i förhållande till en stats bestämmelser enligt vilka villkoret för beviljande av en social förmån i form av bostadsbidrag är att de lån som skall finansiera byggnationen har upptagits hos ett kreditinstitut som har tillstånd att bedriva verksamhet i den staten. Enligt domstolen strider en sådan lagstiftning mot artiklarna 59 och 67, då den förutsätter att kreditinstitutet är etablerat i denna stat.

Vad avser området för *den gemensamma handelspolitiken* har domstolen i domen av den 17 oktober 1995 i mål C-70/94 och C-83/94, *Werner och Leifer*, REG 1995, s. I-3189 och I-3231, blivit ombedd att besvara huruvida en nationell lagstiftning enligt vilken försäljningen av materiel som kan användas för såväl militära som civila ändamål underkastas tillstånd är förenlig med artikel 113 i fördraget. Gemenskapen har antagit förordning (EEG) nr 2603/69, om fri handel med tredje land, samtidigt som undantag som är identiska med de som avses i artikel 36 tillåts. Domstolen ansåg att de ifrågavarande nationella bestämmelserna var förenliga med gemenskapsrätten, eftersom de var nödvändiga för att inte riskera en allvarlig störning i förhållandet till annat land, vilket skulle kunna påverka en medlemsstats allmänna säkerhet.

Vad avser *likabehandling av kvinnor och män* skall erinras om att i domen av den 17 oktober 1995 i mål C-450/93, *Kalanke*, REG 1995, s. I-3051, hade domstolen att tolka artikel 2.1 och 2.4 i direktiv 76/207/EEG avseende en lagstiftning i vilken föreskrivs att kvinnliga sökande automatiskt ges företräde när kandidater till en befordran har lika meriter, då dessa inte utgör 50 procent av de anställda av olika rang i den berörda personalkategorin. Domstolen fastställde att en sådan lagstiftning stred mot direktivet.

I detta avseende bör man även uppmärksamma domarna av den 14 december 1995 i målen C-444/93, *Megner och Scheffel*, och C-317/93, *Nolte*, som rör direktiv

79/7/EEG om lagstadgade system för social trygghet. Domstolen fastställde att en nationell lagstiftning enligt vilken "anställningar av ringa omfattning", det vill säga anställningar som utövas under mindre än en visst antal timmar per vecka eller för vilken ersättningen understiger ett visst belopp, undantas från försäkringsskyldighet inom ramen för ett lagstadgat system för sjukförsäkring eller för ålderspensionsförsäkring, eller från skyldighet att inom ramen för ett system för arbetslöshetsförsäkring erlägga avgifter, inte utgör en indirekt diskriminering på grund av kön, även om den berör ett mycket större antal kvinnor än män, då den nationelle lagstiftaren skäligen har kunnat anse att denna lagstiftning var nödvändig för att uppnå ett socialpolitiskt mål som helt saknade samband med diskriminering på grund av kön.

Då det är fråga om *konsumentskydd* har domstolen i domen av den 12 oktober 1995 i mål C-85/94, *Peeters*, REG 1995, s. I-2955, klargjort innebörden av domen av den 18 juni 1991 i mål C-369/89, *Piageme m.fl.*, Rec. 1991, s. I-2971, genom att fastställa att det strider mot direktiv 79/112/EEG om märkning av varor att en medlemsstat med hänsyn till kravet på ett språk som är lätt att förstå föreskriver att vid märkningen av en vara för försäljning skall det dominerande språket i den region där varan saluförs användas, även om man inte därigenom utesluter användningen av ett annat språk. Den ansåg däremot att de uppgifter som enligt direktivet är obligatoriska i fråga om märkning skall anges på ett språk — eller på annat sätt, som med teckningar, symboler eller figurmärken — som konsumenterna i den berörda staten eller regionen har lätt att förstå.

Domstolen ansåg slutligen i *yttrande 2/92* av den 24 mars 1995, REG 1995, s. I-521, att gemenskapen och medlemsstaterna har delad behörighet att medverka i OECD:s tredje reviderade beslut, om nationell behandling, som i huvudsak rör villkoren för utlandskontrollerade företags deltagande i den ekonomiska verksamheten i de medlemsstater där dessa verkar.

B – Domstolens yttrande över vissa aspekter av tillämpningen av Fördraget om Europeiska unionen (Luxemburg i maj 1995)

Inledning

1. Europeiska rådet beslutade vid sitt möte på Korfu den 24 och den 25 juni 1994 att inrätta en reflektionsgrupp med uppgift att förbereda arbetet med Regeringskonferensen 1996 — en konferens som föreskrivs i artikel N.2 i Fördraget om Europeiska unionen — och inbjöd samtidigt institutionerna att yttra sig över hur Fördraget om Europeiska unionen fungerar innan denna grupp inleder sitt arbete den 1 juni 1995.

2. I sitt svar bör domstolen förena en strävan efter att tillföra något av värde för den nämnda gruppens arbete med den skyldighet att vara återhållsam som den har genom sin ställning som dömande institution.

Den översyn som föreskrivs i fördragen tilldelar först och främst medlemsstaterna uppgiften att utarbeta och godkänna de ändringar som anses nödvändiga för att möta de krav som ställs på en union i ständig utveckling. I det sammanhanget är det domstolens skyldighet att ange vad som är nödvändigt, eller till och med absolut nödvändigt, för att unionens rättssystem skall kunna fortsätta att fylla sin funktion på ett effektivt sätt. Det är av väsentlig betydelse att unionen, som grundas på rättsstatsprincipen, förfogar över ett domstolsväsende som kan säkerställa att lag och rätt respekteras.

Följaktligen handlar domstolens rapport huvudsakligen om domstolsväsendet, och andra ämnen behandlas endast i den mån de kan påverka verksamheten inom detta.

Domstolen erinrar först om domstolarnas roll inom ramen för unionen och gör sedan en sammanställning av hur vissa bestämmelser i Fördraget om Europeiska unionen tillämpas och avger därefter synpunkter på framtida ändringar som rör domstolsväsendet eller som kan få återverkningar på detta.

I — Domstolarnas roll inom Europeiska unionen

3. Europeiska gemenskaperna är rättsliga gemenskaper, och unionen, som grundas på gemenskaperna, är av samma natur. Själva förutsättningen för dess

existens är att medlemsstaterna, institutionerna och de enskilda erkänner att dess regler är bindande.

EG-domstolen, som har till uppgift att säkerställa respekten för lag och rätt vid tolkning och tillämpning av fördragen, vakar över rättsakternas lagenlighet och en enhetlig tillämpning av de gemensamma reglerna. Fördragen, tilläggsprotokollen till vissa avtal mellan medlemsstater liksom vissa överenskommelser mellan gemenskaperna och tredje länder tillerkänner domstolen olika slag av kompetens. Domstolen skall sålunda döma i mål som väcks direkt av medlemsstaterna, institutionerna och de enskilda, den skall upprätthålla ett nära samarbete med de nationella domstolarna genom förfarandet med förhandsavgöranden och den skall avge yttranden över vissa avtal som gemenskaperna avser att ingå. På detta sätt utövar domstolen funktioner som i medlemsstaternas rättsordningar, alltefter omständigheterna, tillkommer författningsdomstolarna, de allmänna domstolarna eller förvaltningsdomstolarna.

I egenskap av författningsdomstol uttalar sig domstolen om gemenskapernas och medlemsstaternas respektive behörigheter liksom om gemenskapernas behörigheter i förhållande till andra samarbetsformer inom ramen för unionen och avgör generellt vilken räckvidd de bestämmelser i fördraget har vilkas efterlevnad den skall säkerställa. Den ser till att maktfördelningen mellan institutionerna säkras och bidrar på så sätt till att upprätthålla jämvikten mellan institutionerna. Den kontrollerar att de grundläggande rättigheterna och de allmänna rättsprinciperna respekteras av institutionerna liksom av medlemsstaterna när de utövar verksamhet inom gemenskapsrättens tillämpningsområde. Den avgör frågor om förhållandet mellan gemenskapsrätt och nationell rätt och beträffande ömsesidiga förpliktelser mellan medlemsstaterna och gemenskapernas institutioner. Slutligen kan den anmodas att yttra sig över huruvida internationella förpliktelser som gemenskaperna avser att åta sig är förenliga med fördragen.

Beträffande domstolens övriga behörigheter har upprättandet av ett tvåinstanssystem för samtliga fall där talan väckts av fysiska eller juridiska personer, vilka hädanefter tilldelas förstainstansrätten med möjlighet till överklagande till domstolen, säkerligen förbättrat skyddet för de enskilda samt gjort det möjligt för den högre instansen att i större utsträckning ägna sig åt sin väsentliga uppgift, som består i att säkerställa en enhetlig tolkning av lag och rätt, under förhållanden som gör det möjligt att bevara kvaliteten och effektiviteten i domstolsväsendet.

4. Domstolen anser att det är absolut nödvändigt att de dömande organens verksamhet och rättigheter säkras vid genomförandet av den kommande översynen för att bibehålla de väsentliga särdragen i gemenskapens rättsordning.

Förklaringen till att gemenskapsrätten blivit så djupt förankrad i medlemsstaternas rättsliga verklighet är att den utformats, tolkats och tillämpats som en enhetlig regel av medborgarna, förvaltningsmyndigheterna och domstolarna i samtliga medlemsstater där de enskilda själva åtagit sig att återopa den inför sina nationella domstolar. Sålunda har domstolen, till och med innan tanken på ett unionsmedborgarskap dök upp, av fördragen slutit sig till begreppet om en ny rättsordning där individerna var rättssubjekt och i ett flertal fall har domstolen säkerställt att de verkligen kunnat utöva de rättigheter som hade tilldelats dem.

Följaktligen bör varje beslut som avser den rättsliga strukturen bevara domstolarnas oavhängighet liksom den bindande verkan av deras domar. Annars skulle själva grunderna för gemenskapernas rättsordning undergrävas.

Enligt artikel L i Fördraget om Europeiska unionen faller unionens verksamhet avseende gemensam utrikes- och säkerhetspolitik och samarbete i rättsliga och inrikes frågor till största delen utanför domstolens kompetens.¹ I det avseendet bör regeringskonferensens uppmärksamhet fästas på de juridiska problem som kan uppkomma på lång eller till och med på kort sikt. Först och främst är det självklart att domstolsskyddet av de enskilda som påverkas av unionens verksamhet, framför allt med stöd av samarbetet i rättsliga och inrikes frågor, bör säkerställas och organiseras på ett sätt som gör det möjligt att få en sammanhängande tolkning och tillämpning, dels av gemenskapsrätten, dels av de bestämmelser som antas inom ramen för det nämnda samarbetet. Vidare kan man behöva fastställa gränserna för unionens behörighet gentemot medlemsstaterna liksom gränserna för behörigheten hos varje institution inom unionen. Slutligen bör man föreskriva lämpliga förfaranden för att säkerställa att de beslut som fattats verkställs på ett enhetligt sätt.

5. Det är uppenbart att nödvändigheten av att säkra en enhetlig tolkning och tillämpning av gemenskapsrätten liksom av avtal som är oskiljaktigt förenade med förverkligandet av fördragens mål förutsätter att det finns en enda domstol, såsom EG-domstolen, som slutligt avgör vad som är lag och rätt för hela gemenskapen. Detta är ett grundläggande krav i varje mål som är av konstitutionell art eller som i något annat avseende rör en fråga som är viktig för rättsutvecklingen.

¹ Domstolen har inom ramen för en begäran om förhandsavgörande förklarat sig obehörig att tolka artikel B i Fördraget om Europeiska unionen (beslut av den 7 april 1995, Grau Gomis m.fl., C-167/94, REG 1995, s. I-1023).

II — Tillämpningen av Fördraget om Europeiska unionen

6. Beträffande EG-domstolen har de ändringar som infördes genom Fördraget om Europeiska unionen hittills endast haft begränsade verkningar. Det förhållandet förklaras dels av att fördraget nyligen trätt i kraft, dels av den tidsförskjutning som oundvikligen uppkommer mellan det att vissa förfaranden inrättats eller vissa bestämmelser genomförts och det att dessa eventuellt ger upphov till tvister.

7. På det formella planet har såväl stadgan för Europeiska gemenskapernas domstol som domstolens och förstainstansrättens rättegångsregler blivit föremål för ändringar som nödvändiggjorts av Fördraget om Europeiska unionen. Ändringarna i stadgan godkändes på domstolens begäran av rådet genom beslut av den 22 december 1994.² Ändringarna i domstolens rättegångsregler fastställdes av domstolen den 21 februari 1995 efter rådets godkännande.³ Ändringarna i förstainstansrättens rättegångsregler fastställdes av förstainstansrätten den 17 februari 1995 efter rådets godkännande och med domstolens samtycke.⁴

8. Den första ändring som i praktiken redan lett till märkbart resultat är den vars genomförande berodde på domstolen själv, nämligen den nya lydelsen av artikel 165 tredje stycket. Denna bestämmelse gör det hädanefter möjligt för domstolen att hänskjuta varje mål till en avdelning, om inte en medlemsstat eller en institution som är part i målet begär att det skall avgöras i plenum. Domstolen avgör fortfarande alla mål som innehåller grundläggande frågor i plenum men använder sig regelmässigt av den nya möjligheten som erbjuds beträffande de grupper av mål som tidigare obligatoriskt skulle avgöras av domstolen i plenum, vilket förmodligen bidragit till den förkortade handläggningstid som den senaste statistiken visar.⁵ Detta resultat har möjliggjorts genom inställningen hos medlemsstaterna och institutionerna, vilka endast i undantagsfall har begärt att domstolen skall avgöra målet i plenum.

² EGT nr L 379, 31.12.1994, s. 1.

³ EGT nr L 44, 28.2.1995, s. 61.

⁴ EGT nr L 44, 28.2.1995, s. 64.

⁵ Den genomsnittliga handläggningstiden för mål som väckts direkt vid domstolen har utvecklats från 22,9 månader år 1993 till 20,8 månader år 1994; för mål avseende förhandsavgöranden från 20,4 till 18 månader; för mål i anledning av överklagande från 19,2 till 21,2 månader. Den sista uppgiften förklaras bland annat av den relativa ökningen av överklaganden inom konkurrensområdet, vilka ger upphov till mål som ofta är mer omfattande och komplicerade än personalmålen.

9. Beträffande ändringarna i de andra bestämmelserna i fördragen som rör domstolen kan antecknas att en talan om ogiltigförklaring har ingivits med stöd av den nya lydelsen av artikel 173 första stycket i EG-fördraget gentemot en rättsakt som antagits av Europaparlamentet och rådet i enlighet med förfarandet i artikel 189b i EG-fördraget.⁶

I nämnda artikel 173 första stycket i EG-fördraget fastställs den lösning som följer av domstolens rättspraxis⁷ att en talan om ogiltigförklaring kan riktas mot de av Europaparlamentets rättsakter som skall ha rättsverkan i förhållande till tredje man. Denna bestämmelse har också utgjort grunden för en ny talan som väckts av rådet.⁸

Europaparlamentet, som redan tidigare har haft rätt att föra talan om ogiltigförklaring mot rådets eller kommissionens rättsakter för att tillvarata sina rättigheter⁹ och som redan utnyttjat denna rättighet vid ett flertal tillfällen före ikraftträdandet av Fördraget om Europeiska unionen, har på motsvarande sätt kunnat åberopa den nya lydelsen av artikel 173 tredje stycket i EG-fördraget, där den nämnda lösningen i rättspraxis fastställs, för att väcka talan om ogiltigförklaring i tre nya fall.¹⁰

De andra ändringarna som särskilt rör unionens domstolsväsende har däremot ännu inte tillämpats. Detta gäller den nya lydelsen av artikel 171 i EG-fördraget (och motsvarande bestämmelser i Euratomfördraget), där kommissionen ges möjlighet att väcka talan vid domstolen för att begära att denna skall besluta om sanktioner mot en stat som underlåtit att rätta sig efter en dom, enligt vilken staten gjort sig skyldig till fördragsbrott. Detsamma gäller bestämmelserna avseende mål som Europeiska monetära institutet (EMI) och artikel K 3 2.c sista stycket i Fördraget om Europeiska unionen, som gör det möjligt att tillerkänna domstolen behörighet angående de konventioner som antas inom ramen för samarbetet i rättsliga och inrikes frågor.¹¹

⁶ Mål C-233/94, Tyskland mot parlamentet och rådet.

⁷ Dom av den 23 april 1986, Les Verts mot parlamentet, 294/83, Rec. s. 1339.

⁸ Mål C-41/95, rådet mot parlamentet.

⁹ Dom av den 22 maj 1990, parlamentet mot rådet, C-70/88, Rec. I-2041.

¹⁰ Målen C-21/94, parlamentet mot rådet, C-271/94, parlamentet mot rådet, och C-303/94, parlamentet mot rådet.

¹¹ Den enda konvention av sådan art som hittills antagits, nämligen konventionen om ett förenklat förfarande för utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater, vilken utarbetats genom rådets rättsakt av den 10 mars 1995 (EGT nr C 78, 30.3.1995, s. 1), tilldelar inte domstolen någon behörighet.

Beträffande den nya lydelsen av artikel 168a i EG-fördraget (och motsvarande bestämmelser i Kol- och stålfördraget och i Euratomfördraget), enligt vilken det hädanefter är möjligt att tillerkänna förstainstansrätten behörighet att pröva vissa bestämda grupper av mål i vilka talan väckts av medlemsstaterna eller institutionerna med undantag av mål om förhandsavgöranden, anser domstolen att det är möjligt att förutse en eventuell tillämpning av denna endast efter det att man utvärderat erfarenheterna från förstainstansrättens utövande av de behörigheter som den nyligen tillerkänts för att pröva talan som väckts av enskilda.¹²

10. Vissa av de andra ändringar som införts genom Fördraget om Europeiska unionen har redan gett upphov till mål som för närvarande pågår vid domstolen.

Detta gäller bland annat subsidiaritetsprincipen i artikel 3b i EG-fördraget,¹³ de nya bestämmelserna om kapitalrörelser i artikel 73b—73h i samma fördrag¹⁴ liksom också vissa av de nya rättsgrunder som införts i EG-fördraget¹⁵.

III — Eventuell översyn av bestämmelser om domstolsväsendet

11. Utvecklingen av gemenskapens rättsordning är till stor del resultatet av den dialog som skapats mellan de nationella domstolarna och EG-domstolen genom begäran om förhandsavgörande. Det är genom detta samarbete som de väsentliga särdragen i denna rättsordning identifierats, framför allt dess företräde gentemot medlemsstaternas lag och rätt, en rad bestämmelsers direkta verkan liksom de enskildas möjlighet att erhålla ersättning när deras rättigheter har kränkts genom en överträdelse av gemenskapsrätten som kan tillskrivas en medlemsstat. En begränsning av möjligheterna att väcka talan vid domstolen skulle få till följd att den enhetliga tillämpningen och tolkningen av gemenskapsrätten inom hela unionen sattes i fara med risk för att de enskilda skulle förlora ett verkningsfullt domstolsskydd och att enhetligheten i rättspraxis skulle undergrävas.

¹² Rådets beslut 93/350/Euratom, EKSG, EEG av den 8 juni 1993 (EGT nr L 144, 16.6.1993, s. 21), och 94/149/EKSG, EG av den 7 mars 1994 (EGT nr L 66, 10.3.1994, s. 29).

¹³ Målen C-84/94, Förenade kungariket mot rådet, och C233/94, Tyskland mot parlamentet och rådet.

¹⁴ Målen C163/94, Sanz de Lera, C-165/94, Díaz Jiménez, C250/94, Kapanoglu, C-294/94, Quintanilha, och C-20/95, Weg.

¹⁵ Målen C-268/94, Portugal mot rådet, och C-271/94, parlamentet mot rådet.

Men detta är inte allt. Systemet med förhandsavgöranden utgör själva grundvalen för den inre marknadens funktion, eftersom det är grundläggande för att bevara den gemenskapsrättsliga karaktären hos den rätt som instiftats genom fördraget och eftersom det har som mål att under alla omständigheter säkerställa att denna rätt får samma verkan i alla medlemsstater i Europeiska unionen. Varje — även potentiellt — angrepp mot den enhetliga tillämpningen och tolkningen av gemenskapsrätten inom hela unionen riskerar att skapa en snedvriden konkurrens och diskriminering mellan de ekonomiska aktörerna, varigenom dessa aktörers lika möjligheter och därmed också den inre marknadens funktion sätts på spel.

En av domstolens viktigaste uppgifter består just i att säkerställa en sådan enhetlig tolkning och det är genom att svara på de frågor som de nationella domstolarna ställer som domstolen fullgör sitt uppdrag. Följaktligen bör möjligheten att väcka talan vid domstolen förbli öppen för samtliga domstolar.

Hur effektivt förfarandet med förhandsavgöranden är beror förvisso på hur lång tid det tar innan målen avgörs, eftersom förfarandet ur teknisk synvinkel bara är en del av processen vid den nationella domstolen. Alltför långa handläggningstider skulle kunna avhålla de nationella domstolarna från att inge begäran om förhandsavgörande. Domstolen är medveten om nödvändigheten av att ytterligare förkorta handläggningstiden för dessa frågor och understryker i det avseendet att den överföring till förstainstansrätten som nyligen genomförts av samtliga mål där talan väckts direkt av enskilda bör göra det möjligt att avsevärt minska handläggningstiden för andra förfaranden och i synnerhet när det gäller förhandsavgöranden.

För närvarande undersöker domstolen ytterligare åtgärder för att öka sin produktivitet. Här kan anmärkas att det beträffande mål av stor vikt, bland annat ur konstitutionell och ekonomisk synvinkel, knappast är möjligt eller ens önskvärt att påskynda förfarandet vid domstolen. Beträffande mål av mindre betydelse kan man däremot säkert räkna med en förenkling av förfarandet som kan få positiva effekter. De åtgärder som erfordras i det avseendet faller inom ramen för domstolens stadgar och rättegångsreglerna, eller ligger till och med på nivån för enkel praktisk tillämpning, och kräver inga ändringar av fördragen.

12. Domstolen anser, med hänvisning till den ansevärda tid som förflöt innan dess rättegångsregler anpassades till Fördraget om Europeiska unionen (de nödvändiga ändringarna antogs först i februari 1995), att det finns anledning att mjuka upp den regel som fastställs i artikel 188 tredje stycket i EG-fördraget (liksom i motsvarande bestämmelser i de andra fördragen), i vilken krävs att rådet enhälligt godkänner varje ändring i dessa regler. Man skulle kunna tänka sig att domstolen medgavs att själv bestämma sina rättegångsregler utan rådets

godkännande eller, i den mån medlemsstaterna anser det vara absolut nödvändigt att de behåller en rätt till inflytande beträffande denna text, att ett sådant godkännande skulle anses vara givet vid utgången av en viss tidsfrist, om rådet inte gjort ändringar i domstolens förslag. På motsvarande sätt skulle det vara lämpligt att ändra artikel 168a.4 i EG-fördraget och motsvarande bestämmelser i de andra fördragen beträffande förstainstansrättens rättegångsregler.

13. I de framställningar som förelagts rådet till följd av inrättandet av ett tvåinstanssystem har domstolen redan understrukt att målen om begäran om förhandsavgörande inte är lämpade för ett system med två instanser, dels eftersom det riskerar att medföra oacceptabla handläggningstider, dels eftersom frågan uppstår om rättskraften hos de domar som meddelats i första instans liksom om vilka som får överklaga. Behörigheten när det gäller förhandsavgöranden kan för övrigt inte splittras ytterligare. Det gäller även om det skulle ske efter på förhand bestämda kriterier som rör de ämnen som behandlas eller som tar hänsyn till vilken instans som hänskjutit frågan, eftersom det då finns risk för att konsekvensen i rättspraxis sätts i fråga. Inte heller kan det ske med tillämpning av en flexibel ordning enligt vilken domstolen från fall till fall kan överlämna mål till förstainstansrätten, eftersom det skulle kunna strida mot vissa uppfattningar om laga domstol.

14. Domstolen har fått kännedom om vissa förslag avseende dels en ändring av artikel 173 i EG-fördraget och motsvarande bestämmelser i de andra fördragen i avsikt att tillerkänna Europaparlamentet rätten att föra talan om ogiltigförklaring utan att det behöver påvisa något som helst berättigat intresse, dels en regel om att parlamentet skall tillerkännas rätten att begära att domstolen i enlighet med artikel 228.6 i EG-fördraget skall avge ett yttrande över ett internationellt avtal som gemenskapen avser att ingå. Naturligtvis tillkommer det regeringskonferensen att besluta vad dessa förslag skall leda till. Domstolen vill framföra att det inte bör föreligga några tekniska hinder mot sådana ändringar och att domstolen i fråga om förfarandet med yttrande redan har låtit parlamentet yttra sig i anledning av begäran som ingetts av medlemsstaterna, rådet eller kommissionen. Domstolen betvivlar emellertid att det skulle vara lämpligt att förflytta tvister till domstolsområdet, när dessa på ett lika tillfredsställande sätt skulle kunna lösas på politisk nivå med anlitande av de förfaranden som föreskrivits för det ändamålet.

15. Domstolen har påbörjat en utredning om den framtida domstolssupplemenet inom unionen. Hur domstolsväsendet anordnas kommer under alla omständigheter att bero på de politiska besluten om utvecklingen av unionsprocessen för de europeiska folken och om utsikterna för en framtida utvidgning.

I nuvarande skede av denna utveckling anser domstolen att domstolsväsendets struktur inte bör förändras. Framför allt förefaller det onödigt att ändra artikel 168a i EG-fördraget och motsvarande bestämmelser i de andra fördragen vad beträffar fördelningen av uppgifter mellan domstolen och förstainstansrätten. Ett mer detaljerat utlåtande kan inte göras förrän man kan bedöma förstainstansrättens och domstolens kapacitet att på ett tillfredsställande sätt klara av det antal tvister som tilldelas dem. Ett självklart krav för effektiviteten i det dömande systemet är i alla händelser att inte öka antalet rättsinstanser om det inte är objektivt nödvändigt, särskilt eftersom de nationella domstolarna skall utöva en central funktion i egenskap av gemenskapsdomstolar.

Om en mer långtgående integration skulle genomföras inom vissa områden och medföra en ökning av antalet tvister, kan man emellertid inte utesluta att det på lång sikt skulle visa sig vara lämpligt att genomföra en specialisering av förstainstansrättens avdelningar eller i förekommande fall att skapa nya specialiserade gemenskapsdomstolar. Eftersom systemet med två instanser har accepterats principiellt, ligger det en viss logik i att de fall där talan väcks direkt till allra största delen prövas vid en eller flera domstolar i första instans och att vissa överklaganden till domstolen underkastas ett gallringssystem. En ökning av antalet domstolar skulle inte äventyra enhetligheten i rättspraxis under förutsättning att man bibehöll en högsta domstol som säkerställde en enhetlig tolkning genom en möjlighet att överklaga eller i förekommande fall genom ett förfarande med förhandsavgörande.

16. Vad beträffar utsikterna för en framtida utvidgning av unionen skulle domstolen vilja fästa regeringskonferensens uppmärksamhet på det problem som kommer att uppstå på grund av det nuvarande förhållandet mellan antalet domare och antalet medlemsstater, även om något samband mellan nationaliteten och ledamotskapet i domstolen inte fastställs i fördragen.

I det avseendet bör två slag av synpunkter vägas samman.

Å ena sidan skulle en större ökning av antalet domare kunna medföra att domstolen i plenisammansättning överskrider den osynliga gräns som skiljer en kollegial domstol från en rådgivande församling. Om större delen av målen avgjordes av avdelningar, skulle dessutom enhetligheten kunna äventyras.

Å andra sidan är det av otvivelaktigt värde för en samstämmig utveckling av gemenskapens rättspraxis att samtliga nationella rättssystem är företrädade vid domstolen, vilket skulle göra det möjligt att beakta de grundläggande begreppen i de olika medlemsstaterna och lättare att acceptera de antagna lösningarna.

Dessutom kan man förmoda att domstolens legitimitet skulle förstärkas om det vid denna fanns en domare från varje medlemsstat.

Slutligen kan anmärkas att frågan om antalet domare ställer sig helt annorlunda vad gäller förstainstansrätten, som vanligtvis avgör målen på en avdelning och vars beslut kan överklagas till domstolen.

17. Domstolen avser att uttrycka sin mening beträffande utnämningsförfarandet och mandattiden för sina ledamöter endast i den omfattning som det handlar om att bevara domstolens oavhängighet och säkerställa effektiviteten i dess verksamhet.

I det avseendet understryker domstolen att det utnämningsförfarande som fastställs genom fördragen och den metod som vanligen följs för att förlänga ledamöternas mandat har säkerställt domstolens oavhängighet och kontinuiteten i rättspraxis på ett tillfredsställande sätt. Domstolen skulle emellertid inte motsätta sig en reform som innebar att dess ledamöters mandattid förlängdes och att man samtidigt föreskrev att mandaten inte kunde förnyas, vilket skulle göra det möjligt att i ännu högre grad förankra ledamöternas oavhängighet och förstärka kontinuiteten i rättspraxis. Med tanke på att varje ledamöts bestämda mandattid skulle räknas från den dag då han tillträder sin tjänst, skulle denna lösning även ha fördelen att begränsa de funktionsstörningar som regeln om partiell nytillsättning vanligtvis orsakar inom domstolens verksamhet.

Utan att man på detta stadium skall behöva ta ställning till de andra förslag som lagts fram, anser emellertid domstolen att en ändring enligt vilken varje kandidat skulle höras inför parlamentariska utskott skulle vara oacceptabel. Den berörde skulle inte kunna besvara de frågor som ställdes till honom på ett tillfredsställande sätt utan att frångå den återhållsamhet som krävs av en person vars oavhängighet enligt fördragets lydelse inte skall kunna ifrågasättas och utan att i förväg ta ställning till de tvistefrågor som han skall pröva vid utövandet av sin dömande funktion.

18. Domstolen vill ännu en gång föra fram det förslag som lades fram under förberedelsearbetet inför Fördraget om Europeiska unionen och som avsåg att ändra artikel 167 femte stycket i EG-fördraget (och motsvarande bestämmelser i Kol- och stålfördraget och i Euratomfördraget) för att göra det möjligt för generaladvokaterna, och inte bara för domarna, att delta när domstolens ordförande skall utses bland domarna. Grunden för detta ställningstagande ligger i det förhållandet att generaladvokaternas ställning är identisk med domarnas. De är ledamöter av domstolen precis som domarna, utan att detta påverkar deras speciella funktion. Som ledamöter har de dessutom samma ansvar vad beträffar

administrativa beslut och berörs på samma sätt av institutionens verksamhet. Med tanke på att ordföranden leder domstolens dömande verksamhet och förvaltning skulle det vara helt logiskt att generaladvokaterna tillsammans med domarna deltog i valet av denne. Eftersom ordföranden leder förhandlingar och överläggningar när domstolen sammanträder i plenum, kan han givetvis endast utses bland domarna; generaladvokaterna skulle således ha rösträtt men inte vara valbara.

IV — Vissa tilltänkta ändringars inverkan på domstolsväsendet

19. Domstolen är medveten om att regeringskonferensen skall pröva frågor av konstitutionell art, såsom att ändra rättsakternas terminologi och att upprätta en normhierarki liksom att i fördraget införa en katalog över grundläggande rättigheter, som gör skyddet av mänskliga rättigheter till en väsentlig del av den europeiska uppbyggnaden i samklang med unionens demokratiska karaktär. Även om det inte tillkommer domstolen att uttala sig beträffande det lämpliga i dessa reformer, kan det ändå anmärkas att det handlar om viktiga aspekter som oundvikligen kommer att påverka domstolsprövningen.

20. Om det införs en katalog över grundläggande rättigheter i fördragstexten, uppkommer för det första frågan om på vilket sätt man skall kontrollera att dessa rättigheter respekteras i de normativa och individuella rättsakter som antas inom ramen för gemenskapsrätten.

I det avseendet vill domstolen erinra om att den redan nu, med stöd av sina nuvarande behörigheter, kontrollerar att de grundläggande rättigheterna respekteras av gemenskapernas lagstiftande och verkställande myndigheter liksom av medlemsstaterna, när dessa handlar inom gemenskapsrättens tillämpningsområde. Härvid hämtar domstolen inspiration ur de konstitutionella traditioner som är gemensamma för medlemsstaterna och ur de internationella överenskommelser som rör skydd av mänskliga rättigheter och till vilka medlemsstaterna medverkat eller anslutit sig samt i synnerhet ur Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna. Den kontroll av att mänskliga rättigheter respekteras som eventuellt skulle föreskrivas i fördraget skulle alltså inte utgöra en ny uppgift för domstolen. Man kan likväl fråga sig om den talan om ogiltigförklaring som föreskrivs i artikel 173 i EG-fördraget och i motsvarande bestämmelser i de andra fördragen, och som står öppen för de enskilda endast vad beträffar rättsakter som berör dem direkt och personligen, är tillräcklig för att garantera dem ett verkningsfullt domstolsskydd mot de kränkningar av deras grundläggande rättigheter som kan bli följden av institutionernas lagstiftningsverksamhet.

21. Om regeringskonferensen beslutar att vidta en ändring av terminologin i institutionernas rättsakter och att i förekommande fall upprätta en normhierarki, är det för det andra absolut nödvändigt att man förutser vilka konsekvenser som dessa ändringar kommer att medföra för systemet med att väcka talan och i synnerhet för enskildas rätt att föra talan om ogiltigförklaring av rättsakter.

22. Det är för tidigt att uttala sig mer i detalj, men med tanke på den grundläggande betydelse som dessa frågor har för domstolsskyddet av enskilda är domstolen angelägen om att få delta i de överläggningar som skulle kunna äga rum senare.

23. Slutligen skulle den kommande översynen, enligt domstolens mening, kunna bli ett tillfälle att vidta en kodifiering och en sanering av de grundläggande fördragen. De många fördrag som utgör den konstitutionella grunden för unionsrätten, av vilka Kol- och stålfördraget löper ut i juli år 2002, den ibland konstlade indelningen som skapats av systemet med de tre pelarna, bevarandet av talrika föråldrade eller obsoleta bestämmelser och tillämpningen av en numrering med både siffror och bokstäver strider mot kraven på tillgänglighet och försätter unionsmedborgaren i en föga tillfredsställande situation vad beträffar rättssäkerheten.

* * * * *

24. På detta stadium har domstolen begränsat sig till att göra generella anmärkningar som till största delen rör den dömande verksamheten. Domstolen förbehåller sig rätten att till reflektionsgruppen inkomma med anmärkningar i anledning av de frågor som tas upp i andra institutioners yttranden, om dessa rör domstolsväsendet eller innehåller förslag som skulle återverka på detta. Dessutom önskar domstolen att den på lämpligt sätt får ta del i arbetet med att förbereda översynen av fördragen. I alla händelser måste domstolen rådfrågas om regeringskonferensen har för avsikt att ändra de bestämmelser i fördragen som gäller domstolsväsendet.

C – Domstolens sammansättning

Första raden, från vänster till höger:

G. Hirsch, domare, D.A.O. Edward, domare, C.N. Kakouris, domare, G.C. Rodríguez Iglesias, ordförande, G. Tesauero, förste generaladvokat, J.-P. Puissechot, domare, G.F. Mancini, domare.

Andra raden, från vänster till höger:

J.L. Murray, domare, P.J.G. Kapteyn, domare, J.C. Moitinho de Almeida, domare, C.O. Lenz, generaladvokat, F. Schockweiler, domare, F.G. Jacobs, generaladvokat, C. Gulmann, domare, A.M. La Pergola, generaladvokat.

Tredje raden, från vänster till höger:

M. Wathelet, domare, N. Fennelly, generaladvokat, H. Ragnemalm, domare, M.B. Elmer, generaladvokat, G. Cosmas, generaladvokat, P. Léger, generaladvokat, P. Jann, domare, L. Sevón, domare, D. Ruiz-Jarabo Colomer, generaladvokat, R. Grass, justitiesekreterare.

I – RANGORDNING

från den 1 till den 24 januari 1995

G.C. RODRIGUEZ IGLESIAS, domstolens ordförande
R. JOLIET, ordförande på första och femte avdelningen
F.A. SCHOCKWEILER, ordförande på andra och sjätte avdelningen
F.G. JACOBS, förste generaladvokat
P.J.G. KAPTEYN, ordförande på fjärde avdelningen
C. GULMANN, ordförande på tredje avdelningen
G.F. MANCINI, domare
C.N. KAKOURIS, domare
C.O. LENZ, generaladvokat
J.C. MOITINHO DE ALMEIDA, domare
G. TESAURO, generaladvokat
J.L. MURRAY, domare
D.A.O. EDWARD, domare
A.M. LA PERGOLA, domare
G. COSMAS, generaladvokat
J.-P. PUISSOCHET, domare
P. LEGER, generaladvokat
G. HIRSCH, domare
M.B. ELMER, generaladvokat

R. GRASS, justitiesekreterare

från den 25 januari till den 17 september 1995

G.C. RODRIGUEZ IGLESIAS, ordförande
F.A. SCHOCKWEILER, ordförande på andra och sjätte avdelningen
F.G. JACOBS, förste generaladvokat
P.J.G. KAPTEYN, ordförande på fjärde avdelningen
C. GULMANN, ordförande på tredje och femte avdelningen
P. JANN, domare och ordförande på första avdelningen
G.F. MANCINI, domare
C.N. KAKOURIS, domare
C.O. LENZ, generaladvokat
R. JOLIET, domare
J.C. MOITINHO DE ALMEIDA, domare
G. TESAURO, generaladvokat
J.L. MURRAY, domare
D.A.O. EDWARD, domare
A.M. LA PERGOLA, generaladvokat
G. COSMAS, generaladvokat
J.-P. PUISSOCHET, domare
P. LEGER, generaladvokat
G. HIRSCH, domare
M.B. ELMER, generaladvokat
H. RAGNEMALM, domare
L. SEVÓN, domare
N. FENNELLY, generaladvokat
D. RUIZ-JARABO COLOMER, generaladvokat

R. GRASS, justitiesekreterare

från den 18 september till den 6 oktober 1995

G.C. RODRIGUEZ IGLESIAS, ordförande
F.A. SCHOCKWEILER, ordförande på andra och sjätte avdelningen
F.G. JACOBS, förste generaladvokat
P.J.G. KAPTEYN, ordförande på fjärde avdelningen
C. GULMANN, ordförande på tredje och femte avdelningen
P. JANN, domare och ordförande på första avdelningen
G.F. MANCINI, domare
C.N. KAKOURIS, domare
C.O. LENZ, generaladvokat
J.C. MOITINHO DE ALMEIDA, domare
G. TESAURO, generaladvokat
J.L. MURRAY, domare
D.A.O. EDWARD, domare
A.M. LA PERGOLA, generaladvokat
G. COSMAS, generaladvokat
J.-P. PUISSOCHET, domare
P. LEGER, generaladvokat
G. HIRSCH, domare
M.B. ELMER, generaladvokat
H. RAGNEMALM, domare
L. SEVÓN, domare
N. FENNELLY, generaladvokat
D. RUIZ-JARABO COLOMER, generaladvokat
M. WATHELET, domare

R. GRASS, justitiesekreterare

från den 7 oktober till den 31 december 1995

G.C. RODRIGUEZ IGLESIAS, ordförande
C.N. KAKOURIS, ordförande på fjärde och sjätte avdelningen
G. TESAURO, förste generaladvokat
D.A.O. EDWARD, ordförande på första och femte avdelningen
J.-P. PUISSOCHET, ordförande på tredje avdelningen
G. HIRSCH, ordförande på andra avdelningen
G.F. MANCINI, domare
C.O. LENZ, generaladvokat
F.A. SCHOCKWEILER, domare
J.C. MOITINHO DE ALMEIDA, domare
F.G. JACOBS, generaladvokat
P.J.G. KAPTEYN, domare
C. GULMANN, domare
J.L. MURRAY, domare
A.M. LA PERGOLA, generaladvokat
G. COSMAS, generaladvokat
P. LEGER, generaladvokat
M.B. ELMER, generaladvokat
P. JANN, domare
H. RAGNEMALM, domare
L. SEVÓN, domare
N. FENNELLY, generaladvokat
D. RUIZ-JARABO COLOMER, generaladvokat
M. WATHELET, domare

R. GRASS, justitiesekreterare

II – DOMSTOLENS MEDLEMMAR

(i rangordning efter tillträde av tjänst)

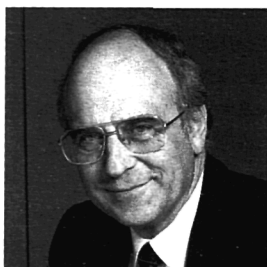
Giuseppe Federico Mancini

Född 1927; professor i arbetsrätt (Urbino, Bologna, Rom) och i jämförande privaträtt (Bologna); ledamot av domarkårens högsta råd (1976-1981); generaladvokat vid domstolen sedan den 7 oktober 1982, domare sedan den 7 oktober 1988.

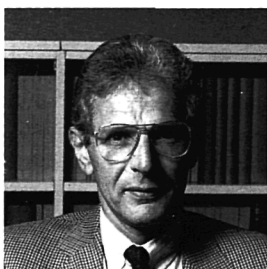
Constantinos Kakouris

Född 1919; advokat (Aten); amanuens och därefter revisionssekreterare vid den grekiska högsta förvaltningsdomstolen; ledamot av högsta förvaltningsdomstolen; ordförande för den domstol som prövar mål mot domare från första och andra instans; ledamot av den högsta domstolen för särskilda mål; chefsinspektör för förvaltningsdomstolarna; ledamot av domarkårens högsta råd; ordförande för högsta rådet vid utrikesministeriet; domare vid domstolen sedan den 14 mars 1983.

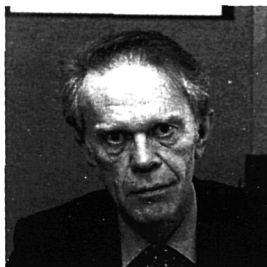
Carl Otto Lenz

Född 1930; advokat; notarius publicus; generalsekreterare för den kristdemokratiska gruppen i Europaparlamentet; ledamot av den tyska förbundsdomstolen; ordförande för justitiekommittén och utskottet för Europafrågor i förbundsdomstolen; hedersprofessor i Europarätt vid universitetet i Saarland (1990); generaladvokat vid domstolen sedan den 12 januari 1984.

René Joliet

Född 1938; professor (1974-1984) och extern professor (från 1984), juridiska fakulteten vid universitetet i Liège (professor i gemenskapsrätt); professor i belgisk rätt vid King's College, London (1977); gästprofessor vid: universitetet i Nancy (1971-1978), Europa Instituut vid universitetet i Amsterdam (1976-1985), Katolska universitetet i Louvain-la-Neuve (1980-1982) och Northwestern University i Chicago (1974 och 1983); lektor i EG:s konkurrensrätt vid Collège d'Europe i Brügge (1979-1984); domare vid domstolen från den 10 april 1984 till den 15 juli 1995.

Fernand Schockweiler

Född 1935; justitieministeriet; förste regeringsattaché; regeringens rådgivare; regeringens förste rådgivare vid högsta förvaltningsdomstolens rättsavdelning; domare vid domstolen sedan 7 oktober 1985.

José Carlos de Carvalho Moitinho de Almeida

Född 1936; biträdande allmän åklagare vid appellationsdomstolen i Lissabon; kabinettchef vid justitieministeriet; biträdande riksåklagare; direktör vid avdelningen för Europarätt; professor i gemenskapsrätt (Lissabon); domare vid domstolen sedan den 31 januari 1986.

Gil Carlos Rodríguez Iglesias

Född 1946; assistent och därefter professor (universitetet i Oviedo, i Freiburg im Breisgau, Universidad Autónoma i Madrid, Universidad Complutense i Madrid och universitetet i Granada); professur i internationell offentlig rätt (Granada); domare vid domstolen sedan den 31 januari 1986; ordförande för domstolen sedan den 7 oktober 1994.

Francis Jacobs, QC

Född 1939; barrister; tjänsteman vid sekretariatet vid Europakommissionen för de mänskliga rättigheterna; rättssekreterare hos generaladvokaten J.P. Warner; professor i Europarätt (King's College, London); författare till ett flertal verk om Europarätt; generaladvokat vid domstolen sedan den 7 oktober 1988.

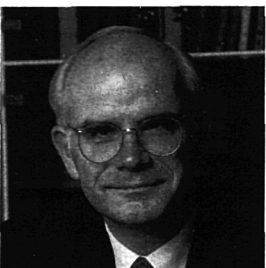
Giuseppe Tesaurο

Född 1942; professor i folkrätt och gemenskapsrätt vid universitetet i Neapel; advokat vid kassationsdomstolen; ledamot av utrikesministeriets råd för diplomatiska tvister; generaladvokat vid domstolen sedan den 7 oktober 1988.

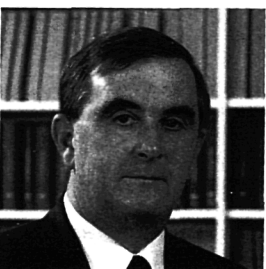
Paul Joan George Kapteyn

Född 1928; tjänsteman vid utrikesministeriet; professor i internationella organisationers rätt (Utrecht, Leiden); ledamot av Raad van State; ordförande på avdelningen för rättsfrågor inom Raad van State; medlem av Kungliga nederländska vetenskapsakademien; ledamot av styrelsen för Haagsche Academie voor Internationaal Recht; domare vid domstolen sedan den 1 april 1990.

Claus Christian Gulmann

Född 1942; tjänsteman vid justitieministeriet; rättssekreterare hos domaren Max Sørensen; professor i folkrätt samt dekanus för rättsvetenskapliga fakulteten vid Köpenhamns universitet; advokat; ordförande och ledamot av skiljedomstolar; ledamot av förvaltningsdomstol i andra instans; generaladvokat vid domstolen från den 7 oktober 1991; domare vid domstolen sedan den 7 oktober 1994.

John Loyola Murray

Född 1943; barrister (1967) och därefter Senior Counsel (1981); ledamot av Irlands advokatsamfund; Attorney General (1987); tidigare ledamot av högsta förvaltningsdomstolen; tidigare ledamot av Bar Council of Ireland; Benchers (doyen) vid Honourable Society of King's Inns; domare vid domstolen sedan den 7 oktober 1991.

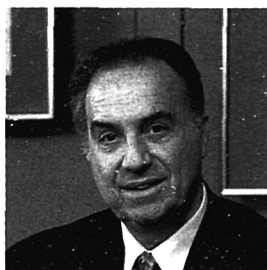
David Alexander Ogilvy Edward

Född 1934; advokat (Skottland); Queen's Counsel (Skottland); generalsekreterare och därefter skattemästare vid Faculty of Advocates; ordförande för den rådgivande kommittén för advokatsamfundet inom Europeiska gemenskapen; Salvesenprofessuren rörande europeiska institutioner och direktör för Europainstitutet, University of Edinburgh; rådgivande expert vid House of Lords Select Committee on the European Communities; Honorary Benchers, Grays's Inn, London; domare vid förstainstansrätten från den 1 september 1989 till den 9 mars 1992; domare vid domstolen sedan den 10 mars 1992.

Antonio Mario La Pergola

Född 1931; professor i författningsrätt, offentlig rätt samt komparativ rätt vid universiteten i Padova, Bologna och Rom; ledamot av domarkårens högsta råd (1976-1978); ledamot av och ordförande i författningsrådet (1986-1987); EG-minister (1987-1989); ledamot av Europaparlamentet (1989-1994); domare vid domstolen sedan den 7 oktober 1994; generaladvokat sedan den 19 januari 1995.

Georges Cosmas

Född 1932; advokat i Aten; tf. revisionssekreterare vid högsta förvaltningsdomstolen (1963); revisionssekreterare (1973) och regeringsråd (1982-1994); ledamot av en specialdomstol för åtal mot domare; ledamot av en specialdomstol som enligt den grekiska författningen har till uppgift att harmonisera rättsskipningen i landets tre högsta domstolar och tillförsäkra den rättsliga kontrollen av riksdagsvalens liksom de europeiska valens giltighet; ledamot av domstolarnas högsta råd; ledamot av utrikesministeriets högsta råd; ordförande för varumärkesdomstolen i andra instans; ordförande för särskilda kommittén för lagberedning vid justitieministeriet; generaladvokat vid domstolen sedan den 7 oktober 1994.

Jean-Pierre Puissochet

Född 1936; ledamot av Conseil d'État (Frankrike); direktör och därefter generaldirektör för rättstjänsten vid Europeiska gemenskapernas råd (1968-1973); generaldirektör för Agence nationale pour l'emploi (1973-1975); administrativ direktör för industriministeriet (1977-1979); rättschef vid OECD (1979-1985); direktör för Institut international d'administration publique (1985-1987); juridisk rådgivare, rättschef vid utrikesministeriet (1987-1994); domare vid domstolen sedan den 7 oktober 1994.

Philippe Léger

Född 1938; ämbetsman vid justitieministeriet (1966-1970); chef för och senare sakkunnig i kabinettet hos ministern för livskvalitet (1976); sakkunnig i justitieministerns kabinett (1976-1978); byråchef vid justitieministeriets avdelning för brottmål och nådeansökningar (1978-1983); ledamot av Cour d'appel de Paris (1983-1986); biträdande kabinetschef vid justitieministeriet (1986); ordförande i Tribunal de grande instance de Bobigny (1986-1993); direktör för justitieministerns kabinett, och generaladvokat vid Cour d'appel de Paris (1993-1994); docent vid Université de René Descartes (Paris V) (1988-1993); generaladvokat vid domstolen sedan den 7 oktober 1994.

Günter Hirsch

Född 1943; rättschef vid bayerska justitiedepartementet; ordförande för författningsdomstolen i Sachsen och för Oberlandesgericht i Dresden (1992-1994); hedersprofessor i Europarätt och i medicinsk rätt vid universitetet i Saarbrücken; domare vid domstolen sedan den 7 oktober 1994.

Michael Bendik Elmer

Född 1949; tjänsteman vid justitieministeriet i Köpenhamn sedan 1973; kontorschef vid justitieministeriet (1982-1987 och 1988-1991); domare vid Østre Landsret (domstol i andra instans) (1987-1988); vice ordförande för Sø- og Handelsretten (domstolen för sjö- och handelsrett) (1988); sakkunnig i gemenskapsrätt och mänskliga rättigheter vid justitieministeriet (1991-1994); generaladvokat vid domstolen sedan den 7 oktober 1994.

Peter Jann

Född 1935; jur. dr vid Wiens universitet; domare; föredragande vid justitieministeriet och i parlamentet; ledamot av författningsdomstolen; domare vid domstolen sedan den 19 januari 1995.

Hans Ragnemalm

Född 1940; jur. dr och professor i offentlig rätt vid universitetet i Lund; professor i offentlig rätt och dekanus vid Stockholms universitet; justitieombudsman; regeringsråd; domare vid domstolen sedan den 19 januari 1995.

Leif Sevón

Född 1941; jur. lic. vid universitetet i Helsingfors; överdirektör vid justitieministeriet; konsultativ tjänsteman vid utrikesministeriets handelspolitiska avdelning; justitieråd; domare vid EFTA-domstolen; ordförande för EFTA-domstolen; domare vid domstolen sedan den 19 januari 1995.

Nial Fennelly

Född 1942; Master of Arts i ekonomi vid University College, Dublin; barrister-at Law; Senior Counsel; ordförande i rätts hjälpsnämnden och i Bar Council; generaladvokat vid domstolen sedan den 19 januari 1995.

Dámaso Ruiz-Jarabo Colomer

Född 1949; domare; ledamot av Consejo General del Poder Judicial (domarkårens högsta råd); professor; kabinetschef hos ordföranden för Consejo General del Poder Judicial; ad hoc-domare vid Europadomstolen för mänskliga rättigheter; generaladvokat vid domstolen sedan den 19 januari 1995.

Melchior Wathelet

Född 1949; vice premiärminister; försvarsminister (1995); borgmästare i Verviers; vice premiärminister, justitieminister och ekonomiminister (1992-1995); vice premiärminister, justitie- och medelklassminister (1988-1991); parlamentsledamot (1977-1995); juristexamen och ekonomexamen (universitetet i Liège); Master of Laws (Harvard University, USA); docent vid universitetet i Liège; kursansvarig vid Katolska universitetet Louvain-la-Neuve; domare vid domstolen sedan den 18 september 1995.

Roger Grass

Född 1948; examen från Institut d'études politiques de Paris och i högre offentligrättsliga studier; biträdande allmän åklagare vid Tribunal de grande instance de Versailles; avdelningsdirektör vid domstolen; generalsekreterare för allmänna åklagarämbetet vid Cour d'appel de Paris; justitieministerns kabinett; rättssekreterare hos ordföranden för domstolen; justitiesekreterare vid domstolen sedan den 10 februari 1994.

III – ÄNDRINGAR I DOMSTOLENS SAMMANSÄTTNING UNDER ÅR 1995

Domstolens sammansättning ändrades under år 1995 enligt följande:

Med anledning av Österrikes, Finlands och Sveriges anslutning till Europeiska unionen tillträdde Peter Jann, Leif Sevón och Hans Ragnemalm den 19 januari 1995 sina ämbeten som domare samt Nial Fennelly och Dámaso Ruiz-Jarabo Colomer sina ämbeten som generaladvokat. Antonia La Pergola utnämndes till generaladvokat.

Den 18 september 1995 tillträdde Melchior Wathelet sitt ämbete som domare till följd av att domaren René Joliet avlidit den 15 juli.

För närmare upplysningar se ”Högtidliga sammankomster”, s. 97.

Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt

A – Förstainstansrättens verksamhet år 1995

av ordföranden A. Saggio

Förstainstansrättens verksamhet

1. År 1995 ändrades förstainstansrättens sammansättning vid två tillfällen. I och med de tre nya medlemsstaternas anslutning i januari 1995 ökade antalet domare i förstainstansrätten till femton. Den ordinarie partiella förnyelsen av förstainstansrättens sammansättning den 18 september 1995 innebar dessutom att förstainstansrättens förste ordförande J.L. da Cruz Vilaça lämnade sitt ämbete.

Vad beträffar måltillströmningen kan det konstateras att antalet nyinkomna mål har minskat obetydligt i förhållande till den höga nivå som uppnåddes föregående år (om man bortser från mål avseende mjölkkvoter rör det sig om 212 mål år 1995 mot 224 år 1994. I fråga om mjölkkvoter har antalet mål minskat från 173 mål år 1994 till 32 år 1995).

Av dessa nya mål rör ett relativt högt antal konkurrensområdet (65 mål jämfört med 51 mål år 1994; år 1993 var antalet endast 21 mål). Denna utveckling speglar till stor del kommissionens beslut att påföra ett stort antal företag i en bestämd sektor böter. Bland de konkurrensmål som inkom år 1995 gällde 42 ett beslut av kommissionen avseende cementsektorn, medan två liknande serier av mål inkom år 1994 avseende kartongsektorn (22) respektive sektorn för stålbalkar (11). Det kan noteras att handläggningen av detta slag av tvister ställer särskilda krav på samordning från förstainstansrättens sida.

Vad beträffar personalmålen är deras antal något lägre än föregående år (79 mål mot 81).

År 1995 avgjordes 265 mål (jämfört med 442 mål år 1994). Det bör i det avseendet framhållas att antalet avskrivna mål har minskat kraftigt (från 341 mål år 1994 till 94 mål år 1995). Detta beror i hög utsträckning på tvisterna avseende mjölkkvoter (avskrivningar år 1994: 314; år 1995: 55). Detta slag av tvister förefaller utvecklas mot en "kärnfråga" som kommer att avgöras genom dom, vilket även bekräftas av nedgången i antalet nyinkomna mål.

Med beaktande av denna utveckling och för att hindra att antalet anhängiga mål inte ökar betydligt har förstainstansrätten fortsatt sina ansträngningar för att höja produktiviteten. Således har det årliga nettoantalet domar, det vill säga efter förening av mål, stigit från 60 domar år 1994 till 98 domar år 1995 [motsvarande

bruttoantal var 70 (år 1994) respektive 128 (år 1995)]. Denna särskilt tydliga produktivitetshöjning gäller i synnerhet konkurrensmålen. På detta område kunde 33 mål avgöras år 1995, varav 30 genom dom (bruttoantalet uppgick till 48 respektive 45 mål). År 1994 rörde det sig om 16 respektive 14 mål (eller i bruttoantal 17 respektive 15 mål). Antalet anhängiga mål vid årets slut har minskat något jämfört med motsvarande situation året innan, såväl brutto (628 vid slutet av år 1994, 616 vid slutet av år 1995) som netto (433 vid slutet av år 1994, 427 vid slutet av år 1995).

Antalet beslut om interimistiska åtgärder som meddelades år 1995 är lägre (19) än motsvarande antal föregående år (35) men verkar följa en allmän utveckling mot en konstant ökning (7 beslut meddelades år 1992, 12 år 1993).

Slutligen har antalet avgöranden från förstainstansrätten som har överklagats till domstolen ökat betydligt (48 avgöranden mot 13 år 1994). Denna utveckling kan huvudsakligen förklaras med det stora antal avgöranden vilkas respektive frister löpte ut under årets lopp (131 avgöranden år 1995 mot 94 avgöranden år 1994) och med den omständigheten att ett stort antal av dessa avgöranden (20 avgöranden mot 7 avgöranden år 1994) rör områden som förstainstansrätten blev behörig att handlägga först år 1993 och år 1994 (se respektive verksamhetsberättelse för dessa två år).

2. Till följd av att sammansättningen förnyades den 18 september 1995, vilket nämnts ovan, och för att befästa de uppnådda framstegen i fråga om produktivitet har förstainstansrätten inrättat fem avdelningar (i de tidigare reglerna föreskrevs fyra avdelningar), vilka var och en består av tre domare (i begränsad sammansättning) eller av fem domare (i utökad sammansättning). Det beslut enligt vilket i princip endast avdelningar med fem domare är behöriga i fråga om tvister inom vissa bestämda områden av EG-fördraget (konkurrens, kontroll av koncentrationer, statligt stöd samt handelspolitiska skyddsåtgärder) samt av EKSG-fördraget och Euratomfördraget har förnyats. Då emellertid en tydlig ökning av antalet inkomna mål kan förutses för den närmaste framtiden och med hänsyn till utvecklingen av tvisterna sedan förstainstansrätten inrättades och till dennas nya behörighet i fråga om immaterialrätt (se bland annat rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärke och rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt) har förstainstansrätten gjort regeringskonferensen uppmärksam på behovet av mer betydande reformer för att göra det möjligt för förstainstansrätten att bemöta denna utveckling (se s. 65 och följande sidor i denna utgåva).

3. Vad närmare beträffar tvister avseende immateriella rättigheter kan det påpekas att kommissionen den 13 december 1995 antog vissa bestämmelser som är nödvändiga för att Byrån för harmonisering av den inre marknaden skall kunna påbörja fullgörandet av sina uppgifter, bland annat förordning (EG) nr 2886/95 om genomförande av (ovannämnda) förordning om gemenskapsvarumärke. De nödvändiga ändringarna i protokollet till stadgan för domstolen och i förstainstansrättens rättegångsregler trädde i kraft den 6 juni respektive den 1 september 1995.

Utvecklingen i rättspraxis

I fråga om *konkurrens* och *kontroll av koncentrationsåtgärder* skall inledningsvis vissa mål uppmärksammas, vilka har gett förstainstansrätten möjlighet att klargöra villkoren för att ett mål skall upptas till sakprövning. I mål T-114/92, Bemim mot kommissionen (dom av den 24 januari 1995, REG 1995, s. II-147), som gällde en tvist mellan ett antal personer som drev ett diskotek och ett bolag som förvaldade upphovsrätter till musik, uttalade sig förstainstansrätten om huruvida en företagssammanslutning hade berättigat intresse av att väcka talan mot kommissionens beslut att avslå en ansökan som företagssammanslutningen hade framställt i enlighet med artikel 3.2 b i förordning nr 17. Enligt förstainstansrätten skall ett sådant intresse anses föreligga även om företagssammanslutningen inte själv är verksam på den ifrågavarande marknaden och således inte heller är direkt berörd av det anmälda förfarandet, om företagssammanslutningen har styrkt att den har ett berättigat intresse av att framställa klagomål. I det aktuella fallet var detta villkor uppfyllt, eftersom sökanden hade rätt att företräda sina medlemmars intressen och det anmälda förfarandet skulle kunna skada dessa intressen. Efter att ha fastställt att talan kunde tas upp till sakprövning ogiltigförklarade förstainstansrätten det omtvistade beslutet till viss del, eftersom den ansåg att avslaget i fråga om en av punkterna i sökandens klagomål saknade motivering. I övrigt ansåg förstainstansrätten att kommissionen efter en förberedande utredning hade rätt att avslå klagomålet på grund av bristande gemenskapsintresse, eftersom talan redan hade väckts mot förfarandena vid domstolarna i den berörda medlemsstaten (inom vars territorium verkningarna av de anmälda förfarandena främst gjorde sig gällande) (se även dom som avkunnades samma dag i mål T-5/93, Tremblay mot kommissionen, REG 1995, s. II-185; denna dom har överklagats till domstolen).

Beträffande kontroll av koncentrationsåtgärder har förstainstansrätten avgjort en fråga om huruvida en talan kunde upptas till sakprövning som ingick i en mer omfattande problematik, nämligen skyddet för arbetstagarnas och arbetstagarorganisationernas intressen vid företagskoncentrationer. I mål T-96/92 (dom av den 27 april 1995, CCE de la Société générale des grandes sources m.fl.

mot kommissionen, REG 1995, s. II-1213) väckte flera av ett bolags personalföreträdande institutioner samt en fackförening vid samma bolag talan, i samband med en aktieöverlåtelse inom ramen för en planerad koncentration, mot ett beslut av kommissionen, i vilket kommissionen förklarade att denna företagskoncentration var förenlig med den gemensamma marknaden med förbehåll för att vissa villkor och skyldigheter iakttogs. Förstainstansrätten konstaterade, när den undersökte om talan kunde upptas till sakprövning, att sökandena var personligen berörda av det omtvistade beslutet dels genom att de enligt nationell rätt var erkända arbetstagarrepresentanter vid ett av företagen i fråga, dels eftersom dessa representanter enligt förordning (EEG) nr 4064/89 om kontroll av företagskoncentrationer hade ett berättigat intresse av att få yttra sig under det administrativa förfarandet som föreskrivs i förordningen i fråga. Om däremot den omtvistade åtgärden inte inverkade på vare sig representanternas egna rättigheter eller arbetstagarnas rättigheter — de sistnämnda omfattades av gemenskapsbestämmelserna om överlåtelse av företag — kunde endast ett åsidosättande av arbetstagarrepresentanternas processuella rättigheter medföra att de blev direkt berörda. Förstainstansrätten prövade utifrån denna förutsättning om talan var välgrundad och konstaterade att kommissionen inte hade gjort sig skyldig till ett åsidosättande av detta slag. Förstainstansrätten ogillade följaktligen talan (se även — i fråga om talan väckt av de personalföreträdande institutionerna och en fackförening verksam vid ett bolag vars ena verksamhet skulle överlätas till tredje man med stöd av det omtvistade beslutet — dom avkunnad samma dag i mål T-12/93, CCE de Vittel m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. II-1247).

I två mål (domar av den 29 juni 1995 i målen T-30/91, Solvay mot kommissionen, REG 1995, s. II-1775, och T-36/91, ICI mot kommissionen, REG 1995, s. II-1847), som gällde den så kallade sodakarbonat-tvisten, fastställde förstainstansrätten räckvidden av företagets rätt till försvar under det administrativa förfarandet. I det omtvistade beslutet klandrades bolagen Solvay och ICI för att ha överträtt artikel 85 i fördraget genom att vartdera bolaget förbehöll sig bestämda delar av den västeuropeiska sodamarknaden. Samma dag antog kommissionen två andra beslut, i vilka fastställdes att de två företagen i strid med artikel 86 i fördraget hade missbrukat den dominerande ställning de innehade inom sina respektive territorier. Förstainstansrätten konstaterade att kommissionen i två avseenden hade åsidosatt sökandenas rätt till försvar. Kommissionen hade för det första vägrat att ge de två företagen tillgång till vissa handlingar som med stöd av artikel 86 åberopats gentemot respektive företag. I detta hänseende konstaterade förstainstansrätten, efter att ha analyserat de faktiska omständigheterna som kommissionen åberopade i sitt meddelande om anmärkningar och i sina argument till försvar för meddelandet, att de handlingar som inte överlämnats var av sådant slag att de kunde utgöra stöd för vardera sökandens försvar, eftersom dessa handlingar kunde ge en annan förklaring till

det parallella och passiva handlingssätt som sökandena hade klandrats för än att det utgjorde ett olagligt samordnat förfarande. Förstainstansrätten klargjorde att det i detta fall inte gällde att uttala sig slutgiltigt om detta handlingssätt, utan det gällde att kontrollera om sökandenas möjligheter till försvar hade påverkats. Förstainstansrätten underströk att inom ramen för det kontradiktoriska förfarande som infördes genom förordning nr 17 och för att inte bortse från den allmänna principen om jämlikhet i medel ankommer det inte enbart på kommissionen att avgöra vilka handlingar som företagen kan använda till sitt försvar. Detta är i synnerhet riktigt när det gäller bedömningen av parallella beteenden, vilka karakteriseras av en mängd handlingssätt som i första hand framstår som neutrala och där handlingar kan tolkas såväl till de berörda företagens fördel som till deras nackdel. Detta åsidosättande av rätten till försvar kunde inte rättas till inom ramen för domstolsförfarandet. För det andra hade kommissionen underlåtit att överlämna vissa handlingar som härrörde från respektive part i den påtalade överenskommelsen. Förstainstansrätten fastställde att det beslut som skulle fattas i fråga om förekomsten av en sådan överenskommelse kunde inte skiljas från frågan om vilka de påstådda parterna i denna överenskommelse var. Det kan vidare påpekas att de övriga beslut beträffande sodakarbonatområdet som kommissionen antog samma dag som ovannämnda beslut, bland andra de beslut i vilka det konstaterades att de två företagen hade överträtt artikel 86 i fördraget, ogiltigförklarades på grund av att de aktuella rättsakterna inte hade bestyrkts på tillbörligt sätt (målen T-31/91 och T-32/91, Solvay mot kommissionen, REG 1995, s. II-1821 och II-1825, samt T-37/91, ICI mot kommissionen, REG 1995, s. II-1901; domarna i dessa tre mål har överklagats till domstolen).

Beträffande frågan om rätten till försvar avgjorde förstainstansrätten även i vissa av de så kallade armeringsjärnsdomarna (dom av den 6 april 1995 i mål T-148/89, Tréfilunion mot kommissionen, REG 1995, s. II-1063, och i mål T-151/89, Société des treillis et panneaux soudés mot kommissionen, REG 1995, s. II-1191) att bilagorna till meddelandet om anmärkningar, vilka inte härrörde från kommissionen, skulle överlämnas till mottagaren i sitt ursprungliga utförande, så att mottagaren fick del av den tolkning kommissionen hade gjort av dessa. I samma domar definierade förstainstansrätten de krav som motiveringen av ett beslut om böter skall uppfylla. Förstainstansrätten fastslog att även om kommissionen inte är tvungen att under det administrativa förfarandet ange de kriterier på grundval av vilka den har beslutat att ålägga böter, är det emellertid önskvärt att företagen — för att med full vetskap om saken kunna bedöma sin ställning — i detalj kan få kännedom om sättet att beräkna beloppet av de böter som har ålagts dem utan att för den skull vara tvungna att väcka talan för att få veta detta. Kommissionen kan emellertid välja ett system för informationsutbyte som gör det möjligt för denna att iakttä skyddet för de affärshemligheter som vissa av uppgifterna i fråga kan innehålla.

Förstainstansrätten har även kommit med vissa klargöranden i fråga om kommissionens förpliktelser när den har mottagit ett klagomål i enlighet med artikel 3 i förordning nr 17. Förstainstansrätten fastslog i en dom av den 24 januari 1995 (i mål T-74/92, Ladbroke Racing Deutschland mot kommissionen, REG 1995, s. II-115), att kommissionen inte kan anses ha underlåtit att handla i den mening som avses i artikel 175 i fördraget, eftersom det inte var möjligt för kommissionen vid det ifrågavarande tillfället att besvara ansökan på ett lämpligt sätt (genom att sända klaganden ett meddelande i enlighet med artikel 6 i förordning (EEG) nr 99/63 eller, efter detta, genom att slutgiltigt avslå klagomålet). Förstainstansrätten har samtidigt framhållit att när klaganden har vänt sig till kommissionen med stöd av såväl artikel 85 som artikel 86 i fördraget och då kommissionen har för avsikt att fortsätta sin undersökning endast på grundval av den förstnämnda artikeln, skall kommissionen, efter att ha beslutat att en undersökning grundad på artikel 86 är omotiverad och överflödigt, informera klaganden om sitt beslut och motivera det så, att det är möjligt att kontrollera beslutets lagenlighet. Att ta ställning enbart till den del av ansökan som avser artikel 85 är inte tillräckligt i detta hänseende.

I en annan dom (av den 27 juni 1995 i mål T-186/94, Guérin automobiles mot kommissionen, REG 1995, s. II-1753), bekräftade förstainstansrätten att sökandens rätt att kräva ett ställningstagande från kommissionens sida även omfattar det skede som följer på ett eventuellt meddelande genom vilket kommissionen informerar sökanden om att dennes ansökan inte kommer att bifallas (artikel 6 i förordning (EEG) nr 99/63). Om sökanden inom den frist som fastställts för detta ändamål inkommer med yttrande till svar på detta meddelande, har han rätt att kräva att kommissionen fattar ett slutgiltigt beslut i fråga om klagomålet. Detta beslut kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring vid förstainstansrätten. Denna dom har överklagats till domstolen.

Vad slutligen beträffar kraven på noggrannhet vid handläggningen av ett klagomål har förstainstansrätten fastslagit att när kommissionen själv medger att det konkurrensproblem som tas upp i klagomålet endast kan lösas genom en bedömning av om de nationella bestämmelserna är förenliga med reglerna i fördraget och genom ett eventuellt ingripande i enlighet med artikel 90 i fördraget har kommissionen inte rätt att avslå klagomålet utan att först ha tagit ställning till dessa frågor (dom av den 18 september 1995 i mål T-548/93, Ladbroke Racing mot kommissionen; denna dom har överklagats till domstolen).

Vad beträffar tolkningen av de grundläggande reglerna på konkurrensområdet kan för det första nämnas domen av den 12 januari 1995 i mål T-102/92, Viho mot kommissionen, REG 1995, s. II-17. Enligt denna dom är artikel 85 i fördraget inte tillämplig på förhållandet mellan ett dotterbolag och ett moderbolag som

kontrollerar dotterbolaget till 100 procent och med vilket dotterbolaget bildar en ekonomisk enhet, oberoende av frågan om de omtvistade avtalen har som enda mål att internt fördela arbetsuppgifterna inom koncernen. Denna princip gäller även vid en distributionspolitik som kan bidra till att bibehålla och avskärma de olika nationella marknaderna genom att moderbolaget förbjuder vart och ett av sina dotterbolag att leverera varor till kunder i andra medlemsstater än den stat där det ifrågakvarande dotterbolaget är beläget. Denna dom har överklagats till domstolen.

För det andra skall målen T-7/93 och T-9/93 (domar av den 8 juni 1995, Langnese-Iglo mot kommissionen, REG 1995, s. II-1533, och Schöller mot kommissionen, REG 1995, s. II-1611) uppmärksammas, i vilka förstainstansrätten prövade en talan mot två av kommissionens beslut avseende exklusiva inköpsavtal för glass som ingåtts mellan sökandena och deras glassdistributörer i Tyskland. Kommissionen hade funnit att dessa avtal utgjorde en överträdelse av artikel 85.1 i fördraget och att de inte längre skulle omfattas av gruppundantaget (kommissionens förordning (EEG) nr 1984/83 om tillämpning av fördragets artikel 85.3 på grupper av exklusiva inköpsavtal). Kommissionen hade för övrigt förbjudit sökandena att ingå avtal av detta slag under en period om cirka fem år. I fråga om tillämpningen av artikel 85.1 i fördraget bekräftade förstainstansrätten kommissionens analys, enligt vilken de omtvistade avtalen kunde komma att påverka konkurrensen på ett märkbart sätt, med hänsyn till alla de liknande avtal som hade ingåtts på den relevanta marknaden samt med hänsyn till övriga omständigheter i dessa avtals ekonomiska och rättsliga sammanhang. Förstainstansrätten framhöll att en sådan analys var nödvändig, eftersom den enda omständigheten att de trösklar som angetts i kommissionens meddelande om avtal av mindre betydelse hade överskridits inte var tillräcklig för att konkurrensen skulle anses märkbart påverkad. Förstainstansrätten bekräftade även att gruppundantaget inte längre skulle gälla och fastslog bland annat att exklusiva inköpsavtal inte kunde omfattas av detta undantag om de underförstått kan förlängas och löpa i mer än fem år. Sådana avtal skall i själva verket anses ingångna på obestämd tid. Till följd av en åberopad grund avseende att kommissionen skulle ha varit skyldig att hålla fast vid den bedömning av ärendet som den gjort i ett administrativt besked som sändes till en av de sökande (nämligen att avtalet i fråga var förenligt med konkurrensreglerna i fördraget) konstaterade förstainstansrätten att de klandrade beslutens lagenlighet inte påverkades av ett sådant besked. För det första utgjorde det varken ett icke-ingripandebesked eller ett beslut om tillämpning av artikel 85.3 i fördraget. För det andra föreföll det som om beskedet i föreliggande fall endast innehöll en provisorisk analys från kommissionens sida, vilken i huvudsak byggde på uppgifter som hade tillhandahållits av en av sökandena och att den faktiska situationen hade genomgått en betydande förändring sedan beskedet lämnades.

Förstainstansrätten bekräftade således det klandrade beslutet i den del det avsåg tillämpning av artikel 85.1 i fördraget och återkallelsen av gruppundantaget men ogiltigförklarade däremot förbudet att ingå exklusiva inköpsavtal för en bestämd period i likhet med de omtvistade avtalen. Det finns nämligen ingen laglig grund för att införa ett sådant förbud vare sig i artikel 85.1 i fördraget eller i förordning nr 17 eller i förordning (EEG) nr 1984/83. Domen i mål T-7/93 har överklagats.

Inom området *statligt stöd* förklarade förstainstansrätten i tre domar av den 27 april 1995 i mål T-435/93, ASPEC m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. II-1281, mål T-442/93, AAC m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. II-1329, samt mål T-443/93, Casillo Grani mot kommissionen, REG 1995, s. II-1375, att en talan som väckts av företag mot ett beslut att avsluta ett förfarande som inletts enligt artikel 93.2 i EG-fördraget kunde upptas till sakprövning, trots att dessa företag inte hade deltagit i sagda förfarande. Enligt förstainstansrätten var sökandena personligen berörda av det ifrågasatta beslutet på grund av det begränsade antal företag som fanns på marknaden i fråga och det förhållandet att de investeringar som gynnades av stödet skulle medföra en betydande ökning av en produktionskapacitet som redan i dag visar överskott. Vad beträffar sakfrågan fastslog förstainstansrätten att det ifrågasatta beslutet endast kunde fattas kollegialt och inte genom att befullmäktiga en kommissionsledamot, såsom hade skett i det aktuella fallet. Även om beslutet avsåg ett enskilt stöd som hörde till ett allmänt system som godkänts av kommissionen, uppstod komplicerade faktiska och juridiska frågor vid prövningen av detta systems villkor.

I en dom av den 6 juli 1995 (förenade målen T-447/93, T-448/93 och T-449/93, AITEC m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. II-1971) godtog förstainstansrätten att, under de förutsättningar som förelåg i det aktuella fallet, uppta en talan till sakprövning som hade väckts av en företagsförening inom den berörda sektorn mot ett beslut i vilket stöd hade förklarats vara förenligt med den gemensamma marknaden. En sådan förening skall anses som personligen berörd av denna typ av beslut, om den under det administrativa förfarandet och i enlighet med sina stadgar har skyddat vissa av sina medlemmars intressen, när dessa medlemmar verkar vara direkt och personligen berörda av samma beslut och av denna anledning själva skulle ha kunnat föra talan. Det ifrågasatta beslutet ogiltigförklarades på grund av att det saknades en korrekt motivering och eftersom kommissionen hade underlåtit att ta hänsyn till att stödet omfattades av ett förbehåll om godkännande som var tillämpligt i vissa speciella fall och som nämndes i det beslut i vilket kommissionen hade godkänt det relevanta allmänna stödsystemet.

I målet Sytraval mot kommissionen (dom av den 28 september 1995 i mål T-95/94) ogiltigförklarade förstainstansrätten ett beslut i vilket kommissionen,

utan att ha inlett det förfarande som föreskrivs i artikel 93.2 i EG-fördraget, hade avslagit ett klagomål på den grunden att de påtalade statliga åtgärderna inte utgjorde stöd i den mening som avses i fördraget, eftersom kommissionen hade åsidosatt motiveringsskyldigheten. Förstainstansrätten konstaterade att den angivna motiveringen inte kunde utgöra stöd för svarandens yrkande. Enligt förstainstansrätten förväntas motiveringen av ett sådant beslut utgå från principen om att den domstolsprövning som den skall möjliggöra inte är en kontroll av om det skett en uppenbart oriktig bedömning (sådan som den som görs av kommissionens slutsatser vad gäller statliga åtgärders förenlighet med den gemensamma marknaden) utan en kontroll av tolkningen och tillämpningen av begreppet statligt stöd. Efter att ha konstaterat att motiveringen till det ifrågasatta beslutet saknade adekvata svar på flera av de klagopunkter som klagandena angivit påpekade förstainstansrätten att sådana brister i motiveringen inte kunde rättfärdigas av en påstådd vaghet i de omständigheter som klagandena lämnat till stöd för sitt klagomål. I allmänhet möts klagandena, som saknar påtryckningsmedel, av motvilja från myndigheternas sida, som själva berörs av de klagopunkter som klagandena söker information om för att bekräfta. Kommissionen å sin sida förfogar över effektivare och lämpligare medel för att samla in nödvändig information. Dessutom kan motiveringsskyldigheten under vissa omständigheter leda till att det inleds förhandlingar med klaganden, eftersom kommissionen för att motivera sin bedömning av att beskaffenheten av den åtgärd som klaganden hävdar är statligt stöd behöver få kännedom om dennes inställning till de uppgifter som inhämtats under handläggningen. Ett överklagande är för närvarande anhängig vid domstolen.

I de beslut som utgjorde föremål för domen av den 13 september 1995 i de förenade målen T-244/93 och T-486/93, TWD Textilwerke Deggendorf mot kommissionen, i vilka kommissionen godkände de omtvistade projekten, föreskrev den likväl att den berörda medlemsstaten skulle upphöra att utge stöd så länge som det mottagande företaget inte hade återbetalat andra stöd som i ett tidigare beslut som vunnit laga kraft förklarats vara oförenliga med den gemensamma marknaden. Förstainstansrätten tolkade dessa två ifrågasatta beslut på det sättet att kommissionen, som ansåg att den kumulerade verkan av det gamla och det nya stödet på ett avgörande sätt förändrade handelsvillkoren, hade fastställt att det nya stödet var oförenligt med den gemensamma marknaden så länge som det gamla stödet inte hade återbetalats. Under dessa förhållanden ansåg förstainstansrätten att kommissionen som är behörig att besluta om ett stöd skall ändras också är behörig att införa de ovannämnda föreskrifterna i det ifrågasatta beslutet, såsom villkor för att säkerställa att det godtagna stödet inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset (artikel 92.3 c i EG-fördraget). Förstainstansrätten underströk att detta syfte skiljer sig från det syfte som ett förfarande om fördragsbrott har, vilket i det aktuella fallet skulle

vara att fastställa en överträdelse av fördraget vilken hänger samman med att ett tidigare beslut hade åsidosatts. Förstainstansrätten drog slutsatsen att kommissionen inte hade tillgripit något förfarande som inte föreskrivs i fördraget och att ett förfarande om fördragsbrott inte är det enda förfarande som står kommissionen till buds. Ett överklagande är för närvarande anhängigt vid domstolen.

Inom området för *antidumpning* skall domen av den 2 maj 1995 i de förenade målen T-163/94 och T-165/94, NTN Corporation och Koyo Seiko mot rådet (REG 1995, s. II-1381) uppmärksammas. I dessa mål ogiltigförklarade förstainstansrätten en förordning från rådet på grund av vissa allvarliga fel som begåtts vid fastställelsen av bakgrunden. Enligt förstainstansrätten kunde det inte uteslutas att rådet inte skulle ha fastslagit, såsom den gjorde, att gemenskapsproduktionen hotades av en allvarlig skada på grund av den dumpade importen, om inte dessa fel hade förelegat. Förstainstansrätten, som erkände att gemenskapens institutioner förfogar över eget skön på området, påpekade samtidigt att vissa av de omtvistade konstaterandena uppvisade tendenser som motsade den faktiska marknadsutvecklingen, att andra konstateranden var bedrägliga eller oriktiga och att rådet på grund av rättsvillfarelse hade beaktat faktorer som inte var relevanta för bedömningen av skadan. Förstainstansrätten fann också att det förelåg stöd för grunden om att den normala tidsfristen för att avsluta undersökningen hade överskridits och förkastade således de ursäkter som gjordes gällande i detta hänseende. Denna dom är för närvarande föremål för överklagande.

Vad beträffar förfaranden i *mål avseende personal inom Europeiska gemenskaperna* skall det för det första erinras om domen av den 28 mars 1995 i mål T-12/94, Daffix mot kommissionen (REG 1995, s. P-IA-71, P-II-233). I detta mål har förstainstansrätten, vid vilken talan hade väckts mot ett beslut om att avskeda en tjänsteman, och efter det att den ex officio tagit upp frågan om bristande motivering, närmare angivit de krav som beslut i disciplinära frågor skall uppfylla. Enligt förstainstansrätten skall i dessa anges dels de omständigheter som läggs tjänstemannen till last, dels de överväganden som lett till att tillsättningsmyndigheten beslutade att påföra tjänstemannen disciplinpåföljder, inbegripet, i förekommande fall, de skäl som föranledde en hårdare disciplinpåföljd än den som föreslagits av disciplinnämnden. Eftersom det ifrågasatta beslutet inte uppfyllde något av dessa två krav, ansåg förstainstansrätten att det var omöjligt för den att utöva sin kontroll. Med hänsyn till hur allvarlig den påförda påföljden var och det faktum att den inte motsvarade den påföljd som disciplinnämnden hade föreslagit, kunde de förklaringar som gavs under det muntliga förfarandet inte avhjälpa denna bristande motivering. Denna dom är för närvarande föremål för överklagande.

I domen av den 11 oktober 1995 i de förenade målen T-39/93 och T-553/93, Baltsavias mot kommissionen (REG 1995, s. P-IA-233, P-II-695), biföll förstainstansrätten en talan mot tillsättningsmyndighetens vägran att föra över handlingar till sökandes personakt (artikel 26 i tjänsteföreskrifterna) från en parallell akt i vilka de lagts in. Dessa handlingar innehöll bland annat negativa omdömen avseende sökandens uppträdande, det sätt på vilket han utförde sina uppgifter och andra omständigheter som sammanhängde med hans arbete inom svarandeinstitutionen. Förstainstansrätten, som betonade vikten av personakten för en tjänstemans rätt till försvar, ansåg att förekomsten av en sådan parallell akt strider mot artikel 26. Enligt förstainstansrätten påverkades sökandens intresse av att få den ifrågasatta vägran ogiltigförklarad varken av att de påtalade handlingarna hade förstörts, i strid med denna artikel, eller av den ansvarsbefrielse som sökanden fått, eftersom detta inte medförde att den överträdelse som fastställts med avseende på förfluten tid försvann. På sökandens yrkande fastställde förstainstansrätten att ett skadestånd skulle utges som ersättning för den ideella skada som han skulle kunna komma att lida i framtiden, på grund av att en parallell akt hade funnits, och som inte försvann genom en ogiltigförklaring av den ifrågasatta vägran.

I domen av den 13 juli 1995 i mål T-176/94, K mot kommissionen (REG 1995, s. P-IA-203, P-II-621), uttalade sig förstainstansrätten om skyddet av privatlivet inom ramen för det gemensamma sjukförsäkringssystemet. För att erhålla ersättning för vissa kostnader enligt den taxa som gäller vid allvarlig sjukdom anförde sökanden klagomål, som framgick av en efterskrift i vilken han klagade över att han för att göra gällande sina rättigheter hade behövt i detalj redogöra för sitt hälsotillstånd i en handling som enligt honom har en stor spridning inom svarandeinstitutionen. Oaktat denna efterskrift spreds klagomålet till olika avdelningar inom institutionen, utan några begränsningar eller förbehåll. Följaktligen väckte han talan med yrkande om dels att svaranden offentligt skulle medge det fel som den hade begått genom att sprida uppgifter om hans hälsoproblem, dels att symboliskt skadestånd skulle utges med en ecu. Till stöd för sin talan mot avslaget av denna begäran åberopade sökanden bland annat artikel 8 i Europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen), enligt vilken envar har rätt till skydd för sitt privatliv. Förstainstansrätten konstaterade att det handlade om en av de grundläggande rättigheterna som skyddas av gemenskapens rättsordning och som bland annat består av rätten för envar att hålla sitt hälsotillstånd hemligt. Utan att uttala sig om frågan huruvida vidarebefordran av de omtvistade uppgifterna till vissa av svarandeinstitutionens avdelningar utgjorde en inblandning i sökandens privatliv fastslog förstainstansrätten att detta under alla omständigheter var befogat, eftersom de villkor som uppräknas i artikel 8.2 i Europakonventionen var uppfyllda. För det första utgjorde bestämmelserna om

det gemensamma sjukförsäkringssystemet och handläggningen av klagomål en rättslig grund som var tillräcklig för den påstådda inblandningen. För det andra eftersträvade svarandinstitutionen dels "ekonomiskt välstånd", eftersom det är nödvändigt att kontrollera att en begäran är välgrundad för att det ifrågavarande sjukförsäkringssystemet skall kunna bestå, dels "skydd av hälsan". För det tredje var den påstådda inblandningen inte oproportionerlig i förhållande till det eftersträvade målet, eftersom endast de personer som ansvarade för handläggningen av klagomålet hade erhållit ett exemplar av detta, och dessa personer dessutom var bundna av tystnadsplikt i enlighet med artikel 214 i EG-fördraget. Förstainstansrätten ansåg vidare att eftersom sökanden inte hade begärt att hans klagomål skulle behandlas anonymt, kunde han inte klaga över den omständigheten att klagomålet inte handlagts på detta sätt.

I ett beslut av den 12 december 1995 i mål T-203/95 R, Connolly mot kommissionen (REG 1995, s. P-IA-279, P-II-847), fattade förstainstansrättens ordförande ett beslut, med anledning av en ansökan om interimistiska åtgärder i samband med en skadeståndstalan, för att hindra svaranden från att offentliggöra information om det disciplinförfarande som hade inletts mot sökanden samt om sökandens anställning, person, åsikter och hälsa. I detta disciplinförfarande hade sökanden klandrats för att utan föregående tillåtelse ha publicerat en bok om Europeiska unionens monetära politik. Vad beträffar frågan om ansökan kunde upptas till sakprövning konstaterade förstainstansrättens ordförande att en eventuell avsaknad av en tidigare ansökan om skadestånd (artikel 90 i tjänsteföreskrifterna) inte kunde beröva sökanden möjligheten att få till stånd en omedelbar åtgärd som var motiverad med hänsyn till att situationen krävde skyndsamhet. Han ansåg vidare att den begärda åtgärden omfattades av förstainstansrättens behörighet i ett interimistiskt förfarande, eftersom åtgärden endast innebar att svaranden skulle följa vissa rättsregler som den var tvungen att beakta, och förstainstansrätten dessutom kunde utfärda ett vanligt föreläggande om att de existerande föreskrifterna skulle följas, när detta preliminärt verkade kunna ge ett tillräckligt skydd för sökandens rättigheter. I sakfrågan ansåg förstainstansrätten att de uppgifter som lämnats till pressen om att ett disciplinförfarande hade inletts och om beslutet att avstänga sökanden från hans tjänst inte hade åsamkat honom skada, eftersom denna information rörde en uppenbar och känd åsiktskonflikt mellan sökanden och svaranden. Dessutom utgjorde erinran om en eventuell möjlighet till avsättning endast en påminnelse om en av de påföljder som föreskrivs i de tillämpliga bestämmelserna. Slutligen kunde dessa uttalanden inte påverka disciplinförfarandets lagliga förlopp, vare sig vad gäller disciplinnämnden, som faktiskt kände till administrationens inställning, eller administrationen, som är behörig att vidta eventuella disciplinåtgärder efter ett kontradiktoriskt förfarande. Underlåtenheten att vidta åtgärder som kunde förhindra att uttalanden återgavs i pressen, vilka skulle ha kunnat skada sökandens

heder och anseende i yrket (uttalanden som faktiskt rörde hans person, yrkeskvalifikationer och hälsa) och vilka hade kunnat tillskrivas bland andra svarandeinstitutionens tjänstemän, bedömdes som oförenlig med omsorgsplikten och principen om god förvaltning. Eftersom det fanns risk för att nya uttalanden av samma typ kunde förorsaka sökanden allvarlig och irreparabel skada, fastställde förstainstansrättens ordförande att det förelåg en situation som krävde skyndsamhet och uppmanade svaranden att vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att inga uppgifter i detta avseende spreds av dess personal.

Bland de domar som meddelats till följd av att *enskilda väckt talan mot rättsakter med allmän räckvidd* skall för det första domen av den 14 september 1995 i de förenade målen T-480/93 och T-483/95, Antillean Rice Mills m.fl. mot kommissionen, uppmärksammas. Sökandebolagen, varav två bland annat exporterade behandlat ris från Nederländska Antillerna till gemenskapen, ifrågasatte ett beslut av kommissionen om införande av skyddsåtgärder mot ris med ursprung i detta territorium. Förstainstansrätten konstaterade att trots att det omtvistade beslutet, som var tillämpligt på ekonomiska aktörer i allmänhet, hade en normativ karaktär, berördes de två ovan nämnda sökandena personligen av beslutet, i den mening som avses i artikel 173 fjärde stycket i EG-fördraget. De bestämmelser som utgjorde den rättsliga grunden för det omtvistade beslutet skall nämligen tolkas på så sätt att de innebär att kommissionen har en skyldighet att beakta de konsekvenser som den rättsakt som den ämnar anta har för vissa enskilda (se artikel 109.2 i rådets beslut 91/482/EEG av den 25 juli 1991 om associering av utomeuropeiska länder och territorier med Europeiska ekonomiska gemenskapen). Förstainstansrätten ansåg att de två ovan nämnda sökandena ingick i denna grupp, eftersom de då det omtvistade beslutet fattades hade rislaster på väg till gemenskapen, vilket kommissionen var informerad om. I sakfrågan konstaterade förstainstansrätten att de åtgärder som det omtvistade beslutet innehöll stred mot ovannämnda artikel 109.2, eftersom de överskred vad som verkligen var nödvändigt för att avhjälpa de svårigheter som importen av ris från Antillerna medförde för försäljningen av gemenskapens ris. Det skall noteras att den ansökan om skadestånd som ingavs samtidigt som talan om ogiltigförklaring väcktes ogillades, bland annat av det skälet att sökandena inte hade visat att det fel som kommissionen begått berodde på en tillräckligt klar överträdelse av en överordnad rättsregel. Förstainstansrätten ansåg att det hade varit nödvändigt att visa detta för att gemenskapen skulle kunna göras skadeståndsskyldig, eftersom de skyddsåtgärder som föreskrivs i ovannämnda artikel 109 utgör normativa rättsakter och deras antagande innebär ett val av ekonomisk politik. Kvalifikationen av dessa åtgärder som normativa rättsakter vad gäller skadeståndstalan påverkas inte av den omständigheten att sökandena inom ramen för talan om ogiltigförklaring ansågs vara personligen berörda av rättsakten i fråga, vilket medförde att rättsakten utgjorde ett beslut i förhållande till dem.

Förstainstansrätten har för det andra genom domen av den 9 augusti 1995 i mål T-585/93, Greenpeace mot kommissionen (REG 1995, s. II-2205), avgjort huruvida en talan om ogiltigförklaring kunde upptas till prövning när den hade väckts av ett antal föreningar och enskilda mot ett beslut från kommissionen om att genom Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) utge ekonomiskt bistånd för att finansiera två elverk på Gran Canaria och Teneriffa. För att grunda sin rätt att föra talan gjorde de enskilda gällande att tidigare rättspraxis, enligt vilken tredje man som väcker talan måste visa att den ifrågasatta rättsakten påverkar honom på ett sätt som innebär att han kan jämnställas med en person till vilken rättsakten är riktad för att anses vara personligen berörd, inte skulle tillämpas på dem. Denna rättspraxis rörde i själva verket nästan uteslutande fall som avsåg ekonomiska intressen, medan deras intressen, vilka påverkades av det ifrågasatta beslutet, var knutna till miljö- och hälsoskydd. Eftersom sökandena skulle ha åsamkats, eller skulle kunna komma att åsamkas, förlust eller skada till följd av det hot för miljön som ett olagligt agerande av gemenskapens institutioner medför, ansåg de sig ha behörighet att föra talan. Förstainstansrätten fann inte dessa argument välgrundade. Enligt förstainstansrätten är det avgörande kriteriet i den ovan nämnda rättspraxisen fortfarande tillämpligt. Detta kriterium består huvudsakligen i att det samtidigt föreligger tillräckliga omständigheter för att tredje man som väckt talan skall kunna hävda att han påverkas av det ifrågasatta beslutet på ett sätt som gör att han skiljer sig från alla andra personer vad det än är för slags intressen, ekonomiska eller andra, som påverkas. Med tillämpning av denna princip i det föreliggande målet konstaterade förstainstansrätten att de enskilda som hade väckt talan endast påverkades av det ifrågasatta beslutet i samma utsträckning som alla andra enskilda (lokalbefolkning, fiskare, jordbrukare eller turister), eftersom de faktiskt eller potentiellt befann sig i samma situation. Inom systemet för ERUF finns inga speciella tillvägagångssätt för att involvera enskilda i antagandet eller verkställandet av de beslut som skall fattas, endast den omständigheten att vissa av sökandena hade inlämnat klagomål till kommissionen och att skriftväxling hade förts med denna räckte inte enligt förstainstansrätten för att de skulle kunna anses vara personligen berörda av det ifrågasatta beslutet. Vad beträffar de föreningar som hade väckt talan konstaterade förstainstansrätten att den eventuella påverkan som deras medlemmar hade drabbats av skilde sig inte från den påverkan som de enskilda som hade väckt talan hade åberopat och att det därför inte var tillräckligt för att ge dessa föreningar talerätt, inte heller var de kontakter som en förening haft med kommissionen tillräckliga i detta avseende. Detta beslut är för närvarande föremål för överklagande.

Inom området för *utomobligatoriskt ansvar* (se även ovannämnda dom i målet Antillean Rice Mills) handlar domen av den 6 juli 1995 i mål T-572/93, Odigitria mot rådet och kommissionen (REG 1995, s. II-2025), om institutionernas agerande inom området för relationer med tredje land rörande fiske. Detta mål

uppstod som en tvist mellan två tredje länder avseende den exakta gränsdragningen mellan deras respektive maritima zoner. Vart och ett av länderna hade slutit fiskeavtal med gemenskapen. Ett fiskefartyg tillhörande sökanden, som är skeppsredare inom gemenskapen, ägnade sig, försett med en fiskelicens från endast ett av de två länderna, åt fiske i den omtvistade zonen. Myndigheterna i det andra landet bordade fartyget, beslagtog och konfiskerade lasten. Åtalad för att utan att ha haft erforderlig licens ha fiskat i vatten som hörde till den statens jurisdiktion dömdes kaptenen till böter. Fartyget tilläts avsegla först flera veckor efter beslagtagandet. I sin skadeståndstalan gjorde sökanden gällande att svarandeinstitutionerna bland annat hade slutit fiskeavtalen utan att ha beaktat den tvist som förelåg mellan de två berörda tredje länderna. Enligt sökanden var rådet och kommissionen åtminstone tvungna att i avtalet undanta den omtvistade zonen till dess att Internationella domstolen, vid vilken talan avseende tvisten hade väckts, fattat ett slutgiltigt beslut, med risk för att annars åsidosätta omsorgsprincipen och principen om god förvaltning. Förstainstansrätten godtog inte detta argument. Enligt förstainstansrätten skulle svarandeinstitutionerna inte ha kunnat begära att den omtvistade zonen skulle undantas i avtalen i fråga, vilka ansågs ligga i gemenskapens intresse, utan att riskera avtalens tillkomst, eftersom en sådan begäran med all säkerhet skulle tolkas som att gemenskapen lade sig i tvisten mellan dessa båda tredje länder. Förstainstansrätten godtog inte heller sökandens grund avseende ett åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen. I detta avseende ansåg förstainstansrätten att den osäkerhet som de aktörer som fiskade i den omtvistade zonen kände kunde inte tillskrivas de avtal som slutits med dessa tredje länder utan berodde på en territoriell tvist som gemenskapen inte var ansvarig för. Under dessa omständigheter kunde inte svarandeinstitutionerna klandras för att inte ha avstått från de fördelar som gemenskapen kunde få vid ingåendet av de omtvistade avtalen, detta så mycket mer som gemenskapens fiskare kunde förhindra de skadebringande konsekvenserna av den osäkra situation som uppstått. Ett överklagande är för närvarande anhängigt vid domstolen.

Slutligen skall domen av den 19 oktober 1995 i mål T-194/94, Guardian Newspapers mot rådet, uppmärksammas. I detta mål gavs förstainstansrätten möjlighet att uttala sig om tolkningen av beslut 93/731/EG om allmänhetens tillgång till rådets handlingar. Som svar på en begäran från den första sökanden, som avfattats av denne i egenskap av redaktör för den andra sökanden och som hade till syfte att tillgång skulle ges till vissa handlingar som hade samband med rådets arbete, uppgav rådet att dessa handlingar hänförde sig till överläggningar vars sekretess bör skyddas och att de därför inte kunde ges ut. Förstainstansrätten konstaterade att då rådet har för avsikt att vägra tillgång till vissa handlingar för att skydda den sekretess som gäller för rådets överläggningar, skall det med hänsyn till artikel 4.2 i beslut 93/731/EG göra en avvägning mellan å ena sidan sitt eventuella intresse av att bevara sekretessen och å andra sidan medborgarnas

intresse av att få tillgång till de handlingar som begärts. I det aktuella fallet hade en sådan avvägning inte gjorts, eftersom rådet hade grundat sin vägran endast på en hänvisning till att dess överläggningar var sekretessbelagda. Förstainstansrätten ogiltigförklarade således denna vägran.

B – Förstainstansrättens bidrag inför Regeringskonferensen 1996

(Luxemburg den 17 maj 1995)

I — Utvecklingen av gemenskapsdomstolarna

Sedan förstainstansrätten upprättades år 1989 har dess roll och behörigheter fortlöpande utökats. Dels har förstainstansrätten genom rådets beslut nr 350/93¹ av den 8 juni 1993 och nr 149/94² av den 7 mars 1994 tilldelats en allmän behörighet att i första instans pröva samtliga mål där talan väckts direkt av fysiska eller juridiska personer, dels har den fått helt nya behörighetsområden genom förordningarna nr 4064/89 om kontroll av företagskoncentrationer³, nr 40/94 om gemenskapsvarumärke⁴ och nr 2100/94 om gemenskapens växtförädlarrätt⁵. Fördraget om Europeiska unionen har möjligen skyndat på denna utveckling, eftersom det i den ändrade lydelsen av artikel 168a föreskrivs att förstainstansrätten kan tilldelas behörighet att pröva alla slag av talan, såväl de som väckts av enskilda fysiska och juridiska personer som de som väckts av institutionerna och medlemsstaterna, med undantag av mål om förhandsavgöranden enligt artikel 177. Slutligen har förstainstansrätten redan genom de ovan nämnda rådsbesluten tilldelats behörighet att pröva frågor som rör Europeiska centralbanken när talan väckts av enskilda fysiska eller juridiska personer liksom att pröva tvister som rör dess personal.

Förstainstansrättens nuvarande behörighet är således mycket mera vidsträckt än vad som var fallet när denna domstol upprättades. En ytterligare utökning av dess behörigheter kan förutses på grundval av den nuvarande lydelsen av artikel 168a, och ett fortlöpande genomförande av en sådan utökning är sannolikt, i synnerhet vad gäller de ämnesområden där en och samma rättsakt samtidigt kan bli föremål för talan vid både domstolen och förstainstansrätten beroende på vem sökanden är. Ett sådant förhållande ger upphov till samordningsproblem mellan de två domstolarna, bland annat beträffande statligt stöd och antidumpning, vilka

¹ EGT nr L 144, 16.6.1993, s. 21.

² EGT nr L 66, 10.3.1994, s. 29.

³ EGT nr L 395, 30.12.1989, s. 1.

⁴ EGT nr L 11, 14.1.1994, s. 1.

⁵ EGT nr L 227, 1.9.1994, s. 1.

skulle kunna lösas genom att förstainstansrätten tilldelades behörighet att pröva samtliga mål av sådan art, oavsett vem som är sökande.

Förstainstansrättens utvidgade behörighet tillsammans med en ständigt ökande tillströmning av traditionella tvister har orsakat en mycket stor ökning av antalet mål som årligen anhängiggörs vid förstainstansrätten. Antalet anhängiggjorda mål har mer än fyrdubblats sedan år 1990. Under samma tid har antalet avgjorda mål liksom antalet pågående mål vid förstainstansrätten ökat mycket kraftigt.

Denna tendens till en betydande ökning av antalet mål vid förstainstansrätten kommer hädanefter att bli ännu tydligare. Följden blir att en allt större andel av samtliga gemenskapstvister kommer att falla inom gränserna för förstainstansrättens behörighet och att det antal mål som denna skall avgöra kommer att överstiga antalet mål vid EG-domstolen, vilket för övrigt redan är fallet.

Enbart tvisterna om gemenskapsvarumärken kommer att öka kraftigt i omfattning. Effekterna härav kommer snabbt att märkas genom att ett hundratal tvister kan förväntas väckas redan från andra halvåret 1996 och komma att överstiga 400 mål om året från och med år 1997. Andra mer eller mindre likartade områden kommer att tillkomma inom en snar framtid, till exempel tvister om växtförädlarrätt eller om industriritningar och industrimodeller.

Förutom att förstainstansrätten tilldelats nya behörigheter kan man konstatera en avsevärd ökning av de tvister som redan faller inom dess kompetensområde och som närmare bestämt gäller tvister som kräver en djupgående prövning av komplicerade omständigheter, såsom mål inom konkurrensrätten, statligt stöd och antidumping. Denna ökning är åtminstone delvis följden av själva upprättandet av ett tvåinstanssystem inom gemenskapens rättsordning och de förbättrade förhållandena för målens handläggning som det medfört.

II — Åtgärder för att säkerställa att rättskipningen fungerar väl

För att möta denna situation är det nödvändigt att vidta åtgärder som gör det möjligt att säkerställa att rättskipningen fungerar väl när utvecklingen går allt snabbare. I annat fall kan förstainstansrätten snart inte till fullo tillgodose principen om god rättskipning och säkerställa det uppdrag som anförtratts den, nämligen dels att förbättra de enskildas rättsskydd, dels att minska målanhopningen hos EG-domstolen. Om inga åtgärder vidtas, kommer ökningen av antalet gemenskapsrättsliga tvister att leda till att det tar längre tid innan målen

kan avgöras, och detta under sådana förhållanden att de enskildas skydd äventyras.

Förstainstansrätten har i detta syfte redan vidtagit vissa åtgärder för att anpassa sitt interna arbete för att bland annat rationalisera detta vad gäller antal avdelningar, deras uppbyggnad, organisation och arbetsmetoder, liksom för att förkorta de muntliga förhandlingarna och domarnas omfattning. Den har dessutom med rådets samtycke kunnat ändra sina rättegångsregler så att den kan avgöra ett större antal mål på avdelningar sammansatta av tre domare. Förslag till andra åtgärder för att förenkla förfarandet vid förstainstansrätten, med sikte bland annat på att underlätta, förenkla och förtydliga förberedelsen av målet, kommer snart att inges till rådet.

Förstainstansrätten är medveten om att ett effektivt domstolsförfarande inte är det enda som påverkar skyddet av de enskilda. I det avseendet följer förstainstansrätten med stort intresse vissa idéer som i förlängningen syftar till att förbättra gemenskapens beslutsförfarande inom vissa områden och som skulle kunna förhindra att tvister uppkom och sålunda minska måltillströmningen.

Icke desto mindre måste man konstatera att de krav som ställs på förstainstansrättens funktion är av sådan omfattning att det inte kommer att vara möjligt att klara det ökande antalet gemenskapsrättsliga tvister enbart genom sådana omläggningar av begränsad betydelse och att förstainstansrättens roll som domstol i första instans nödvändigtvis kommer att få konsekvenser inte bara för dess sätt att fungera utan också för dess uppbyggnad och sammansättning.

De diskussioner som förts i det avseendet under de senaste åren har lett till vissa förslag, och förstainstansrätten anser att regeringskonferensen bör få veta dess inställning till förslagen.

Förstainstansrätten anser för det första att en del av dessa förslag inte kan erbjuda någon lösning på de problem som finns och att de följaktligen inte bör antas. Det gäller närmare bestämt upprättandet av nya regionala domstolar eller specialdomstolar, beroende på ämnesområde.

Vad beträffar upprättandet av "regionala domstolar" erinrar förstainstansrätten om att den redan dragit slutsatsen att en sådan lösning på gemenskapens nuvarande utvecklingsstadium inte är relevant och saknar intresse

samt att den dessutom är mycket kostsam.⁶ Denna bedömning är fortfarande aktuell, framför allt med tanke på att ett samordnande av flera parallella domstolsorgan skulle leda till att konsekvensen och enhetligheten i gemenskapens rättspraxis ifrågasattes och nödvändigtvis medföra en avsevärd ökning av kostnaderna för rättskipningen.

Vad beträffar förslaget om att upprätta *specialdomstolar* framhåller förstainstansrätten att det på nuvarande utvecklingsstadium i gemenskapens domstolsväsende framstår som icke önskvärt med en sådan lösning som skulle innebära ansevliga förvaltnings- och budgetkostnader och som inte verkar stämma överens med föreställningen om en gemenskapsdomstol med allmän behörighet, eftersom det skulle kunna leda till att inte bara enhetligheten mellan gemenskapsdomstolarna ifrågasattes utan också att enhetligheten i dessas rättspraxis ifrågasattes. Det kan tilläggas att denna reservation gentemot specialdomstolar inte hindrar att man vid behov inrättar specialiserade avdelningar inom förstainstansrätten.

Förstainstansrätten vill däremot uppmärksamma regeringskonferensen på vissa åtgärder som utgör möjliga alternativ för att lösa de problem som hänger samman med den ökande mängden gemenskapsrättsliga tvister och som skulle kunna genomföras var för sig eller tillsammans.

Till att börja med kan de åtgärder tas upp som särskilt väl lämpar sig för att tillämpas inom vissa ämnesområden som för med sig ett stort antal tvister och som i allmänhet inte innehåller rättsfrågor som är särskilt komplicerade eller betydelsefulla. Det handlar om att utse biträdande referenter, att inrätta ett förfarande med *en enda domare* och att specialisera avdelningarna.

För att man skall kunna utse *biträdande referenter* krävs endast en enkel ändring i domstolens stadga. Fördelen med ett sådant system är att medan ansvaret för att döma i målet ligger hos domarna, kan utrednings- och skrivarbetet, under domarens överinseende, anförtros en expert på hög nivå, med en klart definierad ställning och som skulle utses på grund av sina särskilda kvalifikationer och sin specialisering inom ett visst område. Expertens närvaro under förfarandet skulle utgöra en uppenbar garanti för parterna, och han skulle också kunna biträda vid överläggningar, vilket skulle innebära en avsevärd fördel jämfört med den hjälp som domarens traditionella medarbetare, såsom rättssekreterarna, tillhandahåller.

⁶ Dokument med titeln "Eléments de réflexion sur l'évolution du système juridictionnel communautaire", utarbetat av förstainstansrätten i december 1990, i syfte att vidarebefordra förstainstansrättens inställning till regeringskonferensen, vars arbete ledde fram till Fördraget om Europeiska unionen.

Möjligheten att beträffande vissa ämnen vända sig till *en enda domare* erbjuder avsevärda fördelar för domstolens produktivitet och med hänsyn till effektiviteten i förfarandet. Till stöd för detta talar de positiva erfarenheterna från domstolsväsendet i åtskilliga medlemsstater. Det finns naturligtvis anledning att understryka att ett inrättande av ett förfarande med *en enda domare* i vissa frågor bör antingen kombineras med möjligheten för denne domare att föreslå att målet skall hänskjutas för avgörande på en avdelning om han anser att målet är speciellt betydelsefullt eller endast föreskrivas för de fall där en avdelning efter en första prövning av målet anser att detta inte erbjuder någon speciell svårighet. Ett förfarande med *en enda domare* skulle kunna vara särskilt effektivt inom vissa områden av teknisk natur, om det samtidigt fanns en biträdande referent, och detta framför allt inom områden där domstolsförfarandet föregås av ett obligatoriskt beredningsstadium under vilket de enskildas skydd säkerställs på ett tillfredsställande sätt. Denna lösning skulle kunna genomföras genom en ändring av beslutet av den 24 oktober 1988 om upprättandet av förstainstansrätten.

I detta sammanhang kan också nämnas de produktivitetsfördelar som man skulle kunna förvänta sig om *specialiserade avdelningar* upprättas för typer av mål som ständigt återkommer. Ett upprättande av specialiserade avdelningar skulle kunna effektivisera handläggningen av vissa mål, om behov därav uppkommer i framtiden, utan att för den skull medföra de nackdelar för gemenskapens domstolsväsende som ett upprättande av fristående specialdomstolar och en utnämning av specialiserade domare inom gemenskapsdomstolarna med allmän behörighet nödvändigtvis medför. En specialisering av avdelningarna rör förstainstansrättens interna organisation och kan genomföras med stöd av existerande regler.

Förstainstansrätten anser emellertid att alla dessa åtgärder inte är tillräckliga för att göra det möjligt för den att klara det ökande antal mål som den kommer att ställas inför. Utan att redan nu lämna några konkreta förslag i anledning av detta vill förstainstansrätten uppmärksamma regeringskonferensen på den omständigheten att man oundvikligen måste förutse *en ökning av antalet domare*. I det avseendet måste beaktas att förstainstansrätten nästan uteslutande utövar sin verksamhet på avdelningar sammansatta av tre eller fem domare, vilket innebär att en ökning av det totala antalet ledamöter inte ger upphov till några problem i verksamheten. Ett större antal domare skulle göra det möjligt att skapa flera avdelningar och att avgöra ett större antal mål. Detta är den mest effektiva åtgärden för att klara ökningen av antalet tvister. Ökningen av antalet domare kan också genomföras genom en ändring av beslutet av den 24 oktober 1988.

Eftersom samtliga dessa lösningar kan antas utan att fördragen ändras, inskränker sig förstainstansrätten till att erinra om dem. Förstainstansrätten

kommer vid lämplig tidpunkt att framlägga motiverade förslag via de kanaler och förfaranden som föreskrivs för detta ändamål.

III — Domarnas mandat

Vad gäller formerna för utnämning av domare har olika förslag framlagts tidigare för att ändra de gällande föreskrifterna i det avseendet.

Samtidigt som förstainstansrätten anser att det inte ankommer på den att utforma konkreta förslag i denna fråga, skulle den vilja fästa regeringskonferensens uppmärksamhet på vissa aspekter av problemet som inte alltid beaktats.

Kontinuiteten i förstainstansrättens sammansättning är av grundläggande betydelse för en god rättskipning. Förutom störningar vad gäller organisationen av förfarandena medför ett domarbyte oundvikligen en förlust av en anseilig investering, på grund av både den ansträngning och den tid som åtgår för varje ny domare för att anpassa sig till det specifika i gemenskapsdomstolarnas arbete. Följaktligen är det av grundläggande betydelse att de tillämpliga föreskrifterna säkerställer att domarnas ämbets tid är tillräckligt lång.

I de föreskrifter som gäller för närvarande föreskrivs en mandattid om sex år i normala fall, med en partiell nytillsättning vid bestämda tidpunkter vart tredje år samt att en ersättare skall utses för den återstående mandattiden om en domare lämnar sin tjänst före mandattidens utgång (artikel 7 i EG-stadgan för domstolen). Dessa bestämmelser får till följd att en sexårsperiod utgör den längsta tid som en utnämning kan avse, med förbehåll naturligtvis för återutnämningar. På grund av systemet med fasta tidpunkter för nytillsättningar utnämns dessutom en del av förstainstansrättens domare för en första mandattid som är avsevärt mycket kortare, det vill säga för en period som är långt ifrån tillfredsställande med tanke på kontinuiteten i domstolsarbetet och den anpassning som krävs av den nye domaren.

Förstainstansrätten anser att dessa bestämmelser bör ändras så att varje domarutnämning alltid avser en tillräckligt lång tid, oavsett när utnämningen sker.

Det nuvarande systemet med mandat som kan förlängas verkar vara det som bäst överensstämmer med förstainstansrättens egna verksamhetskrav. En

förlängning säkerställer den kontinuitet i domarens ämbetsutövning som krävs med tanke på arten av de tvister som förstainstansrätten skall pröva.⁷

Slutligen skulle förstainstansrätten vilja rikta regeringskonferensens uppmärksamhet på att en eventuell medverkan av parlamentet vid utnämningen av domare endast bör förekomma när en domare utnämns för första gången. Den självklara orsaken till detta är att parlamentets medverkan inte skall utgöra en kontroll över hur domaruppgifterna faktiskt har utövats. En sådan medverkan från parlamentets sida bör ha som enda syfte att pröva om "domarkandidaterna" besitter de kvalifikationer som krävs i fördraget för att utöva sitt ämbete.⁸

IV — Lämpligt införande av förstainstansrätten i fördraget

I fördraget nämns förstainstansrätten endast i artikel 168a på följande sätt: "Till domstolen skall knytas en förstainstansrätt ..." Bakgrunden till detta ligger i den behörighet att upprätta en ny domstol som gavs rådet genom enhetsakten. Det måste emellertid ifrågasättas om denna lydelse fortfarande kan anses som tillfredsställande.

Det tycks strida mot kraven på att fördragets bestämmelser skall vara klara och tydliga, att artikel 4, där alla gemenskapens institutioner och organ förekommer, inte på något sätt nämner förstainstansrätten. Detta utelämnande av förstainstansrätten, som numera ingår som en viktig beståndsdel i gemenskapens domstolsväsende, är desto mer oberättigat, eftersom förstainstansrätten utövar beslutsfattande befogenheter, till skillnad från de organ som nämns i andra punkten i samma artikel.

Förstainstansrätten vill således framföra till regeringskonferensen att det kunde vara lägligt att fylla detta tomrum i fördragets nuvarande lydelse genom att

⁷ I det avseendet understryks i Europaparlamentets konstitutionella kommissions rapport "om EG-domstolens roll för utvecklingen av Europeiska gemenskapens konstitutionella system", utarbetad av Rothley och föredragen den 13 juli 1993, att det för närvarande inte finns anledning att ändra formen för utnämning av förstainstansrättens ledamöter (dokument PE 155.441/déf.).

⁸ I det avseendet kan erinras om att rapportförslaget från Europaparlamentets konstitutionella kommission "om sammansättningen i de dömande organen och i revisionsrätten och om utnämningen av dessas ledamöter", utarbetad av Brendan Donnelly och föredragen den 19 januari 1995 (dokument PE 211.536) pekar i samma riktning, eftersom det i detta understryks att det nya förfarandet "bör baseras på tydligt definierade kriterier som kan garantera att parlamentet inte tar politiska hänsyn och bemödar sig att endast kontrollera att de utnämnda ledamöterna uppfyller de villkor som föreskrivs i artiklarna 167 och 168a i fördraget, det vill säga att deras oavhängighet inte kan ifrågasättas och att de utövat höga domarämbeten eller besitter sakkunskaper på hög nivå".

på lämpligt sätt lägga till en hänvisning till förstainstansrätten i artikel 4 och därigenom på ett tydligt sätt visa att gemenskapens domstolsväsende omfattar två instanser. Detta resultat kunde uppnås till exempel genom införandet av en bestämmelse vari preciserades att en förstainstansrätt, inom institutionen EG-domstolen och inom de behörighetsgränser som anförtratts förstainstansrätten enligt fördraget, medverkar till att uppfylla de uppgifter som tilldelats EG-domstolen. En sådan ändring av artikel 4 skulle inte på något sätt ändra den nuvarande institutionella organisationen som föreskrivs i fördraget.

I det sammanhanget skulle man förvisso kunna tänka sig att ändra förstainstansrättens benämning, vilket vissa har föreslagit. Förstainstansrätten är mycket väl medveten om att benämningen "förstainstansrätten" egentligen inte stämmer överens med den verksamhet som den utövar inom gemenskapens domstolsväsende. Dels avgör förstainstansrätten slutgiltigt sakfrågor, dels prövar den mål där talan väckts genom överklagande mot beslut som fattats av instanser med viss domstolskaraktär. På detta stadium framlägger förstainstansrätten emellertid inte något förslag om ändring av sin benämning, vilken numera är bekant i de juridiska kretsar som berörs.

C – Förstainstansrättens sammansättning

Första raden, från vänster till höger:

B. Vesterdorf, domare, R. Schintgen, domare, D.P.M. Barrington, domare, A. Saggio, ordförande, H. Kirschner, domare, C.P. Briët, domare, R. García-Valdecasas y Fernandez, domare.

Andra raden, från vänster till höger:

R. Moura Ramos, domare, J. Azizi, domare, Virpi Tiili, domare, C.W. Bellamy, domare, K. Lenaerts, domare, A. Kalogeropoulos, domare, Pernilla Lindh, domare, A. Potocki, domare, H. Jung, justitiesekreterare.

I – RANGORDNING

från den 1 till den 17 januari 1995

J.L. DA CRUZ VILAÇA, förstainstansrättens ordförande

B. VESTERDORF, ordförande på andra avdelningen och andra avdelningen i utökad sammansättning

J. BIANCARELLI, ordförande på tredje avdelningen och tredje avdelningen i utökad sammansättning

K. LENAERTS, ordförande på fjärde avdelningen och fjärde avdelningen i utökad sammansättning

D.P.M. BARRINGTON, domare

A. SAGGIO, domare

H. KIRSCHNER, domare

R. SCHINTGEN, domare

C.P. BRIËT, domare

R. GARCIA-VALDECASAS Y FERNANDEZ, domare

C.W. BELLAMY, domare

A. KALOGEROPOULOS, domare

H. JUNG, justitiesekreterare

från den 18 januari till den 17 september 1995

J.L. DA CRUZ VILAÇA, förstainstansrättens ordförande

B. VESTERDORF, ordförande på andra avdelningen och andra avdelningen i utökad sammansättning

J. BIANCARELLI, ordförande på tredje avdelningen och tredje avdelningen i utökad sammansättning

K. LENAERTS, ordförande på fjärde avdelningen och fjärde avdelningen i utökad sammansättning

D.P.M. BARRINGTON, domare

A. SAGGIO, domare

H. KIRSCHNER, domare

R. SCHINTGEN, domare

C.P. BRIËT, domare

R. GARCIA-VALDECASAS Y FERNANDEZ, domare

C.W. BELLAMY, domare

A. KALOGEROPOULOS, domare

V. TIILI, domare

P. LINDH, domare

J. AZIZI, domare

H. JUNG, justitiesekreterare

från den 18 september till den 31 december 1995

A. SAGGIO, förstainstansrättens ordförande

D.P.M. BARRINGTON, ordförande på fjärde avdelningen och fjärde avdelningen i utökad sammansättning

H. KIRSCHNER, ordförande på andra avdelningen och andra avdelningen i utökad sammansättning

R. SCHINTGEN, ordförande på femte avdelningen och femte avdelningen i utökad sammansättning

C.P. BRIËT, ordförande på tredje avdelningen och tredje avdelningen i utökad sammansättning

B. VESTERDORF, domare

R. GARCIA-VALDECASAS Y FERNANDEZ, domare

K. LENAERTS, domare

C. W. BELLAMY, domare

A. KALOGEROPOULOS, domare

V. TIILI, domare

P. LINDH, domare

J. AZIZI, domare

A. POTOCKI, domare

R. MOURA RAMOS, domare

H. JUNG, justitiesekreterare

II – FÖRSTAINSTANSRÄTTENS LEDAMÖTER

(i rangordning efter tillträde av tjänst)

José Luís da Cruz Vilaça

Född 1944; professor i skatterätt (Coimbra), därefter professor i gemenskapsrättsliga tvistemål (Lissabon); grundare av och direktör för Institutet för europeiska studier (Lissabon); medstiftare av Centret för europeiska studier (Coimbra); statssekreterare (vid inrikesministeriet, vid rådets ordförandeskap och vid kommittén för europeisk integration); ledamot av Portugals parlament; vice ordförande för den kristdemokratiska gruppen; generaladvokat vid domstolen; ordförande för förstainstansrätten från den 1 september 1989 till den 17 september 1995.

Donal Patrick Michael Barrington

Född 1928; barrister; Senior Counsel; expert i författningsrätt och i handelsrätt; domare vid High Court; ordförande för generalstyrelsen för Irlands advokatsamfund; ledamot av styrelsen för King's Inns; ordförande för utbildningskommittén inom styrelsen för King's Inns; domare vid förstainstansrätten sedan den 1 september 1989.

Antonio Saggio

Född 1934; domare vid domstolen i Neapel; rådgivare vid appellationsdomstolen i Rom och därefter vid kassationsdomstolen; handläggare vid Ufficio Legislativo del Ministero di Grazia e Giustizia; ordförande för den allmänna kommittén vid den diplomatiska konferensen för utarbetandet av Luganokonventionen; rättssekreterare hos den italienske generaladvokaten vid domstolen; professor vid Scuola Superiore della Pubblica amministrazione di Roma; domare vid förstainstansrätten sedan den 1 september 1989; ordförande för förstainstansrätten sedan den 18 september 1995.

Heinrich Kirschner

Född 1938; domare i delstaten Nordrhein-Westfalen; tjänsteman vid justitieministeriet (avdelningen för gemenskapsrätt och mänskliga rättigheter); medarbetare vid den danske kommissionsledamotens kabinet, därefter vid GD III (inre marknaden); chef för en avdelning med ansvar för straffrättsliga frågor vid förbundsjustitieministeriet; chef för ministrarnas kabinet, slutlig post: direktör (Ministerialdirigent) för en underavdelning med ansvar för straffrättsliga frågor; kursansvarig vid universitetet i Saarbrücken; domare vid förstainstansrätten sedan den 1 september 1989.

Romain Schintgen

Född 1939; advokat; expeditiionschef vid arbetsministeriet; ordförande för Ekonomiska och sociala rådet; styrelseledamot bl.a. i Société nationale de crédit et d'investissement och i Société européenne des satellites; regeringsuppdrag som ledamot av Europeiska socialfonskommittén, Rådgivande kommittén för arbetstagares fria rörlighet och styrelsen för Europeiska stiftelsen för förbättring av levnads- och arbetsvillkor; domare vid förstainstansrätten sedan den 1 september 1989.

Cornelis Paulus Briët

Född 1944; styrelsesekreterare hos försäkringsmäklarna D. Hudig & Co. och därefter i företaget Granaria BV; domare vid distriktsdomstolen i Rotterdam; ledamot av domstolen för Nederländska Antillerna; domare i kantonen Rotterdam; vice ordförande för distriktsdomstolen i Rotterdam; domare vid förstainstansrätten sedan den 1 september 1989.

Bo Vesterdorf

Född 1945; juristlingvist vid domstolen; handläggare vid justitieministeriet; biträdande domare; rättsattaché vid Danmarks ständiga representation vid Europeiska ekonomiska gemenskapen; tf. domare vid Østre Landsret; chef för justitieministeriets förvaltningsrättsliga avdelning; expeditiionschef vid justitieministeriet; universitetslektor; ledamot av Europarådets styrelse för de mänskliga rättigheterna (CDDH), därefter ledamot av CDDH:s byrå; domare vid förstainstansrätten sedan den 1 september 1989.

Rafael García-Valdecasas y Fernández

Född 1946; Abogado del Estado (i Jaén och Granada); justitiesekreterare vid den ekonomisk-administrativa domstolen i Jaén och därefter i Cordoba; ledamot av advokatsamfundet (Jaén, Granada); chef för avdelningen för gemenskapsrättsliga tvister vid utrikesministeriet; chef för Spaniens delegation i rådets arbetsgrupp för skapandet av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt; domare vid förstainstansrätten sedan den 1 september 1989.

Jacques Biancarelli

Född 1948; inspektör i finansministeriet; auditeur och därefter föredragande vid Conseil d'État; juridisk rådgivare till flera ministrar; föreläsare vid flera "grandes écoles" och kursansvarig vid olika universitet och institut; rättssekreterare vid domstolen; direktör för Crédit Lyonnais rättsavdelning; hedersordförande för Association européenne pour le droit bancaire et financier; domare vid förstainstansrätten från den 1 september 1989 till den 17 september 1995.

Koenraad Lenaerts

Född 1954; professor vid Katolska universitetet i Leuven (KUL); gästprofessor vid universiteten i Burundi, Strasbourg och Harvard; professor vid Collège d'Europe i Brügge; rättssekreterare vid domstolen; advokat i Bryssel; ledamot av rådet för internationella förbindelser vid KUL; domare vid förstainstansrätten sedan den 1 september 1989.

Christopher William Bellamy

Född 1946; barrister, Middle Temple; Queen's Counsel, specialisering i handelsrätt, Europarätt och offentlig rätt; medförfattare till de tre första utgåvorna av "Bellamy & Child, Common Market Law of Competition"; domare vid förstainstansrätten sedan den 10 mars 1992.

Andreas Kalogeropoulos

Född 1944; advokat (Aten); rättssekreterare hos domarna Chloros och Kakouris vid domstolen; professor i offentlig rätt och gemenskapsrätt (Aten); juridisk rådgivare; försteattaché vid revisionsrätten; domare vid förstainstansrätten sedan den 18 september 1992.

Virpi Tiili

Född 1942; juris doktor vid universitetet i Helsingfors; assistent i civilrätt och handelsrätt vid universitetet i Helsingfors; direktör med ansvar för rättsliga frågor och handelspolitik vid Finlands centrala handelskammare; generaldirektör för det finska konsumentverket; domare vid förstainstansrätten sedan den 18 januari 1995.

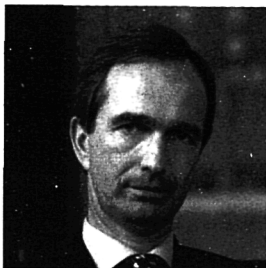
Pernilla Lindh

Född 1945; jur. kand. vid universitetet i Lund; assessor vid Svea hovrätt; jurist och rättschef vid rättssekretariatet vid utrikesministeriets handelsavdelning; domare vid förstainstansrätten sedan den 18 januari 1995.

Josef Azizi

Född 1948; juris doktor samt fil. kand. i samhällsvetenskap och ekonomi vid universitetet i Wien; kursansvarig och lärare vid universitetet för nationalekonomi i Wien och vid juridiska fakulteten vid universitetet i Wien; Ministerialrat och avdelningschef vid förbundsjustitieministeriet; domare vid förstainstansrätten sedan den 18 januari 1995.

André Potocki

Född 1950; domare vid Cour d'appel de Paris och professor vid Université de Paris X - Nanterre (1994); chef för avdelningen för Europafrågor och internationella ärenden vid justitieministeriet (1991); vice ordförande vid Tribunal de grande instance de Paris (1990); förstesekreterare hos ordföranden för Cour de cassation (1988); domare vid förstainstansrätten sedan den 18 september 1995.

Rui Manuel Gens de Moura Ramos

Född 1950; professor vid juridiska fakulteten vid universitetet i Coimbra och vid juridiska fakulteten vid katolska universitetet i Porto; innehavare av Jean Monnet-professuren; kursansvarig vid juridiska akademien i Haag (1984); gästprofessor vid Université de droit de Paris I (1995); delegat för Portugals regering vid Förenta nationernas kommission för internationell privaträtt (Cnudci); domare vid förstainstansrätten sedan den 18 september 1995.

Hans Jung

Född 1944; assistent och senare biträdande professor vid juridiska fakulteten (Berlin); advokat (Frankfurt); juristlingvist vid domstolen; rättssekreterare först hos ordföranden Kutscher vid domstolen och därefter hos den tyske domaren vid domstolen; biträdande justitiesekreterare vid domstolen; justitiesekreterare vid förstainstansrätten.

III – ÄNDRINGAR I FÖRSTAINSTANSRÄTTENS SAMMANSÄTTNING UNDER ÅR 1995

Förstainstansrättens sammansättning ändrades under år 1995 enligt följande:

Med anledning av Österrikes, Finlands och Sveriges anslutning till Europeiska unionen tillträdde tre nya domare sina ämbeten den 18 januari 1995: Josef Azizi, Virpi Tiili och Pernilla Lindh.

Den 17 september 1995 lämnade J.L. da Cruz Vilaça och J. Biancarelli förstainstansrätten efter att deras mandattid hade gått ut. De har ersatts av Rui Manuel de Moura Ramos och André Potocki, som tillträdde sina ämbeten den 18 september 1995.

Den 18 september 1995 valdes Antonio Saggio av domarna till ordförande för förstainstansrätten.

För närmare upplysningar se "Högtidliga sammankomster", s. 97.

Möten och besök

Europeiska gemenskapernas domstol ägnar mycket arbete åt att skapa och vidmakthålla olika kontakter för att skapa öppenhet gentemot omvärlden.

I syfte att diskutera frågor av gemensamt intresse anordnar domstolen möten med domare från olika medlemsstater, jurister och vetenskapsmän samt med företrädare för olika regeringsorgan. Domstolen tar även emot ett stort antal officiella besök av ministrar och ambassadörer.

Domstolen har i sedvanlig ordning anordnat ett program för möten mellan nationella domare som skall tillämpa gemenskapsrätten och som samarbetar med domstolen inom ramen för förfarandet med förhandsavgörande. Den 19 och den 20 juni samlades således domare från medlemsstaternas högsta rättsliga instanser på domstolen. En kurs för andra domare anordnades den 16 och den 17 oktober. Vid dessa möten deltog för första gången även domare från Österrike, Sverige och Finland.

Liknande kontakter förekommer också med vissa högre rättsliga instanser i tredje land. Bland dessa kan nämnas besöket av högsta skiljedomstolen i Ryska federationen och dess ordförande (den 30 mars) och två besök av Tribunal de justicia del Acuerdo de Cartagena och dess ordförande (den 2—5 maj och den 2—6 oktober) samt besöket av ordföranden för Corte Centroamericana de justicia.

Med anledning av Österrikes, Finlands och Sveriges anslutning till Europeiska unionen har kontakterna med olika institutioner i dessa länder ökat. Under september besöktes domstolen av Sveriges riksdags konstitutionsutskott och lagutskott samt av Republiken Österrikes förbundsjustitieminister. Under hösten inbjöds domstolen att avlägga ett officiellt besök vid Österrikes Verwaltungsgerichtshof. Domstolen har även avlagt ett officiellt besök i Finland, där den mottogs av bland andra Finlands president, premiärministern, utrikesministern, Europaministern och justitieministern samt av högsta domstolen och högsta förvaltningsdomstolen.

Den 16 maj hedrades domstolen av ett besök av Irlands president, Mary Robinson, och den irländske ministern för Europafrågor. Domstolen har även besökts av olika justitieministrar (från Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Frankrike, Konungariket Nederländerna och Republiken Österrike), samtliga inom ramen för förberedelserna inför Regeringskonferensen 1996 (se angående detta domstolens och förstainstansrättens rapporter s. 19 och s. 65).

Förutom genom officiella besök har domstolen, för att bättre sprida kunskap om gemenskapernas dömande institution och främja en bättre förståelse för dess rättspraxis och förfaranden, under år 1995 genomfört ett besöksprogram för juridikstuderande, advokater, universitetslärare och för icke-specialiserade grupper. Domstolens informationsavdelning har svarat för de praktiska arrangemangen kring dessa besök, vilka omfattade 445 grupper på totalt 9 974 personer. En tabell över dessa besök finns på s. 95.

Slutligen skall också nämnas det samarbete som domstolen har inlett med staden Luxemburgs turistkontor, som syftar till att öppna domstolens Palais-byggnad för turister som är intresserade av att besöka institutionen och se de intressanta konstverk som finns placerade i byggnaden. Sedan april månad har turister, åtföljda av staden Luxemburgs officiella guider, fått tillträde till Palais-byggnaden på lördagar, söndagar, helgdagar och under rättsferierna. Informationsavdelningen har anordnat kurser för de auktoriserade guiderna så att de skall kunna informera besökarna om domstolens verksamhet. Det hundratal grupper på omkring 3 600 turister från hela Europa som besökte domstolen mellan juni och december månad vittnar om den entusiasm som detta initiativ har mött.

A – Officiella besök och arrangemang vid domstolen och förstainstansrätten under år 1995

10 januari	Sir John Kerr, Förenade Konungarikets ständige representant vid Europeiska gemenskaperna
3 februari	Sabine Leutheusser-Schnarrenberger, förbundsjustitieminister i Förbundsrepubliken Tyskland
16 mars	H.E. Tudorel Postolache, Rumäniens ambassadör i Storhertigdömet Luxemburg
23 mars	H.E. Stuart E. Eizenstat, Förenta staternas ambassadör vid Europeiska unionen
27 mars	H.E. Leopoldo Formichella, Italiens ambassadör i Storhertigdömet Luxemburg
28 mars	Klaus Hänsch, Europaparlamentets ordförande
29-30 mars	Jirí Malenovsky, Tjeckiska republikens ständige representant vid Europeiska rådet
30 mars	Ryska federationens högsta skiljedomstol: F. Yakovlev, ordförande för Rysslands högsta skiljedomstol, Abdoullaiev Kalboulla Ibragimovitch, ordförande för Republiken Dagestans högsta skiljedomstol, Loktionova Tatiana Vassilievna, ordförande för Primorjeområdets skiljedomstol, Lydia Mikhailovna Antonova, domare i Rysslands högsta skiljedomstol
3-4 april	Ordföranden S. Royer och en delegation från Hoge Raad der Nederlanden
25 april	Yoshiharu Kamijo, chargé d'affaires vid Japans ambassad i Storhertigdömet Luxemburg

2-5 maj	Ordföranden Luis Henrique Farías Mata och domarna Juan Civate Ugarte del Pino och Edgar Barrientos Cazazola från Tribunal de Justicia del Acuerdo de Cartagena
4 maj	Pierre Méhaignerie, justitieminister i Republiken Frankrike
4 maj	En delegation från Verwaltungsgerichtshof, Wien, Österrike
16 maj	Mary Robinson, Irlands president, och Gay Mitchell, biträdande minister med ansvar för Europafrågor
22-23 maj	Officiellt besök av ordföranden Rodríguez Iglesias vid justitiedepartementet i Stockholm
30 maj	CCBE — Rådet för advokatsamfunden inom Europeiska gemenskapen
31 maj	Ordföranden Carlo Casini och en delegation från utskottet för rättsliga frågor och medborgarrätt vid Europaparlamentet
2 juni	Officiellt besök av ordföranden Rodríguez Iglesias i Messina med anledning av firandet av 40-årsdagen av Messinakonferensen
6-7 juni	Carlos Westendorp y Cabeza, statssekreterare för förbindelserna med Europeiska gemenskaperna i Konungariket Spanien
8 juni	Officiellt besök av ordföranden Rodríguez Iglesias i Madrid efter inbjudan av H.M. Konungen av Spanien för att delta i firandet av tioårsdagen av undertecknandet av fördraget om Spaniens anslutning till EG
19-20 juni	Möte med domare från medlemsstaterna
20 juni	Jacques Toubon, justitieminister i Republiken Frankrike

22 juni	H.E. Missoum Sbih, Algeriets ambassadör i Bryssel
28 juni	Claus Dieter Ehlermann, hedersgeneraldirektör vid Europeiska gemenskapernas kommission
3 juli	Jorge Antonio Giammatei Aviles, ordförande för Corte Centroamericana de Justicia
4 juli	H.E. Erhan Tuncel, Turkiets ambassadör i Storhertigdömet Luxemburg
6 juli	Pascual Sala, ordförande för Tribunal Supremo y del Consejo General del Poder judicial i Konungariket Spanien
10 juli	Winnifred Sorgdrager, justitieminister i Konungariket Nederländerna
20 september	Ordföranden samt medlemmar av Sveriges riksdags konstitutionsutskott
21 september	Tomás Kybal, chargé d'affaires vid Tjeckiens ambassad i Storhertigdömet Luxemburg
22 september	H.E. Tudorel Postolache, Rumäniens ambassadör i Storhertigdömet Luxemburg
27 september	Nikolaus Michalek, förbundsjustitieminister i Republiken Österrike
27 september	En delegation från Sveriges riksdags lagutskott
28 september	Danska Folketingets lagutskott
2-6 oktober	Ordföranden Roberto Salazar Manrique och domarna Patricio Bueno Martinez och Galo Pico Mantilla från Tribunal de Justicia del Acuerdo de Cartagena
3 oktober	H.E. Philippe de Schoutheete de Tervarent, Belgiens ständige representant vid Europeiska unionen

9 oktober	H.E. Jacques Leclerc, Frankrikes ambassadör i Storhertigdömet Luxemburg
10 oktober	Steffen Heitmann, justitieminister i delstaten Sachsen
16-17 oktober	Kurs för domare från medlemsstaterna
19-20 oktober	Officiellt besök av domstolen vid Verfassungsgerichtshof i Wien, Österrike
1-3 november	Officiellt besök av domstolen i Finland
24 november	Justice Hardie-Boys, Nya Zeeland
30 november	Katarina Tothova, vice premiärminister i Slovakiska republiken

B – Studiebesök vid domstolen och förstainstansrätten under år 1995

(Antal besökare)

	Nationella domare ¹	Advokater, juridiska rådgivare, praktikanter	Professorer i EG-rätt, lärare ²	Diplomater, parlaments-ledamöter, politiska grupper, nationella tjänstemän	Studenter, praktikanter	Medlemmar av bransch-organisationer	Övriga	TOTALT
B	-	10	-	-	359	65	61	495
DK	53	-	50	18	91	-	17	229
D	189	297	238	321	811	75	246	2 177
GR	10	22	10	-	80	-	1	123
E	21	170	-	50	176	-	10	427
F	52	322	30	69	452	-	50	975
IRL	-	32	-	-	90	-	20	142
I	-	84	12	18	188	-	-	302
L	-	40	-	-	-	-	60	100
NL	25	31	-	-	503	-	30	589
P	-	18	10	16	56	-	4	104
UK	59	62	-	123	1 110	40	68	1 462
AUT	104	30	-	108	67	-	15	324
S	49	100	-	16	68	-	92	325
FI	22	86	30	45	33	-	133	349
Tredjeland	15	96	2	50	628	4	21	816
Blandade grupper	232	231	-	37	446	80	9	1 035
TOTALT	831	1 631	382	871	5 158	264	837	9 974

¹ I denna grupp, sista raden, kallad "blandade grupper", ingår även det totala antalet domare från samtliga medlemsstater som har deltagit i möten och kurser som anordnats av domstolen. År 1995 deltog från: Belgien: 10; Danmark: 8; Tyskland: 24; Grekland: 7; Spanien: 24; Frankrike: 24; Irland: 4; Italien: 23; Luxemburg: 3; Nederländerna: 8; Österrike: 8; Portugal: 8; Finland: 8; Sverige: 9; Förenade kungariket: 24.

² Andra än lärare som medföljer grupper av studenter.

Studiebesök vid domstolen och förstainstansrätten under år 1995

(antal grupper)

	Nationella domare ¹	Advokater, juridiska rådgivare, praktikanter	Professorer i EG-rätt, lärare ²	Diplomater, parlamentsledamöter, politiska grupper, nationella tjänstemän	Studenter, praktikanter	Medlemmar av bransch-organisationer	Övriga	TOTALT
B	-	2	-	-	12	2	2	18
DK	2	-	1	1	2	-	2	8
D	8	6	6	15	29	3	7	74
GR	1	4	1	-	3	-	1	10
E	1	11	-	2	6	-	2	22
F	4	5	1	6	21	-	2	39
IRL	-	1	-	-	3	-	1	5
I	-	8	1	2	10	-	-	21
L	-	1	-	-	-	-	3	4
NL	1	2	-	-	16	-	1	20
P	-	2	2	1	5	-	2	12
UK	3	4	-	3	37	1	9	57
AUT	4	10	-	5	2	-	2	23
S	1	6	-	4	3	-	5	19
FI	1	7	1	6	4	-	2	21
Tredjeland	7	10	3	12	32	1	1	66
Blandade grupper	3	6	-	3	12	3	1	28
TOTALT	36	85	16	60	197	10	43	447

¹ I denna grupp, sista raden, kallad blandade grupper, ingår bland annat domarmötet och domarkursen.

² Andra än lärare som medföljer grupper av studenter.

Högtidliga sammankomster

Under år 1995 hölls nio högtidliga sammankomster:

18 januari 1995	Högtidlig sammankomst med anledning av Österrikes, Finlands och Sveriges anslutning till Europeiska unionen. Utnämningen av Antonio M. La Pergola till generaladvokat vid domstolen. Peter Jann, Hans Ragnemalm, Leif Sevón, Nial Fennelly och Dámaso Ruiz-Jarabo Colomer tillträdde sina ämbeten vid domstolen. Virpi Tiili, Pernilla Lindh och Josef Azizi tillträdde sina ämbeten vid förstainstansrätten
24 januari 1995	Högtidlig sammankomst med anledning av Österrikes, Finlands och Sveriges anslutning till Europeiska unionen. Jacques Santer, Anita Gradin, Edith Cresson, Ritt Bjerregaard, Monika Wulf-Mathies, Neil Kinnock, Mario Monti, Franz Fischler, Emma Bonino, Yves-Thibault de Silguy, Erkki Liikanen och Christos Papoutsis tillträdde sina ämbeten vid Europeiska gemenskapernas kommission
8 mars 1995	Högtidlig sammankomst med anledning av Österrikes, Finlands och Sveriges anslutning till Europeiska unionen. Jan O. Karlsson, Hubert Weber och Aunus Olavi Salmi tillträdde sina ämbeten vid revisionsrätten
15 mars 1995	Högtidlig sammankomst till minne av domaren Aindrias O'Keeffe
12 juli 1995	Högtidlig sammankomst med anledning av att Jørgen Mohr tillträdde sitt ämbete vid revisionsrätten
13 september 1995	Högtidlig sammankomst till minne av domaren René Joliet
18 september 1995	Högtidlig sammankomst med anledning av att Melchior Wathelet tillträdde sitt ämbete vid domstolen och av att André Potocki och Rui Moura Ramos tillträdde sina ämbeten vid förstainstansrätten

27 september 1995 Högtidlig sammankomst med anledning av Europeiska
ombudsmannen Jacob Södermans högtidliga försäkran

27 november 1995 Högtidlig sammankomst till minne av generaladvokaten
Henry Mayras

De tal som hölls vid dessa sammankomster återges nedan.

Domstolens högtidliga sammankomst den 18 januari 1995

med anledning av edsavläggelse av de nya medlemmarna av domstolen och förstainstansrätten

Tal av domstolens ordförande Rodríguez Iglesias med anledning av utnämningen av Antonio La Pergola till generaladvokat vid domstolen och med anledning av att Peter Jann, Hans Ragnemalm och Leif Sevón tillträder sina ämbeten som domare vid domstolen samt att Nial Fennelly och Dámaso Ruiz-Jarabo Colomer tillträder sina ämbeten som generaladvokater samt med anledning av att Virpi Tiili, Pernilla Lindh och Josef Azizi tillträder sina ämbeten som domare vid förstainstansrätten

Herrar ordförande, herrar ministrar, ers excellenser, kära kolleger, mina damer och herrar,

Jag öppnar denna sammankomst och vill samtidigt önska Er hjärtligt välkomna och i domstolens och förstainstansrättens namn uttrycka den glädje vi känner över att så framstående personer har kunnat närvara i samband med att de nya medlemmarna av de båda domstolarna tillträder sina ämbeten.

Herr justitiesekreterare, får jag be Er läsa upp det beslut av den 1 och den 18 januari 1995 som har fattats av medlemsstaternas regeringar.

Tack herr justitiesekreterare.

Jag konstaterar att Antonio La Pergola, utnämnd till generaladvokat, redan den 6 oktober 1994 avlade ed vid domstolen i sin egenskap av domare. Herr La Pergola, tillåt mig att offentligen uttrycka domstolens erkänsla över att Ni har kunnat anta detta uppdrag och hur väl Ni på detta sätt tjänar institutionens och gemenskapens intressen.

Innan jag ber de nya medlemmarna att avlägga den ed som är föreskriven enligt stadgan skulle jag vilja understryka hur viktig denna händelse är för domstolen och förstainstansrätten genom att deras sammansättning i dag undergår en omfattande förändring.

För det första kan denna händelse inskrivas i den nya etapp i gemenskapens historia som inleds genom att den för fjärde gången utvidgas. I en värld och ett Europa som står inför en mängd osäkerhetsfaktorer är det hoppingivande att de österrikiska, finska och svenska folken har beslutat att ansluta sig till Europeiska unionen. Jag är säker på att de medlemmar av domstolen och förstainstansrätten som kommer från de nya medlemsstaterna har en stark känsla av att de personligen medverkar i denna historiska händelse, en känsla som jag själv upplevde när jag för nio år sedan tillträdde mitt ämbete vid domstolen till följd av den förra utvidgningen av gemenskapen.

Men denna gång innebär utvidgningen av gemenskapen även att domstolen får två generaladvokater vilka inte kommer från de nya medlemsstaterna. De delar utan tvekan, i likhet med sina nyligen utnämnda kolleger, känslan av att inleda en ny fas i sitt liv ägnad åt det arbete de skall utföra inom ramen för gemenskapens rättsordning.

Enligt fördraget åligger det domstolen att säkerställa att lag och rätt följs. Att denna uppgift fullgörs på ett tillfredsställande sätt är till stor del beroende av de personers egenskaper som för tillfället är medlemmar av domstolen och förstainstansrätten.

Mot bakgrund av detta kan vi glädja oss över de framstående egenskaper som de nya medlemmarna av domstolen och förstainstansrätten besitter. Egenskaper som inger den största tillförsikt vad gäller dessa personers bidrag till att säkerställa att lag och rätt iakttas inom ramen för Europeiska unionen. Tillåt mig att kortfattat redogöra för dessa egenskaper.

Herr Jann

Jag vänder mig först till Er, herr Jann, som är utnämnd till domare vid domstolen. Ni har rika erfarenheter av juridiskt arbete vid olika institutioner i Er hemland, Österrike. Ni har bland annat tjänstgjort som domare, Ni har innehaft flera befattningar inom justitieministeriet, Ni har företrätt den österrikiska regeringen inför Europeiska kommissionen för mänskliga rättigheter och Ni har varit sekreterare i det österrikiska parlamentets lagutskott. Slutligen kommer domstolen att komma i åtnjutande av Er långa erfarenhet som domare i världens äldsta författningsdomstol, som har tillämpat den modell som skapats av Hans Kelsen.

Herr Ragnemalm

Herr Ragnemalm, även Ni är utnämnd till domare vid domstolen och kommer att tillföra domstolen Er breda erfarenhet på juridikens område. Först och främst genom Er verksamhet som professor i offentlig rätt och förvaltningsrätt vid universiteten i Stockholm och Lund, vidare som justitieombudsman och slutligen som regeringsråd i regeringsrätten, ett ämbete som Ni innehade fram till Er utnämning.

Herr Sevón

Herr Sevón, Ni är också utnämnd till domare vid domstolen och Ni blir säkert inte överraskad när jag uttrycker den glädje vi känner över att Ni, som har utövat ordförandeskapet för EFTA-domstolen, skall ingå som medlem av domstolen. Ni tillför domstolen omfattande yrkeserfarenheter från såväl nationella som internationella institutioner. Ni har i Finland undervisat vid universitet, arbetat som konsultativ tjänsteman och därefter som överdirektör vid justitieministeriet, Ni har varit domare och konsultativ tjänsteman vid utrikesministeriet. Ni har företrätt Ert land i flera internationella organisationer och konferenser. Slutligen har Ni i egenskap av domare i EFTA-domstolen redan haft tillfälle att säkerställa att lag och rätt följs inom ramen för Europeiska ekonomiska samarbetsområdets rättsordning, en rättsordning som är parallell med gemenskapens.

Herr Fennelly

Herr Fennelly, Ni har utsetts till generaladvokat och Ni kommer hit till domstolen med perspektivet hos en person som vid ett flertal tillfällen har fört talan vid domstolen i särskilt viktiga mål som ombud för Irland och kommissionen. Ni kommer att bidra med Er erfarenhet som advokat, som ordförande i rättshjälpsnämnden och i Bar Council och vi kommer utan tvekan att få glädje av Er utbildning i både juridik och ekonomi.

Herr Ruiz-Jarabo Colomer

Jag vänder mig nu till min landsman herr Ruiz-Jarabo Colomer. Ni är inte okänd inom denna krets, eftersom Ni under en förhållandevis kort men fruktbar tid tillhandahöll domstolen Era tjänster som rättssekreterare. Förutom Era stora kunskaper i gemenskapsrätt, som Ni har visat prov på i olika publikationer, kommer domstolen att få del av Er långa och gedigna erfarenhet som domare och därefter som kabinettchef hos ordföranden för Consejo General del Poder Judicial, en grannliga och ansvarsfull tjänst som Ni innehade i sex år. Slutligen

tillför Ni även Er akademiska erfarenhet som professor i offentlig rätt samt Er omfattande ämbetsmannaerfarenhet.

Jag vänder mig nu till de nya domarna vid förstainstansrätten.

Fru Tiili

Fru Tiili, Ni har en bred juridisk erfarenhet, i synnerhet på området ekonomisk rätt och Ni tillför förstainstansrätten omfattande kunskap om de ekonomiska mekanismerna i integrationsarbetet. Ni har undervisat vid universitet i civilrätt, i synnerhet i konkurrensrätt, handelsrätt, industriellt rättsskydd och konsumenträtt. Ni har innehaft flera ansvarsfulla befattningar bland annat som direktör vid Finlands centrala handelskammare, ordförande för Finska Föreningen för industriellt rättsskydd, generaldirektör för det finska konsumentverket, medlem av konkurrensrådet och Finlands delegationer vid GATT- och EFTA-förhandlingarna.

Fru Lindh

Fru Lindh, Ni har kombinerat en juristkarriär som åklagare och domare med erfarenheter från utrikesförvaltningen, i synnerhet på det ekonomiska området. Ni har nämligen arbetat på handelsdepartementets rättssekretariat och Ni fortsatte Er karriär inom utrikesdepartementets handelsavdelning där Ni innehade befattningen som rättschef. I denna egenskap ansvarade Ni för förhandlingarna om de institutionella frågorna i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och för avtalets införlivande i den svenska rättsordningen. Ni har även ansvarat för anpassningen av den svenska rättsordningen inför anslutningen till Europeiska gemenskaperna och för målen vid EFTA-domstolen och EFTA:s övervakningsmyndighet.

Herr Azizi

Herr Azizi, Ni berikar förstainstansrätten genom Er universitetsutbildning i juridik, samhällsvetenskap och ekonomi samt genom en bred yrkeserfarenhet. På universitetsområdet har Ni varit verksam som kursansvarig och lärare. Inom förvaltningen har Ni bland annat arbetat vid förbundsministeriet för handel och industri, vid förbundskanslerns kansli där Ni arbetade med författningsfrågor, internationella förbindelser, rättsliga frågor med anledning av den europeiska integrationen och internationell ekonomisk rätt. Slutligen har Ni företrätt Österrike i Europarådets kommitté för juridiskt samarbete och Ni har deltagit i ett stort antal internationella konferenser och förhandlingar, i synnerhet i samband med

Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt med Österrikes anslutning till Europeiska gemenskapen.

Kära nya kolleger vid domstolen och förstainstansrätten, jag skulle vilja avsluta dessa välkomstord med att på domstolens och förstainstansrättens samtliga nuvarande medlemmars vägnar uttrycka den stora glädje vi känner över att Ni skall ingå som medlemmar av domstolen och vi önskar Er lycka till i utövandet av Era nya ämbeten.

Jag får nu ber Er att avlägga den ed som föreskrivs i artiklarna 2, 8 och 44 i domstolens stadga.

* * *

De förklaringar som de nya medlemmarna har avlagt har protokollförts av domstolen.

Domstolens högtidliga sammankomst den 24 januari 1995

med anledning av edsavläggelse av de nya ledamöterna av kommissionen

- Tal av domstolens ordförande G.C. Rodríguez Iglesias med anledning av att J. Santer, A. Gradin, E. Cresson, R. Bjerregaard, M. Wulf-Mathies, N. Kinnock, M. Monti, F. Fischler, E. Bonino, Y. de Silguy, E. Liikanen och C. Papoutsis tillträder sina ämbeten s. 109
- Tal av kommissionens ordförande J. Santer s. 111

Tal av domstolens ordförande G.C. Rodríguez Iglesias med anledning av att J. Santer, A. Gradin, E. Cresson, R. Bjerregaard, M. Wulf-Mathies, N. Kinnock, M. Monti, F. Fischler, E. Bonino, Y. de Silguy, E. Liikanen och C. Papoutsis tillträder sina ämbeten

Herr ordförande, mina damer och herrar ledamöter av kommissionen, ers excellenser, mina damer och herrar,

Det är alltid en politisk händelse av högsta rang när en ny kommission tillträder och denna gång får denna händelse en alldeles särskild dimension. Först och främst därför att det är första gången som kommissionen utses enligt de bestämmelser som stadgas i artikel 58.2 i Fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen, i dess lydelse enligt Fördraget om Europeiska unionen. Vidare med anledning av att kommissionens sammansättning är väsentligt förnyad vad beträffar ordförande och en majoritet av dess ledamöter, bland vilka även ingår ledamöter från de medlemsstater som just har anslutit sig till Europeiska unionen. Slutligen på grund av de rådande omständigheter under vilka denna nya kommission tillträder.

Ni inleder era mandat efter en historisk händelse — den fjärde utvidgningen av gemenskapen. De österrikiska, finska och svenska folkens vilja att ingå i vår gemenskap har skapat en Europeisk union bestående av femton stater. Viljan att närma folken i unionen till varandra har ännu en gång bekräftats men samtidigt har även vissa frågor väckts om unionens framtid.

Era mandat, som sträcker sig fram till år 2000, kommer att omfatta en period som är avgörande för Europeiska unionens politiska och ekonomiska framtid.

Förutom att försvara och stärka gemenskapens regelverk skall under denna period de politiska målen för Europeiska unionen bekräftas och preciseras, utrikespolitiken och den gemensamma säkerheten utvecklas, den ekonomiska och monetära union som avses i Fördraget om Europeiska unionen genomföras. I detta hänseende är regeringskonferensen år 1996 ett sorts möte med historien.

Kommissionen är helt visst inte den som styr denna process, men i egenskap av den institution som enligt fördraget har till uppgift att tillvarata gemenskapens intressen ankommer det på Er att spela en viktig roll. De personliga egenskaper som ordföranden och ledamöterna av kommissionen besitter gör att det kan förväntas att Ert kollegium kommer att kunna anta de stora utmaningar Ni ställs inför. Era yrkeserfarenheter och de mycket ansvarsfulla befattningar som Ni har

innehaft i Era hemländer, och vad gäller vissa av Er inom det europeiska och internationella området, visar att Ni har valts på grund av Er kompetens såsom är föreskrivet i fördraget.

Slutligen är Er ordförande en person vars såväl politiska som mänskliga kvaliteter medlemmarna av domstolen har haft tillfälle att uppskatta, eftersom vi, käre herr Santer, har nöjet att känna Er sedan lång tid tillbaka och har haft förmånen av Er gästfrihet i Er egenskap av regeringschef i det land där vår institution är belägen.

Innan jag ber var och en av de nyutnämnda ledamöterna av kommissionen att för första gången avlägga Er högtidliga försäkran vill jag understryka vikten av denna handling.

I fördraget föreskrivs att när ledamöterna av kommissionen tillträder skall de avge en högtidlig försäkran att respektera de förpliktelser som följer med ämbetet.

Den omständigheten att denna högtidliga försäkran enligt fast praxis skall avges vid domstolen kan sägas symbolisera den betydelse av att lag och rätt följs som genomsyrar själva grunden för vår Europeiska gemenskap.

Bland de förpliktelser som Ni nu åtar Er skulle jag vilja framhålla den att Ni i gemenskapens allmänna intresse skall vara fullt oavhängiga vid utövandet av Era ämbeten. Denna skyldighet understryks i fördragen, inte bara vad gäller ledamöterna av kommissionen, utan också vad gäller medlemsstaternas plikt att respektera denna oavhängighet.

Oavhängighet i utövandet av Era respektive ämbeten är något som förenar kommissionen med domstolen. Det är kanske av detta skäl som det ibland har framförts kritik mot vad som anses vara en allians eller en samverkan mellan våra två institutioner. Men det förekommer varken en allians eller en samverkan. Det är helt enkelt så att Er oavhängiga strävan att i egenskap av politiskt ansvariga tillgodose gemenskapens intressen och vår oavhängiga strävan att i egenskap av domare sörja för objektivitet och rättvisa ibland kan leda till att vi är eniga beträffande tolkningen av bestämmelser i gemenskapsrätten, vars tillämpning det åligger Er att övervaka och vars iakttagande det åligger oss att säkerställa.

I domstolens och alla dess medlemmars namn önskar jag Er lycka till i utövandet av Era ämbeten och jag får nu be ordföranden och de nya ledamöterna av kommissionen att offentligen avge sin högtidliga försäkran att respektera de förpliktelser som följer av ämbetet.

Tal av kommissionens ordförande Jacques Santer

Herr ordförande, herrar domare, herrar generaladvokater, ers excellenser, mina damer och herrar,

Ledamöterna i kommissionens kollegium, som jag har äran att leda, har nu inför domstolen avkunnat den högtidliga försäkran som föreskrivs i fördraget.

Detta sista led i förfarandet vid den institution som enligt artikel 164 i fördraget ”skall säkerställa att lag och rätt följs vid tolkning och tillämpning av detta fördrag” har stor betydelse.

För första gången i gemenskapens historia har nämligen Europeiska gemenskapernas kommission godkänts av Europaparlamentet, en handling som medför att kommissionen får ökad demokratisk legitimitet.

Europa har behov av pålitliga institutioner som befinner sig nära medborgarna och som är redo att arbeta i deras tjänst.

Jag skall tillsammans med mina kolleger sträva efter att denna kommission blir en stark kommission som tjänar det gemensamma bästa. Detta är för övrigt vår skyldighet och även vår vilja.

I dag har vi inför domstolen högtidligen åtagit oss att i gemenskapens allmänna intresse fullgöra våra skyldigheter under full oavhängighet.

Jag skulle vilja betona betydelsen av detta åtagande som om nödvändigt skall erinra mig och mina kolleger om vår skyldighet till oavhängighet, men som samtidigt understryker den grundläggande ställning som domstolen har i Europeiska unionens institutionella uppbyggnad.

Det är nämligen med hjälp av domstolens rättspraxis som den inre marknaden successivt har kunnat befästas, en gemensam politik på olika områden har kunnat uppmuntras och gemenskapens yttre identitet har kunnat bekräftas. Domstolens viktiga domar visar således vägen och utgör ramen för vår verksamhet.

Kommissionen har nämligen i egenskap av fördragets övervakare och under domstolens kontroll den viktiga uppgiften att tillse att medlemsstaterna och

aktörerna i det ekonomiska och sociala livet rättar sig efter gemenskapsrätten. Inget är emellertid helt fullbordat. Och möjligheten finns alltid att medlemsstaterna frestas att lösa problem genom att använda sig av ensidiga åtgärder, exempelvis diskriminerande sådana, i strid mot gemenskapsrätten.

Kommissionen skall övervaka att gemenskapsrätten tillämpas korrekt och enhetligt i unionen. Vi är beredda att ta vårt ansvar och vid behov begära att domstolen i enlighet med den nya artikeln 171 i fördraget skall ålägga medlemsstater som inte följer domstolens domar sanktioner.

I Maastrichtfördraget uttalas nya målsättningar för det som nu har blivit Europeiska unionen, och tre nya medlemsstaters inträde har berikat oss i vår mångfald, häri inbegripet våra juridiska traditioner.

Vi har nu viktiga utmaningar framför oss. Som jag betonade i mitt installationstal inför parlamentet behöver vi ett konkurrenskraftigare Europa där det skapas nya arbetstillfällen och som har en gemensam valuta, ett Europa som på samma gång är starkt och ansvarskännande på den internationella scenen.

Detta kan inte uppfyllas utan effektiva och demokratiska institutioner som framför allt verkar närmare medborgarna.

Genom regeringskonferensen år 1996 kommer unionen att få en institutionell ram som är lämpad för att möta dessa utmaningar.

Men vi får inte glömma, som domstolens ordförande med rätta påpekade, att vår gemenskap framför allt är en gemenskap byggd på lag och rätt. Den fråga som Stalin ställde till Pius XII är numera berömd: "Hur många divisioner har ni tillgång till?" Även om Europeiska unionen för närvarande inte har en arméstyrka har den en juridisk styrka, och fram till dessa dagar har kommissionen och de dömande institutionerna gjort allt för att denna styrka skall kunna upprätthållas.

Förhoppningsvis kommer detta nära samarbete att fortsätta under de kommande åren i detta spännande kollektiva äventyr som är den europeiska integrationen.

Domstolens högtidliga sammankomst den 8 mars 1995

med anledning av edsavläggelse av de nya ledamöterna av revisionsrätten

- Tal av domstolens ordförande G.C. Rodríguez Iglesias med anledning av att Herr Karlsson, Herr Weber och Herr Salmi tillträder sina ämbeten s. 115
- Tal av revisionsrättens ordförande A.J. Middelhoek s. 117

Tal av domstolens ordförande G.C. Rodríguez Iglesias med anledning av att Herr Karlsson, Herr Weber och Herr Salmi tillträder sina ämbeten

Herr ordförande, herrar ministrar, ers excellenser, kära kolleger, mina damer och herrar,

Vi har i dag samlats för den tredje högtidliga sammankomsten i rad med anledning av den fjärde utvidgningen av gemenskapen. Efter det att domstolens medlemmar samt förstainstansrättens och kommissionens ledamöter har avlagt ed, utgör revisionsrättens ledamöters avläggande av ed signalen för att gemenskapens institutioner nu är fulltaliga för att möta de utmaningar som följer av denna utvidgning.

Jag går i dag inte in på att detta är ett historiskt ögonblick.

Jag vill däremot betona det faktum att det är inför domstolen som de nya ledamöterna av revisionsrätten traditionellt avger den högtidliga försäkran som avses i artikel 188b.5 i fördraget. Personligen anser jag att denna omständighet är ett tecken på att rättsstaten, en grundpelare i vår gemenskap, har ett företräde i vår "gemenskap grundad på lag och rätt", för att återge ett välkänt uttryck.

Såsom min företrädare ordföranden Ole Due påpekade förra gången revisionsrättens ledamöter avlade ed, har Maastrichtfördraget inte inneburit annat än att i text stadfästa en företeelse som redan förelåg i praktiken genom att uttryckligen upphöja revisionsrätten till en av gemenskapens institutioner. Det är en placering som rättsligen bör tillmätas det organ som med sådan nit övervakar att gemenskapens budget genomförs korrekt.

Det är omöjligt att bortse från den betydelse som revisionsrätten har fått under årens gång. På gemenskapsrättslig nivå står den i dag i fullständig paritet med de nationella revisionsrätterna och har ett gott rykte i medlemsstaterna.

Storleken på gemenskapens budget har oundvikligen medfört att det uppkommit fall då reglerna om sund förvaltning inte har tillämpats med den rättrogenhet som är nödvändig — ibland beroende på att vissa aktörer frestas att otillbörligen dra nytta av gemenskapens tillgångar.

Regelbundet får vi genom revisionsrättens publicerade rapporter kännedom om oegentligheter i förvaltningen av gemenskapens budget.

Det skulle vara alltför enkelt att tro att upptäckten av dessa oegentligheter skadar gemenskapens målsättning. Genom dessa rapporters verkan och exemplariska karaktär kan man tvärtom förhindra att de missförhållanden som avslöjas i rapporterna består, vilket skulle vara förödande, inte bara för gemenskapens funktion, utan även för dess rykte.

I egenskap av jurist vill jag även nämna ett annat uttryck för vår rättsgemenskap i samband med presentationen av dessa rapporter, nämligen den ansvariga institutionens möjlighet att avge ett yttrande som publiceras tillsammans med rapporten, som är en tillämpning av principen att båda parter skall höras och som är en garanti som vi håller hårt på i detta sammanhang.

Ärade nya ledamöter av revisionsrätten, Ni kommer att tillföra Er institution en yrkeskunskap som är både viktig och varierande: Jag konstaterar helt kort att Ni i Era framgångsrika karriärer, som har samband med det område som Ni nu skall arbeta inom, har tjänstgjort vid en nationell revisionsrätt, har haft en viktig post vid ett finansdepartement och slutligen har varit revisor vid ett högt ansett privat företag.

Tillåt mig att på domstolens vägnar önska Er lycka till i Ert nya arbete.

Jag ber Er nu att avge den högtidliga försäkran som understryker Er plikt till oavhängighet, redbarhet och omdöme.

Tal av revisionsrättens ordförande A.J. Middelhoek

Herr ordförande, herrar domare, ers excellenser, mina damer och herrar,

Europeiska gemenskapernas revisionsrätt har nyligen med stor glädje mottagit ledamöterna från de medlemsstater som nyligen har inträtt i Europeiska unionen. På kollegiets vägnar vill jag framföra våra hjärtliga gratulationer och välkomstönskningar. Vi är övertygade om att de med friska ögon kommer att granska unionens funktion, vilket utgör ett värdefullt tillskott i revisionsrättens arbete.

Unionens aktuella och eventuella framtida utvidgning har gett upphov till en diskussion om antalet ledamöter i institutionerna.

Denna diskussion är långt ifrån avslutad. För egen del konstaterar jag helt kort att den genomförda utvidgningen inte har inneburit några problem för revisionsrätten, eftersom ökningen av antalet ledamöter har följts åt av en ökning av institutionens uppgifter.

Maastrichtfördragets ikraftträdande i slutet av år 1993, ökningen av gemenskapens budget och den nya politik som gemenskapen bland annat har fört gentemot Central- och Östeuropa samt gentemot republikerna i forna Sovjetunionen har nämligen i hög grad ökat revisionsrättens arbetsbörda.

Kollegiet kan bara glädjas åt att revisionsrättens kompetens stärks genom den stora erfarenhet av offentliga finanser som våra tre nya kolleger innehar, och det är min fasta övertygelse att Europeiska gemenskapernas revisionsrätt med femton ledamöter fullt ut kommer att kunna fullgöra — framför allt i kvalitativt hänseende — sina uppgifter enligt fördraget.

För övrigt har förfarandet för utnämning av revisionsrättens ledamöter tagit längre tid än för gemenskapens övriga institutioner, och rådet har därför inte kunnat utnämna våra nya kolleger förrän med verkan från och med den 1 mars, det vill säga två månader efter början på deras mandattid. Denna försening utgör i varje fall ett visst problem för revisionsrätten. Deras ankomst sammanfaller nämligen med en intensiv arbetsperiod under vilken årsrapporten för räkenskapsåret 1994 skall färdigställas och under vilken revisionsrätten för första gången under hösten

detta år skall presentera förklaringen om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet.

I fördragen understryks revisionsrättens oavhängiga karaktär, och oavhängigheten innebär en skyldighet för institutionen att kontrollera att den europeiska konstruktionen förses med medel för att säkra en god förvaltning av gemenskapens offentliga finanser. Det kan inte nog upprepas att subsidiaritetsprincipen inte är tillämplig inom detta område. Det är nämligen så, att från den stund tillgångarna tillförs gemenskapens budget är det kommissionen — och bara kommissionen — som enligt artikel 205 i fördraget är ansvarig för genomförandet. Det är således på en strikt gemenskapsnivå som förfarandet skall äga rum i syfte att troget och uppriktigt kontrollera hur skattebetalarnas pengar används. Om det vore på annat sätt skulle förfarandet för demokratisk kontroll inom gemenskapen bli skenbar.

I sitt installationstal inför Europaparlamentet betonade kommissionens ordförande behovet av att "förbättra kommissionens administrations- och budgetrutiner". Om detta skulle förverkligas — och jag för min del är övertygad om att det kommer att vara möjligt för oss att genomföra sådana förbättringar tillsammans med kommissionen — kan detta nya tänkande få de ansvariga att i rimlig tid få kännedom om förhållandena och vidta nödvändiga åtgärder, snarare än att förgäves försöka rättfärdiga det som inte kan rättfärdigas.

Genom en sådan konstruktiv syn kan det även vara lättare att upptäcka och åtgärda svagheter i förvaltningssystemet, svagheter som kan frambringa oegentligheter, det vill säga bedrägerier. Det är nämligen viktigt att uppfylla och besvara den europeiska opinionens förväntningar och frågor.

I detta sammanhang är det lämpligt att påminna om att revisionsrätten nyligen till samtliga institutioner har översänt de synpunkter som den framförde till rådet angående förslaget till rådets förordning (EG, Euratom) om skydd för gemenskapens ekonomiska intressen samt på Europeiska unionens råds förslag till en rättsakt om upprättande av en konvention rörande denna fråga. Dessa förslag syftar som Ni vet till att förbättra skyddet av gemenskapens finansiella intressen genom att införa sanktioner. Inom detta område är revisionsrättens enda bekymmer huruvida dessa rättsakter innebär en verklig lösning på problemen, det vill säga om denna lagstiftning uppfyller sina målsättningar. Emellertid ger de första tecknen på tolkning av de rättsakter som föreslagits av kommissionen upphov till tvivel.

Herr ordförande, domstolens medlemmar, jag skall avsluta med att peka på det faktum att jämvikten mellan institutionerna och gemenskapsrättens systematik har

fått domstolen, förstainstansrätten och revisionsrätten ("Luxemburgs andra domstol") att arbeta tillsammans för att på bästa sätt skydda gemenskapens ekonomiska intressen. Det gläder mig att kunna understryka kvalitén på detta samarbete och det förefaller mig som om, oavsett en osäker framtid, Europas medborgare bara kan fortsätta att dra fördel av den omständigheten att vi befinner oss så nära — i ordets alla betydelser — varandra.

Domstolens högtidliga sammankomst den 15 mars 1995

Tal av domstolens ordförande G.C. Rodríguez Iglesias till minne av domaren Aindrias O'Keeffe

Mina damer och herrar,

Det var med stor sorg som vi mottog nyheten om Aindrias O'Keeffes bortgång i Dublin den 29 december 1994.

Aindrias O'Keeffe var domare vid domstolen mellan år 1974 och år 1985. Jag har således inte haft den äran att abeta vid hans sida.

Jag bär dock från våra alltför korta möten minnet av en vänlig, intelligent och mänsklig man med omfattande juridiska kunskaper som var i lika hög grad anspråkslös som pragmatisk och noggrann.

Han hade en framgångsrik karriär såväl som en stark personlighet.

Efter examen i keltiska studier erhöll han juridisk examen år 1936 vid University College i Dublin.

Han inriktade sig således på yrket barrister och blev Senior Counsel år 1951. Han satt med i King's Inns förvaltningsråd.

År 1954 tjänstgjorde han som Attorney General under sex månader. Han innehade på nytt denna höga tjänst mellan åren 1957 och 1965.

Hans erfarenhet som domare är även den omfattande: Han utnämndes till domare i högsta domstolen år 1965 och var ordförande för High Court år 1966.

Hans karriär omfattade även ett stort antal internationella uppdrag.

Han företrädde således flera gånger den irländska regeringen vid internationella domstolar: Jag kan nämna det berömda målet Lawless vid Europadomstolen för mänskliga rättigheter, ett mål som handlade om Förenta nationernas uppdrag i Kongo och Mellanöstern vid Internationella domstolen.

Han deltog även i Förenta nationernas arbete för de mänskliga rättigheterna: i Wien år 1960, i Stockholm år 1962 och i Warszawa år 1963.

Slutligen ledde han den irländska delegationen vid Förenta nationernas havsrättskonferens i Genève år 1960 och den internationella konferensen om internationell handel i Haag år 1964.

Han utsågs till domare vid domstolen i slutet av år 1974. Hans företrädare domaren O'Dalaigh hade just utnämnts till president i Irland.

Under de tio år som han arbetade vid domstolen var Aindrias O'Keeffe referent i nästan tvåhundra mål — ett beundransvärt antal.

De ibland oss som har haft möjlighet att arbeta tillsammans med honom vid domstolen kommer att ha ett starkt minne av hans så tilldragande personlighet.

För egen del skulle jag vilja återkomma till en av Aindrias O'Keeffes egenskaper som jag redan har gått in på: hans stora anspråkslöshet.

För att illustrera detta vill jag citera ett utdrag ur det tal han höll när han lämnade domstolen.

Aindrias O'Keeffe talade om sin första tid vid domstolen och sade då att "Det första jag snabbt lärde mig var att flerårig erfarenhet som nationell domare inte var tillräckligt i sig för att kunna arbeta som domare vid gemenskapernas domstol. Jag hade endast en vag kännedom om fördragen och gemenskapsrätten. Vidare var mina kunskaper i franska språket svaga. Jag var som ett nyfött barn bland de stora".

Man kan i dag inte annat än slås av denna förbryllande anspråkslöshet som visar att Aindrias O'Keeffe var en stor man.

Fru O'Keeffe, tillåt mig att för domstolens räkning framföra våra djupaste kondoleanser.

Jag ber Er nu att resa Er upp tillsammans med mig och hålla en tyst minut till minnet av en stor jurist.

*

* *

Tack.

Sammankomsten är avslutad.

Domstolens högtidliga sammankomst den 12 juli 1995

med anledning av edsavläggelse av en ny ledamot av revisionsrätten

Tal av domstolens ordförande G.C. Rodríguez Iglesias med anledning av att J. Mohr tillträder sitt ämbete

Herr ordförande, herrar ministrar, ers excellenser, kära kolleger, mina damer och herrar,

Vi har i dag samlats för att en ny ledamot av revisionsrätten skall avge en högtidlig försäkran i enlighet med artikel 188b.5 i fördraget.

Innan J. Mohr avger sin försäkran, vill jag betona betydelsen av denna handling. Som jag redan nämnde i samband med att några av Era kolleger tillträdde sin tjänst den 8 mars i år, anser jag att revisionsrättens ledamöters avgivande av en högtidlig försäkran vid domstolen är ett uttryck för att rättsstaten, en grundpelare i vår gemenskap, har ett företräde i en "gemenskap byggd på lag och rätt".

Revisionsrätten har såsom en av gemenskapens institutioner det centrala uppdraget att övervaka att gemenskapens budget genomförs på ett tillbörligt sätt. Revisionsrättens regelbundna rapporter utgör en nödvändig del i den jämvikt och den ömsesidiga övervakning som följer av de demokratiska principerna i vår union. Genom fördraget om Europeiska unionen har revisionsrätten fått ett nytt uppdrag av avgörande vikt, nämligen att avge en förklaring om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet.

Varje ledamots individuella kapacitet har en avgörande betydelse för att revisionsrätten effektivt och framgångsrikt skall kunna fullgöra sina viktiga institutionella uppgifter. Det är därför som det i fördraget föreskrivs att revisionsrättens ledamöter skall utses bland personer som i sina respektive länder hör till eller har hört till externa revisionsorgan eller som är särskilt kvalificerade för detta ämbete.

Herr Mohr, i egenskap av ny ledamot av revisionsrätten kommer Ni att tillföra Er institution en betydande nationell och internationell erfarenhet som följer av Er karriär som räkenskapskontrollant, i synnerhet som chef för kontrollen av den danska statens räkenskaper, en tjänst som Ni har innehaft sedan år 1985.

Tillåt mig att för domstolens räkning önska Er lycka till i Ert nya arbete.

Jag ber Er nu att avge den högtidliga försäkran som understryker Er plikt till oavhängighet, redbarhet och omdöme.

Domstolens högtidliga sammankomst den 13 september 1995

Tal av domstolens ordförande Rodríguez Iglesias till minne av domaren René Joliet

Ers excellenser, mina damer och herrar,

Det känns särskilt tråkigt att ha anledning att hedra minnet av en kollega och vän som vi hade hoppats kunna arbeta tillsammans med under ännu lång tid.

Vår kollega, René Joliet, avled tyvärr den 15 juli förra året i en ålder av 57 år, efter åtta månaders modig kamp mot en obeveklig sjukdom. Domstolen förlorade därmed en av sina mest aktiva medlemmar.

René Joliet fick sin utbildning i juridik vid universitetet i Liège, där han år 1960 utnämndes till juris doktor. Både som forskare och som universitetsstudent studerade han vid åtskilliga tillfällen i Tyskland och USA, bland annat studerade han vid Northwestern University of Chicago och gjorde praktik vid Bundeskartellamt i Berlin, vilket togs upp då han deltog i det besök som en grupp från domstolen gjorde vid denna myndighet år 1987.

Hans bakgrund gjorde att han var förtrogen både med den angloamerikanska och den germanska världen, med vilka han behöll särskilt starka personliga och intellektuella band livet ut. Hans bakgrund bidrog sannolikt till att hans personlighet var så öppen mot omvärlden, och hans val av utbildning var sannolikt följden av en intellektuell och humanistisk inställning som var djupt präglad av ett globalt synsätt.

René Joliet var i sin yrkesverksamhet huvudsakligen verksam vid universitetet i Liège, där han var professor sedan år 1974, men han var även verksam vid andra institutioner, såsom universitetet i Nancy, Europa Instituut vid universitetet i Amsterdam, universitetet i Louvain-la-Neuve, Northwestern University of Chicago, King's College vid universitetet i London och Collège d'Europe i Brügge.

År 1984 utnämndes René Joliet till domare vid Europeiska gemenskapernas domstol. Han inträdde i tjänst den 10 april samma år och utövade på ett föredömligt sätt sitt ämbete fram till sina sista dagar utan att spara på krafterna.

René Joliets främsta undervisnings- och forskningsområden var Europeiska gemenskapernas konkurrensrätt, immaterialrätt och institutionella rätt. Han har satt outplånliga spår genom sitt djupa och rikliga arbete, inte enbart genom sina publikationer på flera språk, utan han har även gjort intryck på sina studenter och på dem som haft förmånen att ha intellektuella kontakter med honom i akademiska, yrkesmässiga eller rättsliga sammanhang.

Europeiska gemenskapen och dess rättsordning kom successivt att inta en alltmer central plats i René Joliets juridiska verksamhet. Man kan göra en jämförelse mellan utvecklingen av hans verksamhet och Schumann-planen, genom att det var ekonomi — närmare bestämt rättsekonomi — som René Joliet ursprungligen sysslade med, medan han alltmer kom att intressera sig för skapandet av gemenskapen och dess rättsordning.

Han ansåg dock inte att Europa skulle vara en isolerad och sluten värld. Europa skulle tvärtom vara öppet mot omvärlden och i sig ett steg på vägen mot en utopisk universalism.

Även om han var öppen för utopiska perspektiv var René Joliet i grunden realist. Både som professor och som domare stödde han alltid sina teorier på konkreta och verifierbara exempel, och han krävde alltid av andra — sina studenter, medarbetare och kolleger, inte minst kollegerna vid domstolen — att de skulle visa samma noggrannhet som han krävde av sig själv.

Hans stränga och kritiska attityd gjorde honom inte lätt att arbeta med. På grund av ärligheten i hans förslag och hans uppriktiga uppträdande blev han emellertid inte bara respekterad utan även omtyckt av sina kolleger och alla som arbetade med honom.

Jag skulle vilja framhålla med vilken hängivenhet René Joliet utövade sitt ämbete som domare. I de många mål där han var referent kombinerade han alltid en djupgående analys av handlingarna i målet såväl med en klar och tydlig presentation av de problem han ansåg föreligga som med egna synpunkter. Han ansåg alltid öppenhet mot kolleger vara en hederssak.

I de mål där han inte var referent ledde hans bestämda uppfattningar och särskilt hans väl underbyggda argument till att han fick ett avsevärt inflytande.

Det är uppenbart att hans verksamhet vid domstolen under de senaste elva åren har haft en avgörande inverkan på rättspraxis under denna tid.

Hans sista bidrag till domstolens omfattande arbete var hans utomordentliga arbete som referent i fråga om beslut nr 1/94, GATT-beslutet, som avkunnades den 15 november förra året. Tack vare detta arbete kunde domstolen avkunna beslutet inom den exceptionellt korta tidsfrist som uppställts på grund av krav på skyndsamhet.

Det var precis i samband med avkunnandet av detta beslut som den allvarliga sjukdom upptäcktes som skulle komma att rycka bort honom, en sjukdom vars första symptom vi naivt helt enkelt tog för följderna av en alltför hög arbetsbelastning.

Sedan dess kämpade han med stor själsstyrka mot denna sjukdom utan att hans intresse för domstolens verksamhet på något sätt minskades.

René Joliet hade förtjänat att vinna kampen mot sjukdomen, att komma tillbaka till oss och att fortsätta låta oss komma i åtnjutande av sitt beaktansvärda arbete.

Han har dock efterlämnat ett oerhört värdefullt yrkesmässigt och mänskligt föredöme och förmånen att ha fått ha honom som kollega och att ha fått njuta hans vänskap.

Låt oss tillsammans iaktta en tyst minut för att hedra hans minne.

Domstolens högtidliga sammankomst den 18 september 1995

med anledning av att Melchior Wathelet tillträder sitt ämbete som domare vid domstolen samt med anledning av att André Potocki och Rui Moura Ramos tillträder sina ämbeten som domare vid förstainstansrätten

- Tal av domstolens ordförande Rodríguez Iglesias s. 133
- Tal av domaren vid förstainstansrätten Bo Vesterdorf med anledning
av att ordföranden Vilaça lämnar sitt ämbete s. 137
- Avskedstal av José Luis da Cruz Vilaça s. 139

Tal av domstolens ordförande Rodríguez Iglesias

Ers excellenser, mina damer och herrar,

I samband med att jag förklarar denna högtidliga sammankomst öppnad vill jag först och främst önska Er hjärtligt välkomna och i domstolens och förstainstansrättens namn uttrycka den glädje vi känner över att så framstående personer har kunnat närvara.

Herr justitiesekreterare, får jag ber Er läsa upp det beslut om utnämning av en domare vid domstolen som har fattats av företrädare för medlemsstaternas regeringar.

* * *

Tack herr justitiesekreterare.

Innan jag ber Er att avlägga den ed som föreskrivs i stadgan skulle jag vilja hälsa Er, herr Wathelet, varmt välkommen till vårt kollegium. Ni kommer att berika detta med Er rika och omfattande erfarenhet.

Ni började Er akademiska utbildning vid universitetet i Liège där Ni tog examen i juridik och ekonomi. Ni fortsatte Era studier i USA där Ni tog en Master of Laws vid Harvard University.

Därefter sysslade Ni med forskning och undervisning, bland annat på området europeisk ekonomisk rätt. Jag vill gärna erinra om att Ni bedrev en del av denna verksamhet tillsammans med Er företrädare vid domstolen, vår saknade kollega René Joliet.

Ni har varit verksam som docent vid universitetet i Liège samt varit kursansvarig vid juridiska fakulteten vid det katolska universitetet i Louvain-la-Neuve.

Det är emellertid Er politiska verksamhet som är mest känd, eftersom Ni alltsedan Er ungdom har innehaft ansvarsfulla uppdrag på detta område. Jag vill bland annat erinra om att Ni sedan år 1977 har varit parlamentsledamot och borgmästare samt att Ni sedan år 1980 har innehaft mer eller mindre viktiga regeringsuppdrag, bland annat som ministerpresident för den vallonska regionen, justitieminister, försvarsminister och vice premiärminister.

Tillåt mig att i mitt och samtliga kollegers namn uttrycka den stora glädje vi känner över att hälsa Er välkommen och önska Er all framgång i utövandet av Ert nya ämbete.

Får jag nu be Er att avlägga den ed som föreskrivs i artikel 2 i domstolens stadga.

* * *

Den förklaring som Ni nu har avlagt har protokollförts av domstolen.

Herr justitiesekreterare, får jag be Er läsa upp de beslut om utnämningar av domare vid förstainstansrätten som har fattats av företrädare för medlemsstaternas regeringar.

* * *

Tack herr justitiesekreterare.

* * *

Det har redan gått sex år sedan förstainstansrätten upprättades. I dag lämnar oss två av de ledamöter som var med och grundade denna rättsinstans om jag får uttrycka mig så. Innan jag överlämnar ordet vill jag säga några ord om dessa ledamöters enastående insatser.

Herr Biancarelli är sjuk och kan tyvärr inte vara med oss i dag. Jag vill emellertid erinra om att han inte endast har verkat som domare vid förstainstansrätten under sex år, utan han har även dessförinnan, inom ramen för sina uppgifter som rättssekreterare vid domstolen, i hög grad bidragit till förstainstansrättens tillkomst.

Ni, herr ordförande, käre José Luis, har stått i ledningen för förstainstansrätten sedan den upprättades. Jag avstår här från att uttrycka den vänskap som jag personligen hyser för Er och som grundlades när vi tillsammans kom till domstolen år 1986 och begränsar mig här till att tacka Er för Ert goda samarbete samt uttrycka domstolens erkänsla över det viktiga arbete som Ni har utfört.

Detta viktiga arbete kan emellertid avdelningsordföranden Vesterdorf redogöra för bättre än jag.

Herr Vesterdorf, jag lämnar över ordet till Er.
(*se s. 137*)

* * *

Jag överlämnar ordet till ordföranden Cruz Vilaça.
(se s. 139)

* * *

Innan jag får be de nya ledamöterna av förstainstansrätten att avlägga eden skulle jag vilja hälsa herr Moura Ramos och herr Potocki mycket varmt välkomna till vår institution och säga att ni genom era meriter och erfarenheter på ett utomordentligt sätt kommer att gynna förstainstansrättens verksamhet.

Herr Potocki, Ni har huvudsakligen varit verksam inom domstolsväsendet. Ni har innehaft olika rättskipande uppgifter, först som ensamdomare och därefter som medlem av kollegiala domstolar, varav senast Cour d'appel de Paris.

Ni har även varit förstesekreterare i de högsta franska rättsinstanserna. Följaktligen är Ni medveten om att rättskipning inte är en rent abstrakt företeelse utan att den även innefattar ett visst mått av offentlig förvaltning.

Dessutom har Ni haft tillfälle att se rättskipningsproblemen ur en annan synvinkel, nämligen genom Er tjänst vid justitieministeriet, där Ni inrättade och under tre år ledde avdelningen för Europafrågor och internationella ärenden.

Slutligen har Ni även avsatt tid för att undervisa i juridik, nämligen vid École nationale de la magistrature och vid Université de Paris (Nanterre), där Ni innehade en gästprofessur i europeisk rätt.

Ni, herr Moura Ramos, har först och främst varit verksam som lärare. Er yrkesverksamhet har nämligen bedrivits vid det prestigefyllda universitetet i Coimbra, där Ni erhöll Er grundläggande juridiska utbildning och där Ni senare doktorerade i juridik och har bedrivit en utomordentlig undervisnings- och forskningsverksamhet, bland annat inom områdena internationell privaträtt och gemenskapsrätt.

Er akademiska verksamhet har även sträckt sig utanför Portugals gränser. Jag begränsar mig till att framhålla den forskning Ni har bedrivit vid Sorbonne och Er undervisning vid Académie de droit international de la Haye och avstår från att nämna det stora antal internationella konferenser och symposier som Ni har deltagit i.

Era vetenskapliga meriter har nyligen ännu en gång bekräftats genom att Ni har invalts i Institut de droit international.

Ni har även stor erfarenhet av praktisk juridisk verksamhet. Ni har bland annat medverkat som expert vid utarbetandet av lagstiftning av olika slag, såväl på det nationella som på det internationella planet, exempelvis vid Haagkonferensen om internationell privaträtt och i Förenta nationernas kommission för internationell handelsrätt. Ni har dessutom varit medlem av olika nationella och internationella skiljedomstolar samt företrätt den portugisiska regeringen vid Europadomstolen för mänskliga rättigheter.

Förstainstansrätten kan således glädja sig över sina nya ledamöters meriter.

Herr Potocki och herr Moura Ramos, jag önskar Er all framgång i utövandet av Era ämbeten och får nu be Er att avlägga den ed som föreskrivs i artiklarna 2 och 44 i stadgan.

Herr Potocki, om jag får be

...

Den förklaring som Ni nu har avlagt har protokollförts av domstolen.

Herr Moura Ramos

...

Den förklaring som Ni nu har avlagt har protokollförts av domstolen.

* * *

Tal av domaren vid förstainstansrätten Bo Vesterdorf med anledning av att ordföranden Vilaça lämnar sitt ämbete

Herr ordförande, medlemmar av domstolen, ers excellenser, kära kolleger, mina damer och herrar,

En första etapp av förstainstansrättens historia avslutas i dag, eftersom vi måste ta avsked av dess förste ordförande. Det är således en alldeles särskilt betydelsefull stund för oss.

Att vara ordförande på en domstol och i synnerhet på en domstol som vår, som är sammansatt av domare från 15 olika länder, är utan tvekan en svår uppgift. Den uppgift som ordförande Vilaça har haft att utföra har varit ännu svårare.

Han har haft att styra och leda grundandet av en helt ny domstol som dessutom skulle infogas i en redan existerande institution. Denna uppgift har inte varit utan problem men jag är säker på att ni håller med mig när jag konstaterar att ordförande Vilaça, med diplomati och flexibilitet, har utfört denna uppgift på bästa sätt.

José Luis da Cruz Vilaça har åtagit sig ordförandeskapet för förstainstansrätten på ett sådant sätt att hans namn har blivit synonymt med förstainstansrätten i alla rättsliga miljöer.

Käre José Luis, Din avgång efter sex års ordförandeskap kan endast efterlämna hos oss något av känslan hos soldater utan sin general. Under de första veckorna efter att Du har lämnat oss kommer det troligen att göras lite trevande försök, men någon kommer att ta över, såsom vanligen sker i sådana situationer, och man kan som tur är konstatera, vilket inte alls är överraskande, att Du inte lämnar någon oreda bakom dig. Tvärtom har Du under dessa sex år organiserat och lett förstainstansrätten med en sådan effektivitet och en sådan auktoritet att man efter den första inkörningsperioden utan tvekan nu kan påstå att förstainstansrätten helt och fullt uppfyller sin roll som en gemenskapsdomstol i första instans inom den institution som är domstolen.

Att regeringarna gjorde ett bra val vid den aktuella tidpunkten när de valde José Luis da Cruz Vilaça till förstainstansrättens förste ordförande framgår gott och väl av det sätt på vilket han har utövat sitt ämbete i praktiken. Detta bekräftades fullständigt av hans kolleger inom förstainstansrätten vid hans omval till

ordförande för tre år sedan. Till en redan imponerande karriär som professor i juridik, generaladvokat vid domstolen, statssekreterare, författare till ett stort antal juridiska artiklar, för att bara nämna några delar av hans karriär, kan numera med glans läggas titeln förstainstansrättens ordförande mellan åren 1989 och 1995.

José Luis, Du lämnar viktiga spår i förstainstansrättens rättspraxis efter Dig. Dessa spår är särskilt synliga och betydelsefulla inom området för interimistiska åtgärder. Det har aldrig i domstolens historia funnits så många mål om interimistiska åtgärder att avgöra varje år som för Dig under de senaste åren i Din egenskap av ordförande. Man kan också, tror jag, tillägga att aldrig har så många mål om interimistiska åtgärder funnits som givit upphov till så komplicerade juridiska problem.

Tillåt mig slutligen säga några mer personliga ord. Käre José Luis, vi kommer också att sakna Dig mycket i framtiden av andra skäl. Du har varit en kollega som har uppskattats mycket för Dina personliga egenskaper. Du har visat prov på egenskaper som optimism, humor, lojalitet och en varm och vänlig personlighet. Med dessa egenskaper har Du skapat en verklig laganda inom förstainstansrätten och en vänskaplig stämning mellan alla kolleger. Till detta skall läggas den varma gästfrihet som Du och Din fru, Marie-Charlotte, har visat oss, i synnerhet vid middagar hos Er. Vi kommer att sakna Er båda mycket. Vi önskar Er lycka till. Om jag har förstått rätt, kommer Ni att stanna här i Luxemburg, åtminstone under ytterligare en viss tid. Vi kommer således utan tvekan ha det stora nöjet att kunna fortsätta ses då och då i framtiden.

Avskedstal av José Luís da Cruz Vilaça

Domstolsordföranden, medlemmar av domstolen och förstainstansrätten, ers excellenser, mina damer och herrar,

Mina första ord kommer naturligtvis att vara tackord.

Först till Er, ordförande Rodríguez Iglesias, för de vänskapsord som Ni har varit vänlig att formulera med avseende på mig, men också för det utmärkta samarbetsklimat som Ni har bidragit till att upprätta mellan de båda domstolarna under det år som jag har haft nöjet att arbeta med Er. De regelbundna mötena mellan de två domstolarnas ordförande och justitiesekreterare, en vana vi inledde redan under Er föregångares, ordförande Ole Dues, och justitiesekreterare Jean-Guy Girauds tid, har varit ett privilegierat medel för detta samarbete. Dessa möten har gjort det möjligt att samordna vår praxis och dömande verksamhet och rådfråga varandra i ett klimat av förtrolighet och effektivitet om vilken gemensam inriktning som vårt arbete skulle kunna ges.

Mitt varma tack riktar sig även till mina vänner och kolleger, medlemmarna av domstolen, vars vänlighet, artighet och intelligens har gjort att varje möte inneburit ett tillfälle till berikning och upplivande intellektuell tillfredsställelse.

Inom ramen för kontakterna mellan de båda domstolarna är det emellertid nödvändigt att understryka den exceptionella medverkan som vi har erfarit från justitiesekreterarnas sida, vars klara uppfattning om institutionens gemensamma intressen har hjälpt oss att hitta de lämpligaste lösningarna i en ibland extremt svår såväl administrativ som budgetär situation.

Jag vänder mig härefter till Er, avdelningsordförande Bo Vesterdorf, för att tacka för Era generösa ord. Då jag vänder mig till Er vänder jag mig också till alla mina kolleger på förstainstansrätten för att tacka dem för deras lojala och effektiva arbete. Förstainstansrättens verksamhet, som vi alla har varit med om att få i gång och som sedan januari har fått ett välkomnat tillskott av tre nya kolleger, vilka vi har mottagit med glädje vid utvidgningen av gemenskapen, är ett kollektivt arbete som endast är möjligt genom Er hängivenhet och kompetens. Även om den uppgift som vi åtog oss för tre år sedan inte alltid har varit lätt, skulle den ha varit ännu mycket svårare utan Ert engagemang och hjälp. Dessutom står Marie-Charlotte och jag i tacksamhetsskuld till både Er och era makar för oräkneliga bevis på vänskap och uppskattning. Jag kommer under alla omständigheter att bevara ett levande minne av våra sammanträden, överläggningar och

plenummöten — kort och gott de debatter som givit liv åt det vardagliga livet vid förstainstansrätten — men också våra avspända möten och sammankomster som vänner.

Fastän han inte kan vara med oss i dag, önskar jag härefter särskilt vända mig till den av mina kolleger som följer mig i avskedstimman, avdelningsordföranden Jacques Biancarelli. Käre Jacques: Vi vet alla att Din utnämning till domare vid förstainstansrätten för sex år sedan förde en fin jurist och en stor gemenskapsrättsexpert till oss. Flera års erfarenhet vid domstolen tillsammans med domare Galmot hade redan gjort Dig respekterad i gemenskapsrättsliga kretsar.

Till den logiska skärpan och systematiska karaktären i Din juridiska begåvning, som formats i utmärkta franska skolor för juridik och förvaltning, har åren av en lysande karriär inom franska Conseil d'État med säkerhet bidragit, denna förnäma domstol som har givit vår institution så många värdefulla medlemmar.

Jacques Biancarellis närvaro i förstainstansrätten har kännetecknats av hans tro på rättsreglers värde och vikten av rättssäkerhet, av hans omsorg om en sträng kontroll av lagenligheten av institutionernas rättsakter med respekt för principen om en effektiv överinsyn av domstol. Hans häpnadsväckande arbetsförmåga, hans uppmärksamma och noggranna genomgång av akterna — vare sig han hade hand om dessa som referent eller de skulle handläggas av någon av de avdelningar som han sammanträdde i — kom förstainstansrätten till godo i allra högsta grad.

Men jag måste också understryka beständigheten av hans europeiska engagemang och den övertygelsens styrka som han alltid har visat i försvaret av de grundläggande mänskliga värdena.

Denna övertygelsens styrka visade han alltid prov på i debatter och överläggningar inom förstainstansrätten, vilket aldrig gjorde livet enkelt för hans motståndare.

Kort sagt: Jacques Biancarellis deltagande i förstainstansrättens arbete, även om det begränsade sig till en enda mandatperiod, har format vår domstols praxis både i sak och i form.

Käre Jacques: Vi önskar Dig ett snabbt tillfrisknande. Vi tillönskar Dig och Din fru, som är närvarande här, samt Din familj mycket framgång i Er nya livsfas som börjar nu. Jag vill under alla omständigheter framföra min önskan om att gemenskapsrätten och den europeiska konstruktionen skall fortsätta att komma i åtnjutande av Ditt stöd.

Ers excellenser, mina damer och herrar,

Förstainstansrätten började sitt arbete då Europa öppnades, med Berlinmurens fall och demokratiseringen av länderna i öst, en tid av djupgående förändring. Europa söker fortfarande efter ny jämvikt. Maastrichtfördraget som under tiden har undertecknats och trätt i kraft har inte givit alla de svar som man hade hoppats på i förhållande till de nya krav som vår europeiska union har ställts inför. Det kommer emellertid inte att saknas uttryck för dessa krav under den regeringskonferens som snart kommer att inledas.

Erfarenheten visar att den europeiska konstruktionen och hållbarheten av gemenskapernas konstruktion vilar på tre huvudsakliga pelare: en klar politisk vilja som delas av de europeiska folken, insatser av stora politiska personligheter som kan levandegöra denna vilja och sätta den i verket, och att de gemensamma institutionerna, starka och respekterade med uppgift att genomföra de uppgifter som fördragen anförtrott dem, fungerar effektivt. Tillåt mig att framföra mina önskningar om att regeringskonferensen lyckas skapa villkor så att den europeiska unionen kan göra sig gällande i världen och så att dess institutioner kan agera verkningsfullt i det nya europeiska sammanhanget, med respekt för det grundläggande regelverk som domstolen och förstainstansrätten har bidragit till att befästa och med ett förstärkande av skyddssystemen för medborgarnas grundläggande rättigheter och friheter.

Jag tror att det är i denna anda som vi har översänt våra respektive funderingar till regeringskonferensen. Det är för övrigt denna tanke som varit vägledande för oss under dessa sex verksamhetsår i förstainstansrätten.

Vi har bestämt oss för en allmän inriktning som är ägnad att förena domstolsprövningens noggrannhet och kvalitet med verksamhetsbestämmelsernas flexibilitet och den permanenta förmågan att kunna anpassa sig till tvistefrågornas ökade omfattning och diversifiering. Det har varit nödvändigt att samtidigt undvika risken för att mångdubblingen av domarnas utformning inte skadar rättspraxisens koherens. Verksamhetens resultat hittills är naturligtvis underkastad — förutom domstolens kontroll vid överklagande — bedömningen av och kritiken från medborgare och juridiska kretsar, men min personliga känsla är att vi har varit trogna den linje som vi stakat ut och att vi gjort vårt bästa för att genomföra det program som vi ålades när vi installerades.

Framtiden håller emellertid ännu mer betydelsefulla utmaningar för gemenskapens domstolar i beredskap. Det är enligt min mening viktigt att skydda stabiliteten i gemenskapernas domstolars uppbyggnad och deras institutionella koherens, samtidigt som man skall vara öppen för olika lösningar som kan göra det möjligt

att förbättra de administrativa förutsättningarna för en snabb och effektiv rättskipning. Vad beträffar förstainstansrätten kommer det hädanefter att vara mina kolleger som tar sig an denna utmaning, stärkta av den erfarenhet som förstainstansrätten förvärvat under sex år, som ibland har varit prövande men givande, och den kåranda som vi har kunnat skapa mellan oss.

Efter det att jag och Jacques Biancarelli lämnar Er ankommer det på André Potocki och Rui de Moura Ramos att ta våra platser. Det förtroende som medlemsstaternas regeringar har visat för dem tycks mig fullständigt berättigat, och jag är säker på att de på ett utomordentligt sätt kommer att bidra till förstainstansrättens arbete.

På alla mina förstainstansrättskollegers vägnar och för egen räkning önskar jag Er all framgång i utövningen av Era ämbeten.

Em particular a ti — meu caro e velho Amigo Rui Moura Ramos — quero exprimir a grande satisfação com que te vejo hoje tomar posse do mesmo lugar de juiz que ocupei durante seis anos. Nao poderia ter desejado para o Tribunal melhor juiz português.

Jag skulle också vilja ägna ännu en rörd tanke åt min andra kära vän, René Joliet, som vi förlorade för inte så länge sedan. Tillåt mig att ansluta mina och förstainstansrättens lyckönskningar till de lyckönskningar som Ni, herr ordförande, riktade till hans efterträdare, Melchior Wathelet.

Tiden är således inne för mig att lämna gemenskapernas domstolar som jag har haft den äran att tjäna under nästan nio år. Jag kan faktiskt inte låta bli att med detta minne av den period som jag har haft turen att få tillbringa på förstainstansrätten förknippa de nästan tre år under vilka jag hade förmånen att tjänstgöra som generaladvokat på domstolen.

Lika många år har jag tillbringat i Luxemburg, detta vackra och välkomnande land där Europas hjärta slår så starkt.

Jag har redan haft tillfälle att delge herr premiärministern och ledamöterna i den luxemburgska regeringen mina känslor för Hertigdömet.

Jag skulle i dag — genom Er, herr marskalk vid domstolen — vilja framföra min allra djupaste aktning och mina tack till deras högheter hertigen och hertiginnan liksom till hertigfamiljen för det intresse som de visat förstainstansrätten samt för den hänsyn som min fru och jag själv varit föremål för.

Gostaria igualmente de saudar a presença nesta sessão, em representação do Governo português, do Senhor Secretário de Estado dos Assuntos Europeus, meu amigo Dr. Victor Martins. É uma presença à qual não posso deixar de atribuir uma importância muito particular na medida em que ela exprime o indiscutível empenhamento comunitário do Governo português, associando-o, de forma visível, a um acto com significado na vida da instituição judicial da Comunidade.

Jag vill också tacka Er, mina damer och herrar ambassadörer för Er närvaro, bland vilka finns vänner som jag håller mycket av och med vilka jag har kunnat etablera givande relationer som — tillåter jag mig att tro — kommer att ha bidragit till att stärka förståelsen för förstainstansrättens verksamhet hos de stater som de företräder.

Jag skulle vidare vilja rikta en särskild hälsning till andra institutioner inom den europeiska unionen, i synnerhet de som finns i Luxemburg. Jag skulle gärna vilja framföra min personliga uppskattning till dem och säga dem hur mycket jag uppskattar det utmärkta samarbetsklimat och den förtrolighet som har kännetecknat våra kontakter.

Jag vänder mig slutligen till alla dem som arbetar inom institutionen för att tacka dem varmt. Alla de i detta "gemensamma hus", som verkar för domstolen gör det också på ett eller annat sätt, direkt eller indirekt, för förstainstansrätten.

Till domstolens justitiesekreterare, Roger Grass, vill jag framföra all min tacksamhet för ett samarbete av högsta klass under den tid som vi har knutit förtroliga kontakter både på det yrkesmässiga och det personliga planet. Kvaliteten på dessa kontakter har i stor utsträckning bidragit till att dämpa svårigheterna och att lösa de problem som finns inbyggda i verksamheten inom en administrativ struktur som ibland är mycket originell — för att inte säga underlig — som dessutom kännetecknas av en ständig brist på medel i förhållande till behoven.

Men miraklet att lyckas mångdubbla resultatet av tillgängliga materiella och mänskliga tillgångar skulle inte ha varit möjligt utan den kompetens och hängivenhet som har visats av den biträdande justitiesekreteraren med uppgift att sköta administrationen, direktörer, tjänste- och avdelningschefer inom institutionen och alla de tjänstemän och övriga anställda som under denna tid har verkat för denna institution.

Det sätt som var och en utför sina uppgifter på utgör ett oumbärligt stöd för gemenskapens rättsväsen och bidrar i högsta grad till värdigheten av gemenskapernas offentliga verksamhet.

I detta sammanhang skulle jag vilja uttrycka min sympati för den personalrepresentation inom institutionen som så aktivt har ombesörjts av personalkommittén. Till dess nuvarande ordförande, Guy Lequime, skulle jag vilja säga hur mycket jag har uppskattat de föredömliga kontakter som vi har skapat.

Nu vänder jag mig särskilt till mina direkta medarbetare i förstainstansrätten, till att börja med all personal på kansliet och bland dessa i synnerhet de som har deltagit i den känsliga uppbyggnadsfasen av förstainstansrätten. Jag beklagar att jag inte kan nämna alla vid namn, men jag vill offentligt framföra, med all värme, min samt förstainstansrättens djupaste tacksamhet för den enastående hängivenhet och den höga professionalism som de alltid har visat prov på, ibland under extremt svåra arbetsförhållanden.

Det måste sägas att de har haft en "storartad kapten" i justitiesekreteraren Hans Jung. Hans har varit en vän, en kamrat var dag i förstainstansrätten och en medarbetare vars yrkesmässiga och mänskliga kvaliteter gör att det är mycket ledsamt för mig att våra vägar skiljs åt.

Förstainstansrätten har också, inom domarnas kabinett, förfogat över medarbetare av mycket hög klass — rättssekreterare, assistenter, sekreterare — som har varit ett lika stort stöd vid vår dömande verksamhet. Jag tackar dem hjärtligt för deras hängivna ansträngningar och deras insatser som är av största värde för allt vårt arbete.

Men till våra "närmaste väktare" hör likaså enheten med lektörer vars stadigvarande stöd har varit Evelynne Tichadou och vars diskreta, verkningsfulla och kompetenta ingripanden har bidragit till att förbättra kvaliteten på våra domar och beslut.

Jag vill inte förbise insatserna från en annan grupp av hängivna medarbetare, nämligen förstainstansrättens vaktmästare, expeditionsvakter och chaufförer. Trots att de är en mycket liten grupp i förhållande till behovens omfattning, har de delat upp sig för att alltid vara närvarande där deras medverkan har varit nödvändig. Bland alla dessa och utan att vilja förbise någon skulle jag alldeles särskilt vilja tacka den person som regelbundet har kört mig, med bravur och i full säkerhet, under mina mandatperioder, Daniel Lopes, vars tillgänglighet endast kan mäta sig med hans humor.

Slutligen är det till de personer som ingår i mitt eget kabinett som jag riktar mitt sista — men inte mindre uppriktiga — tack. Till dem som har varit mina rättssekreterare — Luís Miguel Pais Antunes, Nuno Piçarra, Carlos Pinto Correia och Margarida Afonso — eller till dem som har hjälpt mig med samma slags

tjänster såsom Walter Mölls, samt till min oförtröttliga och oersättliga assistent Marie Antonieta Tavares och mina sekreterare Gillian Byrne och Silvana Merino, skulle jag vilja säga ett stort tack för deras arbetes exceptionella kvalitet, men också för deras ansträngningar under dygnets alla timmar, deras vänskap och pålitlighet som har gjort kabinettet till en högpresterande enhet och en liten arbetsgemenskap.

Ers excellenser, mina damer och herrar,

Det är en glädjande tilldragelse när förstainstansrättens ledamöter bär sina kappor för första gången under en högtidlig sammankomst. Detta sammanfaller även med att jag bär denna kappa för sista gången.

Det avsked som endast var en enkel metafor tills i går, blir verklighet i dag! Man måste förbereda sig för framtiden som inför ett svårt prov, som det poetiskt har uttryckts. Jag tror att förstainstansrätten och jag själv har följt detta råd.

Domstolens högtidliga sammankomst den 27 september 1995

med anledning av att den europeiska ombudsmannen tillträder sitt ämbete

- Tal av domstolens ordförande Rodríguez Iglesias med anledning av
Jacob Södermans edsavläggelse s. 149
- Tal av Jacob Söderman s. 153

Tal av domstolens ordförande Rodríguez Iglesias med anledning av Jacob Södermans edsavläggelse¹

Mina damer och herrar,

Vi har i dag samlats för en händelse som jag inte tvekar att kalla historisk: den första europeiska ombudsmannen tillträder sin tjänst vid denna högtidliga mottagning där han offentligt skall avge en försäkran om att uppfylla de skyldigheter som ingår i hans tjänst.

Jag skulle ha velat ära den person som har utsetts för att sköta dessa viktiga uppgifter genom att uttrycka mig på svenska eller på finska. Tyvärr kan jag inte göra det, och därför skall jag använda mitt eget språk som Ni, herr Söderman, behärskar beundransvärt.

I den nya artikel 138e i Fördraget om Europeiska unionen föreskrivs att en ombudsman skall utses, varigenom ett nytt instrument för kontroll av gemenskapsinstitutionerna således har skapats.

Till parlamentets politiska kontroll, domstolens och förstainstansrättens domstolskontroll och revisionsrättens kontroll av den finansiella förvaltningen har en fjärde möjlighet lagts, möjligheten att vända sig till ombudsmannen som för övrigt är nära knuten till Europaparlamentet.

Inrättandet av detta nya kontrollsystem, som har sin bakgrund i och har inspirerats av olika liknande institutioner som har gestaltats i olika medlemsstater med utgångspunkt från den ursprungliga erfarenheten med ombudsmannainstitutionen i Sverige och andra nordiska länder, medför utan tvivel en kvalitativ rikedom för Europeiska gemenskapens institutionella struktur.

Jag vill betona att det rör sig om en av de viktigaste åtgärder som har vidtagits i Fördraget om Europeiska unionen för att försöka föra den europeiska konstruktionen närmare medborgarna. Dessutom har rätten att vända sig till ombudsmannen föreskrivits utgöra en av de grundläggande delarna i det europeiska medborgarskapet.

¹ Originalspråk: spanska.

Rätten att vända sig till ombudsmannen har emellertid inte begränsats till Europeiska unionens medborgare utan tillkommer alla fysiska eller juridiska personer som är bosatta eller har sitt säte i en medlemsstat.

Det särskilda syftet med den kontrollverksamhet som har anförtrotts ombudsmannen är att bidra till upptäckandet och åtgärdandet av fall som utgör exempel på dålig förvaltning inom gemenskapernas institutioner och organ.

I detta avseende har ombudsmannen en omfattande behörighet för att genomföra de undersökningar som har ansetts motiverade, antingen på eget initiativ eller på grund av anmärkningar som inkommit direkt från medborgarna eller genom Europaparlamentets medlemmar.

Jag anser att det är viktigt att betona att skyldigheten att samarbeta med ombudsmannen genom att tillstålla honom de upplysningar som han begär för att genomföra undersökningar inte enbart åligger gemenskapsinstitutionerna utan även medlemsstaternas myndigheter.

Ombudsmannens behörighet har noga avgränsats i förhållande till domstolarnas behörighet och hans avgöranden är inte bindande. Jag är emellertid säker på att rapporter till Europaparlamentet och de berörda institutionerna samt hans rekommendationer kommer att ha ett avgörande inflytande på gemenskapsförvaltningens kvalitet.

Jag anser också att det är viktigt att framhålla den möjlighet, återgiven i artikel 5 i beslutet om ombudsmannens ämbetsutövning, som han har att samarbeta med de motsvarande myndigheter som finns i några av medlemsstaterna. Att olika ombudsmän och ordförande för nationella utskott för framställningar är närvarande vid denna tillställning inger förtroende för att detta samarbete kommer att bli effektivt.

Såsom är fallet med alla nyskapelser, kommer den första titelinnehavarens beslut, praxis och slutligen personlighet att vara avgörande.

Genom att utse Er, herr Söderman, bland flera framstående kandidater har Europaparlamentet utan tvivel värdesatt en imponerande personlig och professionell karriär som betecknar Er som en person med välkänd erfarenhet och kompetens för utövandet av ombudsmannens tjänst.

Tillåt mig att erinra om några av de ansvarsfulla uppgifter som Ni har haft såväl på det nationella som det internationella planet: Ni har varit Finlands representant vid Internationella arbetsorganisationens administrativa råd, ordförande för

internationella Chilekommittén, riksdagsman, landshövding i Nylands län, justitieminister samt social- och hälsovårdsminister. Framför allt skall jag framhålla att Ni sedan år 1989 har varit riksdagens justitieombudsman. Dessutom har Ni ägnat flera föredrag och publikationer åt studier och förklaringar avseende ombudsmannainstitutionen och dess funktion ur såväl nationell som komparativ synvinkel.

Ert sätt att sköta Era ansvarsfulla uppgifter har, såväl i Ert land som på det internationella planet, stadfäst Ert rykte som en bildad, erfaren och effektiv person samtidigt som Ni är en enkel, lättillgänglig och rättvis man.

Herr ombudsman: de europeiska medborgarna önskar och hoppas att Europeiska unionen skall bli mer och mer demokratisk och öppen, stå dem närmare, vara mer lättillgänglig för deras bekymmer, mer uppmärksam för deras ängslan och mer lyhörd för deras svårigheter. Jag är övertygad om att Er verksamhet kommer att bidra stort till att dessa mål blir uppfyllda.

Vi, medlemmar av domstolen, tillönskar Er framgång i utövandet av den viktiga uppgift som har anförtrots Er.

Jag uppmanar Er nu att avge den högtidliga försäkran som föreskrivs i artikel 9 andra stycket i beslutet om ombudsmannens ämbetsutövning.

Tal av Jacob Söderman¹

Herr ordförande, Herr ordförande för Europaparlamentet, Ärade medlemmar av domstolen, Ombudsmän för medlemsstaterna i Europeiska unionen, Ordförande från de nationella utskotten för framställningar, Mina damer och herrar,

Det är en stor ära för mig att få tala inför en sådan förnäm församling vid detta högtidliga inrättande av en ny institution till gagn för de europeiska medborgarna.

Jag är särskilt tacksam för de vänliga orden från domstolens ordförande och för hans önskan om framgång med detta uppdrag som, vilket han tydligt påtalat, har som mål att fördjupa de europeiska medborgarnas känsla av tillhörighet till unionen samt att väcka och utvidga denna känsla på alla tänkbara områden.

Ni nämnde också ombudsmannens symboliska värde. I allmänhet inrättas ombudsmannatjänsten för att stärka och främja demokratin och rättsstaten. Så gjorde Spanien, efter att framgångsrikt ha övergått till demokrati, för nästan tjugo år sedan. Så har också ett flertal länder i Latinamerika, Central- och Östeuropa gjort under senare tid. Varför gör då Europeiska unionen detta? Verksamheten i gemenskapen och unionen har alltid bedrivits i rättvisans tecken. Européerna har dessutom ägt rätten att presentera framställningar till parlamentet, som i sin tur aktivt behandlat dessa framställningar.

Tanken bakom Europeiska unionens ombudsman är att stärka den europeiska tillhörigheten och att underlätta medborgarnas kontakter med den europeiska administrationen. Ombudsmannen skall med andra ord koncentrera sig på att hjälpa de europeiska företagen och medborgarna att hitta rätt och på detta sätt höja kvaliteten på den europeiska administrationens verksamhet, utifrån en mänsklig synpunkt. Detta arbete bör bedrivas utifrån en juridisk synvinkel.

Kritikerna frågar sig: "Är detta genomförbart, har den här ombudsmannen tillräckliga befogenheter, med tanke på att systemet är skörare än det var för den traditionella ombudsmannen, som första gången inrättades i Sverige redan år 1809, är inte hans fullmakt alltför begränsad, med tanke på att han endast äger rätt att övervaka den dåliga administrationen i Europeiska gemenskapens institutioner och organ?"

¹ Originalspråk: spanska.

Jag är övertygad om att de befogenheter Europeiska unionens ombudsman givits, huvudsakligen hämtade från den franska "mediateur", den brittiska "Parliamentary Commissioner" och det nordiska systemet, erbjuder goda möjligheter att lyckas kröna denna verksamhet med framgång. Europeiska unionens ombudsmans huvudsakliga arbetsuppgifter består emellertid i att argumentera, på ett övertygande och adekvat sätt, till förmån för lämpliga lösningar.

Självklart skall detta arbete bedrivas i enlighet med lagen. Den europeiska rättsliga grunden för bra eller dålig administration återfinns i den mängd mål som behandlats i denna domstol. Dessa mål skall styra och utgöra grunden för ombudsmannens arbete.

En annan positiv detalj för den framtida verksamheten är samarbetet med Europaparlamentets utskott för framställningar, men också med ombudsmännen och utskotten för framställningar i varje enskilt medlemsland, som alla spelar en viktig roll på detta område. Samarbetet mellan Europeiska unionens ombudsman och dessa institutioner är oumbärligt, om man vill ha en rättvis tillämpning av Europarätten, på samtliga nivåer inom unionen.

Mycket har sagts om vikten av ombudsmannens oavhängighet. För mig utgör oavhängighet en attityd, att vara ärlig mot sin egen arbetsinsats. När den latinamerikanske författaren Carlos Fuentes förra året fick priset Príncipe de Asturias, talade han om "kulturens öppna famn", och hänvisade till den grekiska filosofin, som var vaggan för västvärldens kultur, för att belysa sina tankar. Han hänvisade till tre av Píndaros råd:

Se inte upp till makten.
Hata inte din fiende.
Och trampa inte på de svaga.

Jag ber att få tacka för herrskapets uppmärksamhet.

Domstolens högtidliga sammankomst den 27 november 1995

till minne av generaladvokaten Henri Mayras

Minnestal av domstolens ordförande Rodríguez Iglesias

Ers excellenser, mina damer och herrar,

Vi har samlats här för att hedra minnet av Henri Mayras som var verksam som generaladvokat från mars 1972 till mars 1981.

Montaigne har skrivit: "Alla dagar går mot döden, sista dagen uppnår den." För Henri Mayras var den sista dagen kommen den 9 juli i år.

Ingen av de nuvarande medlemmarna i domstolen har haft förmånen att arbeta med honom vid domstolen.

Varje domare och generaladvokat efterlämnar emellertid lite av sig själv till dem de lämnar och till dem som efterträder dem. Domstolen vårdar minnet och denna känsla av tradition. Dess kollektiva minne utgörs både av rätt som skapats under flera decennier och av jurister som har bidragit i det gemensamma arbetet.

Henri Mayras lämnade med sina nio år av arbete vid domstolen utan tvekan outplånliga spår i detta gemensamma verk.

Han föddes strax efter första världskriget och var endast tjugo år gammal då andra världskrigets militära operationer började svepa in Europa i ödeläggelsens mantel.

Då en film om en mans ungdom skulle kunna ges titeln "Från ett krig till ett annat" inser man genast att historien spelat en särskilt stor roll för hans uppfattning om mänsklighetens framtid i allmänhet och de självständiga staternas framtid i synnerhet. Då vidare de europeiska staternas närvaro på andra kontinenter till stor del föranlett konflikter med de berörda folkens rättigheter och förhoppningar förstår man denne mans dragning till projekt och lösningar som kan läka sår från gångna tider och skydda framtida generationer.

Henri Mayras karriär, som helt och hållet ägnades åt offentlig verksamhet, präglas starkt av att han aktivt deltog i genomförandet av lösningar med sådana syften: inledningsvis i fråga om avkolonialiseringen, sedan i fråga om det europeiska äventyret.

Hans universitetsutbildning är omfattande, eftersom den omfattar juridik, statskunskap och politisk ekonomi. Han blir juris kandidat år 1941, tar examen i högre studier i offentlig rätt och politisk ekonomi år 1942 och samma år examen i statskunskap vid École libre.

Han blir efter antagningsprov anställd vid Conseil d'État, denna höga rättsinstans, som auditeur vid en ålder av tjugosex år.

Han får sina första erfarenheter av internationellt slag år 1949 och följande år. Under fyra år innehar han uppdraget som den franska regeringens ombud i den fransk-marockanska samförståndskommittén. Vid samma tid är han för övrigt referent vid Conseil supérieur de la sécurité sociale.

Ännu inte trettio två år gammal ombeds han ta tjänsten som sakkunnig åt finansministern.

Han intresserar sig återigen för Marocko. År 1953 tilldelas han det särskilda uppdraget som juridisk rådgivare vid Frankrikes protektorat i Marocko. Han genomlever på nära håll den mycket svåra period som Marocko genomgår från accession till självständighet. Under sitt uppdrag utses Henri Mayras till maître des requêtes vid franska Conseil d'État.

Då Marocko i början av år 1956 blir självständigt blir han juridisk rådgivare vid franska ambassaden i Marocko. I denna egenskap deltar han i samtliga förhandlingar om de fransk-marockanska konventionerna om tekniskt och administrativt samt rättsligt samarbete och om den fransk-marockanska kulturkonventionen.

Efter dessa unika erfarenheter återvänder han till Frankrike och Conseil d'État den 1 oktober 1958. Han blir då verksam som regeringens sändebud vid avdelningen för tvister.

På dagen tre år senare ges han uppdraget som ordförande för den administrativa avdelningen vid högsta domstolen i Marocko.

Av denna tredje erfarenhet från Marocko framgår tydligt det förtroende och den respekt Henri Mayras kunnande och person åtnjöt på högsta nivå i den nya självständiga staten. Det är faktiskt han, en utlänning från den gamla kolonialmakten, som tillkallas för att i en högsta juridisk instans utöva inget mindre än ett rättsligt ämbete i syfte att vid behov ogiltigförklara statsmakternas egna rättsakter.

Detta sysslar han med i nära tre år tills han blir utsedd till direktör för rättstjänsten vid det franska justitieministeriet.

Han innehar denna viktiga tjänst under mer än sju år, till dess att han utses till conseiller d'État en service ordinaire, vilket sker endast några veckor innan han utnämns till generaladvokat vid denna domstol.

I likhet med ett antal andra kolleger kommer Henri Mayras till vår institution utan att på förhand vara specialiserad inom det EG-rättsliga området.

Tack vare att han med lätthet satte sig in i nya begrepp, hade förmåga att ta fram det viktigaste ur till och med mycket tekniska akter och hade ett utomordentligt minne, kunde han mycket snabbt behärska materialet och föredra förslag till avgörande som präglades av en kombination av analytisk finess, stilenlighet, känsla för formuleringar och stringens.

Efter att i varje mål ha gjort en grundlig studie av rättspraxis föredrog Henri Mayras med stor intellektuell ärlighet möjliga lösningar, varefter han med övertygelse utvecklade den lösning som han själv föredrog, vilket alltid skedde mot bakgrund av europeisk integration.

Han ansågs av alla vara intellektuellt mycket självständig.

Han visade ett stort intresse för vissa områden av gemenskapsrätten, i synnerhet den fria rörligheten för arbetstagare, social trygghet för arbetstagare som flyttar inom gemenskapen och friheten att etablera sig. Hans namn förblir särskilt förknippat med domarna i målen Sotgiu, Van Duyn och Reyners.

Hans arbetsinsats var som helhet omfattande. Han lämnade förslag till avgörande i närmare åttio mål.

De hälsoproblem som han ibland hade hindrade honom inte att fortsätta den väg han trätt in på. Men de tvingade honom att, kanske tidigare än han önskat, avsluta sin verksamhet vid domstolen vid början av år 1981.

Avslutningsvis skall jag tillägga att Henri Mayras, även fränsett sina yrkesmässiga kvaliteter, vid denna institution har lämnat efter sig minnet av en artig, tillmötesgående, vänlig och generös man som fick omgivningen att känna sig vid gott mod. Jag har själv fått erfara dessa kvaliteter då jag hade nöjet att träffa honom vid en lunch med tidigare medlemmar i domstolen en kort tid efter det att jag kom till domstolen.

Fru Mayras, tillåt mig att till Er och till Er familj framföra våra innerligaste kondoleanser.

Nu ber jag Er resa Er med mig så att vi tillsammans under några ögonblick kan hedra minnet av en man som varit vår föregångare på vägen mot den europeiska konstruktionen.

*

* *

Bilaga I

A – DOMSTOLENS DÖMANDE VERKSAMHET

I – Systematisk översikt över domar meddelade av domstolen år 1995

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	sidan
BOLAGSRÄTT.	163
EURATOM	163
FRI RÖRLIGHET FÖR KAPITAL	164
FRI RÖRLIGHET FÖR PERSONER	164
FRI RÖRLIGHET FÖR VAROR	168
HANDELSPOLITIK	171
INSTITUTIONELL RÄTT	171
JORDBRUK	172
KONKURRENS	176
KONVENTIONEN OM DOMSTOLS BEHÖRIGHET	178
MILJÖ OCH KONSUMENTSKYDD	179
PERSONALMÅL	180
SKATTER	180
SOCIALPOLITIK	182
STATLIGT STÖD	183
TILLNÄRMNING AV LAGSTIFTNING	184
TRANSPORT	185
YTTRE FÖRBINDELSER	185

Mål	Datum	Parter	Saken
-----	-------	--------	-------

BOLAGSRÄTT

C-359/93	24.1.1995	Kommissionen mot Nederländerna	Meddelande om offentlig upphandling - Klandertalan - Underrättelse - Tekniska specifikationer
C-79/94	4.5.1995	Kommissionen mot Grekland	Fördragsbrott - Direktiv 77/62/EEG - Ramavtal om ensamleverans av gastyg för användning i grekiska sjukhus och av den grekiska armén
C-57/94	18.5.1995	Kommissionen mot Italien	Talan om medlemsstats fördragsbrott - Offentliga bygg- och anläggningsarbeten - Underlåtenhet att publicera ett meddelande om infordran av anbud
C-433/93	11.8.1995	Kommissionen mot Tyskland	Talan om medlemsstats fördragsbrott - Offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten
C-143/94	26.10.1995	Furlanis costruzioni generali SpA mot Azienda nazionale autonoma strade (ANAS)	Rådets direktiv 71/305/EEG och 89/440/EEG - Offentlig upphandling - Anbud som förefaller onormalt lågt i förhållande till kontraktets värde
C-426/93	9.11.1995	Tyskland mot rådet	Talan om ogiltigförklaring - Förordning (EEG) nr 2186/93 om samordning inom gemenskapen vid utarbetandet av företagsregister för statistiska ändamål - Rättslig grund - Proportionalitetsprincipen

EURATOM

C-135/94	29.6.1995	Kommissionen mot Italien	Fördragsbrott - Direktiv 89/618/Euratom - Upptagande till prövning
----------	-----------	--------------------------	--

Mål	Datum	Parter	Saken
-----	-------	--------	-------

FRI RÖRLIGHET FÖR KAPITAL

C-484/93	14.11.1995	Peter Svensson m.fl. mot Ministre du Logement et de l'Urbanisme	Frilhet att tillhandahålla tjänster - Räntebidrag för bygglån - Lån upptaget i ett kreditinstitut som inte har tillstånd att bedriva verksamhet i den medlemsstat som skall bevilja bidraget
C-163/94, C-165/94 och C-250/94	14.12.1995	Lucas Emilio Sanz de Lera m.fl.	Kapitalrörelser - Tredje land - Nationellt tillstånd för överföring av sedlar

FRI RÖRLIGHET FÖR PERSONER

C-279/93	14.2.1995	Finanzamt Köln-Altstadt mot Roland Schumacker	Artikel 48 i EEG-fördraget - Skyldighet att likabehandla - Beskattnings av utomlands bosattas inkomst
C-425/93	16.2.1995	Calle Grenz Hof Andresen GmbH & Co. KG mot Allgemeine Ortskrankenkasse für den Kreis Schleswig-Flensburg	Socialt skydd för migrerande arbetare - Lagval
C-29/94 och C-35/94	16.2.1995	Jean-Louis Aubertin m.fl.	Frisörer - Rådets direktiv 82/489/EEG
C-365/93	23.3.1995	Kommissionen mot Grekland	Fördragsbrott - Direktiv 89/48/EEG - Erkännande av ex a m e n s b e v i s ö v e r behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier

Mål	Datum	Parter	Saken
C-103/94	5.4.1995	Zoulika Krid mot Caisse nationale d'assurance vieillesse des travailleurs salariés (CNAVTS)	Samarbetsavtalet mellan EEG och Algeriet - Artikel 39.1 - Direkt effekt - Icke-diskrimineringsprincipen - Tillämpningsområde - Änkan efter en algerisk arbetstagare som varit sysselsatt i en medlemsstat - Tilläggsförmån från den nationella solidaritetsfonden
C-325/93	6.4.1995	Union nationale des mutualités socialistes mot Aldo Del Grosso	Sammanträffande av sociala förmåner - Tolkning av förordning (EEG) nr 1408/71
C-147/94	6.4.1995	Kommissionen mot Spanien	Fördragsbrott - Underlåtenhet att införliva ett direktiv
C-7/94	4.5.1995	Landesamt für Ausbildungsförderung Nordrhein-Westfalen mot Lubor Gaal	Förordning (EEG) nr 1612/68 - Artikel 12 - Begreppet barn
C-384/93	10.5.1995	Alpine Investments BV mot Minister van Financiën	Frihet att tillhandahålla tjänster - Artikel 59 i EEG-fördraget - Förbud mot försäljning av finansiella tjänster per telefon
C-327/92	18.5.1995	Rheinhold & Mahla NV mot Bestuur van de Bedrijfsvereniging voor de Metaalnijverheid	Social trygghet - En huvudentreprenörs ansvar för en underentreprenörs obetalda avgifter
C-40/93	1.6.1995	Kommissionen mot Italien	Fördragsbrott - Direktiven 78/686/EEG och 78/687/EEG
C-123/94	1.6.1995	Kommissionen mot Grekland	Arbetskraftens fria rörlighet - Likabehandling - Rekrytering av utländska medborgare till privata språkskolor
C-451/93	8.6.1995	Claudine Delavant mot Allgemeine Orstkrankenasse für das Saarland	Social trygghet för migrerande arbetstagare - Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 - Arbetstagare som är bosatt i en annan medlemsstat än den behöriga staten - Vårdförmåner för arbetstagarens familjemedlemmar i staten för bosättning

Mål	Datum	Parter	Saken
C-422/93 à C-424/93	15.6.1995	Teresa Zabala Erasun m.fl. mot Instituto Nacional de Empleo	Begäran om förhandsavgörande - Omständigheter under vilka den nationella domstolen skall vidhålla begäran om förhandsavgörande - Omfattningen av domstolens behörighet
C-109/94, C-207/94 och C-225/94	29.6.1995	Kommissionen mot Grekland	Fördragsbrott - Direktiv 90/618/EEG, 88/357/EEG och 90/619/EEG - Underlåtenhet att införliva - Försäkringar
C-454/93	29.6.1995	Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening mot Joop van Gestel	Social trygghet för migrerande arbetstagare - Utseende av behörig stat enligt artikel 17 i förordning (EEG) nr 1408/71 - Bosättning och anställning i en annan medlemsstat än den behöriga staten - Förmåner vid arbetslöshet enligt artikel 71.1 b ii
C-391/93	13.7.1995	Umberto Perrotta mot Allgemeine Ortskrankenkasse München	Social trygghet - Arbetslös person som beviljats vistelse i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten - Beviljande av sjukersättningar - Förlängning av vistelsen
C-216/94	13.7.1995	Kommissionen mot Belgien	Fördragsbrott - Direktiv 89/48/EEG - Erkännande av ex a m e n s b e v i s ö v e r behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier
C-80/94	11.8.1995	G.H.E.J. Wielocks mot Inspecteur der directe belastingen	Artikel 52 i EG-fördraget - Skyldighet att likabehandla - Inkomstbeskattning av utomlands bosatta
C-98/94	11.8.1995	Christel Schmidt mot Rijksdienst voor Pensioenen	Förordning (EEG) nr 1408/71 - Social trygghet - Nationella bestämmelser för att förhindra sammanträffande av förmåner - Förmåner av samma slag
C-321/93	5.10.1995	José Imbernon Martínez mot Bundesanstalt für Arbeit	Social trygghet - Familjetillägg - Bosättning inom det nationella territoriet

Mål	Datum	Parter	Saken
C-242/94	12.10.1995	Kommissionen mot Spanien	Fördragsbrott - Direktiv 90/619/EEG - Underlåtenhet att införliva
C-227/94	17.10.1995	E. Olivieri-Coenen mot Bestuur van de Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging	Social trygghet - Arbetsoförmåga - Privaträttsligt anställningsavtal — Arbete som omfattas av ett system som endast gäller statligt anställda - Artikel 4.4 i förordning (EEG) nr 1408/71 - Bilaga V, avsnittet om Nederländerna, punkt 4 a, i förordning (EEG) nr 1408/71
C-111/94	19.10.1995	Job Centre Coop. arl	Nationell lagstiftning som inte tillåter privata företag att bedriva arbetsförmedling - Domstolen saknar behörighet
C-481/93	26.10.1995	R. Moscato mot Bestuur van de Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging	Social trygghet - Invaliditet - Tillämplig lag - Lagstiftning av typ A - Tidigare hälsotillstånd
C-482/93	26.10.1995	S.E. Klaus mot Bestuur van de Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging	Social trygghet - Sjukdom - Tidigare hälsotillstånd - Sammanläggning av försäkringsperioder
C-475/93	9.11.1995	Jean-Louis Thévenon m.fl. mot Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz	Social trygghet - Artikel 6 i förordning (EEG) nr 1408/71 - Konventioner mellan medlemsstaterna om social trygghet, vilka ersatts av förordning (EEG) nr 1408/71
C-152/94	16.11.1995	Openbaar Ministerie mot Geert van Buynder	Etableringsfrihet - Veterinärer - Rent inhemska förhållanden
C-443/93	22.11.1995	Ioannis Vougioukas mot Idryma Koinonikon Asfalisseon (IKA)	Tolkning och giltighet av artikel 4.4 i förordning (EEG) nr 1408/71 och tolkning av artiklarna 48 och 51 i fördraget - Särskilda system för statligt anställda - Yrkesverksamhet utövad av en grekisk läkare vid ett tyskt sjukhus

Mål	Datum	Parter	Saken
C-394/93	23.11.1995	Gabriel Alonso-Pérez mot Bundesanstalt für Arbeit	Social trygghet när arbetstagare flyttar inom gemenskapen - Familjebidrag - En medlemsstats begränsning av den retroaktiva verkan av en ansökan om familjebidrag
C-55/94	30.11.1995	Reinhard Gebhard mot Consiglio dell'Ordine degli Avvocati e Procuratori di Milano	Direktiv 77/349/EEG - Frihet att tillhandahålla tjänster - Advokater - Möjlighet att öppna en advokatbyrå - Artiklarna 52 och 59 i EG-fördraget
C-175/94	30.11.1995	The Queen mot Secretary of State for the Home Department, ex parte: John Gallagher	Undantag - Beslut i utlänningsärenden - Beslut om utvisning - Yttrande på förhand från behörig myndighet
C-415/93	15.12.1995	Union Royale belge des Sociétés de football association ASBL m.fl. mot Jean-Marc Bosman m.fl.	Fri rörlighet för arbetstagare - Konkurrensreglertillämpliga på företag - Professionella fotbollsspelare - Idrottsregler som rör spelarövergångar genom vilka den nya föreningen åläggs att betala ersättning till den tidigare föreningen - Begränsning av antalet spelare som är medborgare i andra medlemsstater som får delta i matcher

FRI RÖRLIGHET FÖR VAROR

C-358/93 och C-416/93	23.2.1995	Aldo Bordessa m.fl.	Direktiv 88/361/EEG - Nationellt tillstånd för utförsel av pengar i form av sedlar
C-324/93	28.3.1995	The Queen mot The Secretary of State for the Home Department, ex parte: Evans Medical Ltd and Macfarlan Smith Ltd	Införsel av narkotika (diacetylmorfin)

Mål	Datum	Parter	Saken
C-459/93	1.6.1995	Hauptzollamt Hamburg-St. Annen mot Thyssen Haniel Logistic GmbH	Gemensamma tulltaxan - Rådets förordning (EEG) nr 3618/86 - Numren 21.07 och 30.03 - Aminosyreblandningar som används vid framställning av infusionslösningar
C-467/93	1.6.1995	Hauptzollamt München-West mot Analog Devices GmbH	Gemensamma tulltaxan - Upphävande av tullar - Digital-analogomvandlare för beräkning av medelvärde av variabla radiovågor
C-391/92	29.6.1995	Kommissionen mot Grekland	Modersmjölksersättning - Förbud mot försäljning på annat försäljningsställe än apotek
C-437/93	29.6.1995	Hauptzollamt Heilbronn mot Temic Telefunken microelectronic GmbH	Tullregler vid aktiv förädling - Användning av bearbetning under tullkontroll som avslutningsform - Kvantitativa restriktioner
C-470/93	6.7.1995	Verein gegen Unwesen in Handel und Gewerbe Köln e.V. mot Mars GmbH	Åtgärder med motsvarande verkan som kvantitativa restriktioner - Uppgift på en varas förpackning som innebär risk för att rätten att fritt bestämma återförsäljningspriset begränsas och att konsumenterna vilseleds
C-16/94	11.8.1995	Edouard Dubois et Fils SA m.fl. mot Garonor Exploitation SA	Genomfartsavgift i ett privat avtal - Avgift med motsvarande verkan
C-63/94	11.8.1995	Groupement national des négociants en pommes de terre de Belgique mot ITM Belgium SA och Vocarex SA	Förbud mot försäljning med synnerligen låg vinstmarginal
C-485/93 och C-486/93	14.9.1995	Maria Simitzi mot Dimos Kos	Tolvöarnas skattesystem - Avgift med motsvarande verkan som en tull - Ett förhandsavgörandes rättsverkningar i tiden

Mål	Datum	Parter	Saken
C-125/94	5.10.1995	Aprile Srl, en liquidation mot Amministrazione delle Finanze dello Stato	Avgifter med motsvarande verkan - Förbud - Tillämplighet på handeln med tredje land
C-59/94 och C-64/94	17.10.1995	Ministre des Finances mot Société Pardo & Fils m.fl.	Gemensamma tulltaxan - Tulltaxenummer - Drycker - Smaksatt vin av färska druvor - Sangria
C-36/94	26.10.1995	Siesse - Soluções Integrais em Sistema Software e Aplicações Ld.a mot Director da Alfândega de Alcântara	Övergång till fri omsättning av varor - Överskridande av tidsfrist för att hänföra varor till godkänd tullbehandling - Uttag av avgift
C-51/94	26.10.1995	Kommissionen mot Tyskland	Märkning och presentation i fråga om livsmedel - Artikel 30 i EG-fördraget samt direktiv 79/112/EEG - Uppgift om ett ämne som finns med i ingrediensförteckningen för det namn under vilket ett livsmedel säljs
C-134/94	30.11.1995	Esso Española SA mot Comunidad Autónoma de Canarias	Petroleumprodukter - Skyldighet att anordna försörjning för ett bestämt territorium
C-17/94	7.12.1995	Brottmål mot Denis Gervais m.fl.	Artificiell insemination av n ö t k r e a t u r - Verksamhetsmonopol avseende visst geografiskt område - Restriktioner för utövandet av veterinäryrket
C-45/95	7.12.1995	Cámara de Comercio, Industria y Navegación de Ceuta mot Ayuntamiento de Ceuta	Konungariket Spaniens anslutningsakt - Bestämmelser tillämpliga på Ceuta och Melilla - Avgift med motsvarande verkan som en tull
C-387/93	14.12.1995	Brottmål mot Giorgio Domingo Banhero	Artiklarna 5, 30, 37, 85, 86, 90, 92 och 95 i EEG-fördraget
C-267/94	14.12.1995	Frankrike mot kommissionen	Å t e r s t o d e r f r å n stärkelseframställning - "Corn gluten feed" - Tullklassificering

Mål	Datum	Parter	Saken
C-106/94 och C-139/94	14.12.1995	Brottmål mot Patrick Colin och Daniel Dupré	Bidrag för användning av socker vid tillverkning av vissa kemiska produkter - Halspastiller - Stärkande drycker - Klassificering i tulltaxan

HANDELSPOLITIK

C-70/94	17.10.1995	Fritz Werner Industrie- Ausrüstungen GmbH mot Bundesrepublik Deutschland	Gemensam handelspolitik - Export av varor med dubbla användningsområden
C-83/94	17.10.1995	Peter Leifer m.fl.	Gemensam handelspolitik - Export av varor med dubbla användningsområden

INSTITUTIONELL RÄTT

C-130/91 REV	7.3.1995	ISAE/VP (Instituto Social de Apoio ao Emprego e à Valorização Profissional) m.fl. mot kommissionen	Ansökan om resning - Avvisning av uppenbara skäl
C-65/93	30.3.1995	Parlamentet mot rådet	Artikel 43 i EEG-fördraget - Skyldighet att rådfråga parlamentet
C-299/93	6.4.1995	Ernst Bauer mot kommissionen	Skiljedomsklausul - Hyresavtal för bostadshus - Fastställelse av hyra - Uppsägning - Skadestånd
C-42/94	1.6.1995	Heidemij Advies BV mot parlamentet	Artikel 181 i EEG-fördraget - Skiljedomsklausul - Utbyggnad av Europaparlamentet i Bryssel - Europaparlamentets ensidiga u p p s ä g n i n g a v entreprenadavtalet - Begäran om skadestånd från entreprenören

Mål	Datum	Parter	Saken
C-21/94	5.7.1995	Parlamentet mot rådet	Direktiv 93/89/EEG om medlemsstaternas tillämpning av skatter på vissa fordon som används för godstransporter på väg och tullar och avgifter för användningen av vissa infrastrukturer - Ny r å d f r å g n i n g a v Europaparlamentet
C-465/93	9.11.1995	Atlanta Fruchthandelsgesellschaft mbH m.fl. mot Bundesamt für Ernährung und Forstwirtschaft	Förordning - Begäran om förhandsavgörande - Bedömning av giltighet - Nationell domstol - Interimistiska åtgärder
C-466/93	9.11.1995	Atlanta Fruchthandelsgesellschaft mbH m.fl. mot Bundesamt für Ernährung und Forstwirtschaft	Bananer - Den gemensamma organisationen av marknaden - Importordning - Bedömning av giltighet
C-41/95	7.12.1995	Rådet mot parlamentet	Gemenskapernas budget
C-312/93	14.12.1995	Peterbroeck, Van Campenhout & Cie SCS mot État belge	Nationell domstols befogenhet att på eget initiativ (ex officio) bedöma den nationella rättens f ö r e n l i g h e t m e d gemenskapsrätten

JORDBRUK

C-93/94	17.1.1995	Kommissionen mot Nederländerna	Fördragsbrott - Direktiv 90/667/EEG - Underlåtenhet att införliva inom föreskriven tidsfrist
---------	-----------	--------------------------------	--

Mål	Datum	Parter	Saken
C-351/93, C-352/93 et C-353/93	19.1.1995	Fitmay Limited m.fl. mot Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij	Gemensam organisation av marknader på området bearbetade produkter baserade på frukt och grönsaker - Import till gemenskapen av torkade druvor och sura körsbär (moreller) - Tilläggsskatt i fall av överskridande av minimipriset för import - Fastställelse av det verkliga importpriset - Omfattningen av de åt medlemsstaternas myndigheter tillerkända rättigheterna
C-66/94	19.1.1995	Kommissionen mot Belgien	Fördragsbrott - Underlåtenhet att införliva ett direktiv
C-54/94 och C-74/94	23.2.1995	Ulderico Cacchiarelli m.fl.	Rådets direktiv 76/895/EEG och 90/642/EEG - Högsta tillåtna gränsvärden beträffande bekämpningsmedelsrester på eller i potatis
C-315/93	6.4.1995	Flip CV och O. Verdegem NV mot Belgische Staat	Jordbruk - Bekämpning av klassisk svinpest - Kompensation till ägare vars svin har slaktats
C-19/94	4.5.1995	SA des sucreries de Fontaine-le-Dun-Bolbec- Auffay (SAFBA) mot Ministre du Budget	Gemensam organisation av marknaden för socker - System för kompensation för lagringskostnader - Avgiftsskyldighetens inträde
C-389/93	8.6.1995	Anton Dürbeck GmbH mot Bundesamt für Ernährung und Forstwirtschaft	Bananer - Ordning för import - Kategori av nya aktörer
C-456/93	29.6.1995	Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV mot Privatkellerei Franz Wilhelm Langguth Erben GmbH & Co. KG	Beskrivning av viner - Upprepling av beteckningarna "Kabinett", "Spätlese", "Auslese" och "Weißherbst" på etiketten såsom del av ett varumärke

Mål	Datum	Parter	Saken
C-56/94	29.6.1995	SCAC Srl mot Associazione dei Produttori Ortofrutticoli (ASIPO)	Gemensam organisation av marknaden - Bearbetade produkter av tomater - Gräns för beviljandet av produktionsstöd - Fastställelse av kvoter - Fråga om förordning (EEG) nr 668/93 är giltig
C-46/94	5.7.1995	Brottmål mot Michèle Voisine	Beskrivning av vin - Begreppet märkning - Dekoration utan samband med det saluförda vinet
C-12/94	11.8.1995	Uelzena Milchwerke eG mot Willi Antpöhler GmbH & Co. KG	Begäran om förhandsavgörande - Artikel 4 i kommissionens förordning (EEG) nr 570/88 - Stöd för grädde, smör och koncentrerat smör - Villkor för beviljande av stöd - Produktens sammansättning
C-1/94	11.8.1995	Cavarzere Produzioni Industriali SpA m.fl. mot Ministero dell'Agricoltura e delle Foreste m.fl.	Den gemensamma organisationen av marknaden - Sockerkvoter - Överföringar mellan företag
C-49/94	14.9.1995	Irland mot kommissionen	Avslut av räkenskaper gällande Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket - Räkenskapsåret 1990
C-104/94	12.10.1995	Cereol Italia Srl mot Azienda agricola Castello Sas	System för stöd till produktion av sojabönor - Påföljd för oriktiga uppgifter i odlingsavtal
C-257/94	12.10.1995	Kommissionen mot Italien	Fördragsbrott - Direktiv 91/685/EEG - Underlåtenhet att införliva
C-478/93	17.10.1995	Nederländerna mot kommissionen	Bananer - Importordning - Aktörer i kategorierna A och B
C-44/94	17.10.1995	The Queen mot Minister of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte: National Federation of Fishermen's Organisations m.fl., Federation of Highlands and Islands Fishermen m.fl.	Den gemensamma fiskeripolitiken - Fleråriga utvecklingsprogram - Begränsning av antalet dagar till sjöss

Mål	Datum	Parter	Saken
C-128/94	19.10.1995	Hans Hönig mot Stadt Stockach	Direktiv 88/166/EEG - Minimibestämmelser avseende skyddet för värphöns som hålls i batteriburar
C-38/94	9.11.1995	The Queen mot Minister of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte: Country Landowners Association	Den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött samt nötkött - Beviljande av överlåtbara bidragsrättigheter till producenter - Ersättning till jordägare
C-196/94	16.11.1995	Catherine Schiltz-Thilman mot Ministre de l'Agriculture	Begäran om förhandsavgörande - Tolkning av artikel 5c i rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter - Tilläggsavgift - Referenskvantitet - Överskridande
C-285/93	23.11.1995	Dominikanerinnen-Kloster Altenhohenau mot Hauptzollamt Rosenheim	Tilläggsavgift på mjölk - Referenskvantiteter för direktförsäljning
C-476/93 P	23.11.1995	Nutral SpA mot kommissionen	Överklagande - Talan om ogiltigförklaring - Upptagande till prövning
C-118/95	30.11.1995	Kommissionen mot Italien	Fördragsbrott - Direktiv 92/33/EEG och 92/34/EEG - Underlåtenhet att införliva
C-52/95	7.12.1995	Kommissionen mot Frankrike	Fördragsbrott - Fångstkvoter för ansjovisbeståndet - Kontrollåtgärder - Medlemsstaternas skyldigheter
C-319/93, C-40/94 och C-244/94	12.12.1995	Hendrik Evert Dijkstra m.fl. mot Friesland (Frico Domo) Coöperatie BA	Konkurrens - Stadgar för sammanslutningar av mjölkproducenter - System med utträdesavgift - Tolkning av artikel 2 i förordning nr 26

Mål	Datum	Parter	Saken
C-399/93	12.12.1995	H.G. Oude Luttikhuis m.fl. mot Verenigde Coöperatieve Melkindustrie Coberco BA	Konkurrens - Stadgar för sammanslutningar av mjölkproducenter - System med utträdesavgift - Artikel 85 i fördraget och förordning nr 26
C-132/94	14.12.1995	Kommissionen mot Irland	Fördragsbrott - Direktiv 90 / 675 / E E G - Veterinärkontroller - Underlåtenhet att införliva
C-138/94	14.12.1995	Kommissionen mot Irland	Fördragsbrott - Direktiv 91 / 496 / E E G - Veterinärkontroller - Underlåtenhet att införliva
C-161/94	14.12.1995	Kommissionen mot Irland	Fördragsbrott - Direktiv 90 / 425 / E E G - Veterinärkontroller - Underlåtenhet att införliva
C-162/94	14.12.1995	Kommissionen mot Irland	Fördragsbrott - Direktiv 89 / 662 / E E G - Veterinärkontroller - Underlåtenhet att införliva
C-17/95	14.12.1995	Kommissionen mot Frankrike	Fördragsbrott - Direktiv 91/67/EEG, 91/628/EEG och 92/35/EEG - Underlåtenhet att införliva

KONKURRENS

C-360/92 P	17.1.1995	The Publishers Association mot kommissionen	Överklagande - Konkurrens - Fastställda minimipriser på böcker - Avslag på begäran om undantag enligt artikel 85.3 - N ö d v ä n d i g a konkurrensbegränsningar
C-412/93	9.2.1995	Société d'importation Édouard Leclerc-Siplec mot TF1 Publicité SA och M6 Publicité SA	TV-reklam - Fri rörlighet för varor och tjänster
C-241/91 P och C-242/91 P	6.4.1995	Radio Telefis Eireann (RTE) och Independent Television Publications Ltd (ITP) mot kommissionen	Missbruk av dominerande ställning - Upphovsrätt

Mål	Datum	Parter	Saken
C-310/93 P	6.4.1995	BPB Industries plc och British Gypsum Ltd mot kommissionen	Missbruk av dominerande ställning - Exklusivt inköpsavtal - Lojalitetsrabatt - Påverkan på handeln mellan medlemsstater - Ansvar för överträdelse
C-96/94	5.10.1995	Centro Servizi Spediporto Srl mot Spedizioni Marittima del Golfo Srl	Vägtransport - Taxor - Statliga föreskrifter - Konkurrens
C-140/94— C-142/94	17.10.1995	DIP SpA m.fl. mot Comune di Bassano del Grappa m.fl.	Näringsreglering - Etableringstillstånd - Konkurrens
C-19/93 P	19.10.1995	Rendo NV m.fl. mot kommissionen	Avtal som hindrar import och export av elektricitet - Beslut av kommissionen - Delvis underlåtenhet att fatta beslut angående detta avtals förenlighet med artikel 85.1 i fördraget
C-70/93	24.10.1995	Bayerische Motorenwerke AG mot ALD Auto-Leasing D GmbH	Selektivt distributionssystem - Motorfordon - Leveransvägran - Områdesskydd - Tolkning av artikel 85.1 i EEG-fördraget och av kommissionens förordning (EEG) nr 123/85
C-266/93	24.10.1995	Bundeskartellamt mot Volkswagen AG och VAG Leasing GmbH	Leasing av motorfordon - Återförsäljares exklusiva agenturverksamhet för tillverkarens dotterbolag som specialiserar sig på leasing - Tolkning av artikel 85.1 i EEG-fördraget och av kommissionens förordning (EEG) nr 123/85
C-91/94	9.11.1995	Brottmål mot Thierry Tranchant m.fl.	Kommissionens direktiv 88/301/EEG - Kravet på oberoende för organ som ansvarar för övervakning av tillämpningen av tekniska specifikationer - Provningslaboratorier

Mål	Datum	Parter	Saken
C-244/94	16.11.1995	Fédération française des sociétés d'assurance m.fl. mot Ministère de l'Agriculture et de la Pêche	Artikel 85 och följande artiklar i E G - f ö r d r a g e t - Företagsbegreppet - Organ som anförtrots att administrera ett kompletterande, frivilligt system för social trygghet
C-430/93 och C-431/93	14.12.1995	Jeroen van Schijndel m.fl. mot Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten	Om en yrkspensionsfond kan betecknas som företag - Obligatorisk anslutning till ett system för yrkspension - F ö r e n l i g h e t m e d konkurrensreglerna - Möjlighet att inför en kassationsdomstol för första gången åberopa en grund som avser gemenskapsrätt och som innebär att föremålet för tvisten förändras och att de faktiska omständigheterna prövas

KONVENTIONEN OM DOMSTOLS BEHÖRIGHET

C-68/93	7.3.1995	Fiona Shevill m.fl. mot Presse Alliance SA	Brysselkonventionen - Artikel 5.3 - Den ort där skadan inträffade - Ärekränkning genom tidningsartikel
C-346/93	28.3.1995	Kleinwort Benson Ltd mot City of Glasgow District Council	Brysselkonventionen - Nationell rätt som tar denna till förebild - Tolkning - Fråga som ställs i begäran om förhandsavgörande - EG-domstolens obehörighet
C-439/93	6.4.1995	Lloyd's Register of Shipping mot Société Campenon Bernard	Brysselkonventionen - Artikel 5.5 - Tvist som hänför sig till verksamheten vid en filial
C-341/93	13.7.1995	Danvaern Production A/S mot Schuhfabriken Otterbeck GmbH & Co.	Brysselkonventionen - Särskild behörighet - Artikel 6.3 - Invändning om kvittning - Kompensation
C-474/93	13.7.1995	Hengst Import BV mot Anna Maria Campese	Brysselkonventionen - Artikel 27.2 - Stämningsansökan eller motsvarande handling

Mål	Datum	Parter	Saken
C-432/93	11.8.1995	Société d'Informatique service réalisation organisation (SISRO) mot Ampersand Software BV	Brysselkonventionen - Artiklarna 36-38 - Verkställighet - Beslut avseende ansökan om ändring av ett avgörande att medge verkställighet - Överklagande som avser en rättsfråga - Vilandeförklaring av handläggningen
C-364/93	19.9.1995	Antonio Marinari mot Lloyd's Bank plc m.fl.	Brysselkonventionen - Artikel 5.3 - "Den ort där skadan inträffade"

MILJÖ OCH KONSUMENTSKYDD

C-422/92	10.5.1995	Kommissionen mot Tyskland	Fördragsbrott - Införlivande av direktiv om avfall, giftigt och farligt avfall samt gränsöverskridande transporter av farligt avfall
C-170/94	29.6.1995	Kommissionen mot Grekland	Fördragsbrott - Underlåtenhet att införliva direktiven 90/219/EEG och 90/220/EEG - Genetiska modifierade organismer
C-156/93	13.7.1995	Parlamentet mot kommissionen	Reglering av ekologisk produktion av jordbruksprodukter - Rådets respektive kommissionens behörighet - Parlamentets befogenheter
C-431/92	11.8.1995	Kommissionen mot Tyskland	Fördragsbrott - Myndigheters underlåtenhet att tillämpa ett icke genomfört direktiv - Rådets direktiv 85/337/EEG - Bedömning av vissa projekts miljöpåverkan - Värme kraftverket i Großkrotzenburg - Tillstånd till utbyggnad

Mål	Datum	Parter	Saken
C-85/94	12.10.1995	Groupement des producteurs, importateurs et agents généraux d'eaux minérales étrangères, VZW (Piageme) m.fl. mot Peeters NV	Konsumentskydd - Märkning av mineralvatten - Språk
C-236/94	12.10.1995	Kommissionen mot Belgien	Fördragsbrott - Direktiv 91/339/EEG - Underlåtenhet att införliva

PERSONALMÅL

C-119/94 P	1.6.1995	Dimitrios Coussios mot kommissionen	Överklagande - Tjänsteman - Avsaknad av motivering av ett beslut att avslå en ansökan om tjänst - Beviljande av ersättning - Avstående från rättigheter enligt tjänsteföreskrifterna
C-43/94 P	11.8.1995	Parlamentet mot Philippe Vienne	Tjänstemän - Dagtraktamente - Sammanläggning
C-448/93 P	11.8.1995	Kommissionen mot Muireann Noonan	Överklagande - Tjänsteman - Huruvida talan mot ett beslut av en uttagningskommitté, som har tillämpat de villkor som anges i ett meddelande om uttagningsprov vars lagenlighet är bestridd, kan upptas till prövning
C-396/93 P	14.9.1995	Helmut Henrichs mot kommissionen	Överklagande - Artikel 4.4 och 4.6 i förordning (Euratom, EKSG, EEG) nr 2274/87 - Fastställelse av ersättning enligt första punkten i samma artikel - Uteslutning från det g e m e n s a m m a sjukförsäkringssystemet för tjänstemän vid Europeiska gemenskaperna

SKATTER

C-345/93	9.3.1995	Fazenda Pública m.fl. mot Américo João Nunes Tadeu	Fordonsskatt - Intern avgift - Diskriminering
----------	----------	--	---

Mål	Datum	Parter	Saken
C-4/94	6.4.1995	BLP Groupe Plc mot Commissioners of Customs & Excise	Mervärdesskatt - Tolkningen av artikel 2 i direktiv 67/227/EEG och artikel 17.2 i direktiv 77/388/EEG - Avdrag för ingående mervärdesskatt på varor eller tjänster som hänförs till skattefria transaktioner
C-62/93	6.7.1995	BP Soupergaz Anonimos Etairia Geniki Emporiki-Viomichaniki kai Antiprossopeion mot État hellénique	Tolkningen av artiklarna 11, 17, och 27 i sjätte mervärdesskattedirektivet - Grekisk beskattningsordning för oljeprodukter - Beskattningsunderlaget - Avdragsrätt - Undantag från skatteplikt
C-453/93	11.8.1995	W. Bulthuis-Griffioen mot Inspecteur der Omzetbelasting	Gemensamt system för omsättningsskatt - Sjätte mervärdesskattedirektivet - Undantag från skatteplikt - Av privatperson utförda tjänster av social natur - Omfattas inte
C-367/93— C-377/93	11.8.1995	F.G. Roders BV m.fl. mot Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen	Punktskatter på vin - Diskriminerande intern beskattning - Benelux-systemet
C-291/92	4.10.1995	Finanzamt Uelzen mot Dieter Armbrecht	Mervärdesskatt - Skattepliktiga transaktioner
C-144/94	26.10.1995	Ufficio IVA di Trapani mot Italittica SpA	Sjätte mervärdesskattedirektivet - Tolkning av artikel 10.2 - Omständigheter som avgör när skatt kan tas ut - Omfattningen av medlemsstaternas möjlighet till undantag
C-113/94	30.11.1995	Elisabeth Casarin, gift Jacquier, mot Directeur général des impôts	Artikel 95 i fördraget - D i f f e r e n t i e r a d motorfordonsskatt
C-16/95	14.12.1995	Kommissionen mot Spanien	Obesträtt fördragsbrott - Försening av återbetalningen av mervärdesskatt till skattskyldiga som inte är etablerade i landet

Mål	Datum	Parter	Saken
-----	-------	--------	-------

SOCIALPOLITIK

C-400/93	31.5.1995	Specialarbejderforbundet i Danmark mot Dansk Industri, som för Royal Copenhagen A/S:s talan	Lika lön för manliga och kvinnliga arbetstagare
C-116/94	13.7.1995	Jennifer Meyers mot Adjudication Officer	Likabehandling av kvinnor och män - Direktiv 76/207/EEG - Villkor för tillgång till anställning - Arbetsvillkor - Family credit
C-92/94	11.8.1995	Secretary of State for Social Security m.fl. mot Rose Graham m.fl.	Likabehandling av kvinnor och män - Invaliditetsförmåner - Samband med pensionsålder
C-48/94	19.9.1995	Ledernes Hovedorganisation, agissant pour Ole Rygaard mot Dansk Arbejdsgiverforening, agissant pour Strø Mølle Akustik A/S	Tolkning av artikel 1.1 i direktiv 77/187/EEG - Företagsöverlåtelse - Avtal mellan två entreprenörer i avsikt att färdigställa en entreprenad med byggherrens godkännande
C-450/93	17.10.1995	Eckhard Kalanke mot Freie Hansestadt Bremen	Likabehandling av kvinnor och män - Direktiv 76/207/EEG - Artikel 2.4 - Befordran - Likvärdiga meriter hos sökande av olika kön - Företråde för kvinnliga sökande
C-137/94	19.10.1995	The Queen mot Secretary of State for Health, ex parte: Cyril Richardson	Likabehandling av kvinnor och män - Befrielse från betalning av läkemedelskostnader - Det materiella tillämpningsområdet för direktiv 79/7/EEG - Samband med pensionsålder - Domens rättsverkningar i tiden
C-151/94	26.10.1995	Kommissionen mot Luxemburg	Artikel 48 i EG-fördraget - L i k a b e h a n d l i n g - Inkomstbeskattning av tillfälligt bosatta - Återbetalning av överskjutande skatt

Mål	Datum	Parter	Saken
C-479/93	9.11.1995	Andrea Francovich mot Italien	Skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens - Direktiv 80/987/EEG - Tillämpningsområde - Arbetstagare vars arbetsgivare inte omfattas av något förfarande för att kollektivt tillgodose borgenärernas fordringar
C-449/93	7.12.1995	Rockfon A/S mot Specialarbejderforbundet i Danmark	Kollektiva uppsägningar - Artikel 1 i direktiv 75/129/EEG - Begreppet arbetsplats - Bolag som ingår i en koncern
C-472/93	7.12.1995	Luigi Spano m.fl. mot Fiat Geotech Spa m.fl.	Skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag
C-317/93	14.12.1995	Inge Nolte mot Landesversicherungsanstalt Hannover	Likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet - Artikel 4.1 i direktiv 79/7/EEG - Undantagande av anställningar av ringa omfattning från obligatorisk invaliditets- och ålderspensionsförsäkring
C-444/93	14.12.1995	Ursula Megner m.fl. mot Innungskrankenkasse Vorderpfalz, devenue Innungskrankenkasse Rheinhessen-Pfalz	Likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet - Artikel 4.1 i direktiv 79/7/EEG - Anställningar av ringa omfattning och korttidsarbete - Undantagande från obligatorisk ålderspensionsförsäkring, sjukförsäkring och skyldighet att betala avgifter för arbetslöshetsförsäkring

STATLIGT STÖD

C-349/93	23.2.1995	Kommissionen mot Italien	Beslut av kommissionen om återbetalning - Verkställighetsunderlåtelse
----------	-----------	--------------------------	---

Mål	Datum	Parter	Saken
C-348/93	4.4.1995	Kommissionen mot Italien	Fördragsbrott - Statligt stöd som inte är förenligt med den gemensamma marknaden - Återkrav - Offentligt holdingbolag
C-350/93	4.4.1995	Kommissionen mot Italien	Fördragsbrott - Statligt stöd som inte är förenligt med den gemensamma marknaden - Återkrav - Offentligt holdingbolag
C-135/93	29.6.1995	Spanien mot kommissionen	Talan om ogiltigförklaring - Rättsakt som utfärdats med stöd av artikel 93.1 i EEG-fördraget - Förlängning - Möjligheten att uppta talan till prövning

TILLNÄRMNING AV LAGSTIFTNING

C-218/94	4.5.1995	Kommissionen mot Belgien	Fördragsbrott - Direktiv 91/263/EEG - Underlåtenhet att införliva
C-182/94	1.6.1995	Kommissionen mot Italien	Fördragsbrott - Underlåtenhet att införliva rådets direktiv 89/392/EEG och 91/368/EEG
C-220/94	15.6.1995	Kommissionen mot Luxemburg	Fördragsbrott - Direktiv 92 / 44 / E E G - Telekommunikation - Tillhandahållande av öppna nät för förhyrda förbindelser
C-259/94	6.7.1995	Kommissionen mot Grekland	Fördragsbrott - Direktiv 92 / 44 / E E G - Telekommunikationer - Tillhandahållande av öppna nät för förhyrda förbindelser
C-350/92	13.7.1995	Spanien mot rådet	Talan om ogiltigförklaring - Rådets förordning (EEG) nr 1768/92 av den 18 juni 1992 om införlivande av tilläggsskydd för läkemedel

Mål	Datum	Parter	Saken
C-240/94	11.8.1995	Kommissionen mot Irland	Fördragsbrott - Underlåtelse att införliva direktiv 89/336/EEG och 92/31/EEG - Elektromagnetiskkompatibilitet
C-260/94	11.8.1995	Kommissionen mot Grekland	Fördragsbrott - Direktiv 91/263/EEG - Underlåtenhet att införliva
C-440/93	5.10.1995	The Queen mot Licensing Authority of the Department of Health, Norgine Ltd, ex parte: Scotia Pharmaceuticals Ltd	Läkemedel - Försäljning - Förenklat förfarande

TRANSPORT

C-414/93	1.6.1995	F.D. Teirlinck mot Minister van Verkeer en Waterstaat	Strukturella förbättringar inom inlandssjöfarten - Skrotningspremier - Tillgängliga ekonomiska resurser - Skrotningsfonder - Separata konton - Budget
C-235/94	9.11.1995	Alan Geoffrey Bird	Social lagstiftning om vägtransporter - Undantag av säkerhetsskäl

YTTRE FÖRBINDELSER

C-334/93	23.2.1995	Bonapharma Arzneimittel GmbH mot Hauptzollamt Krefeld	Frihandelsavtal mellan EEG och Österrike - Begreppet ursprungsvara - Protokoll 3 - Metoder för administrativt samarbete - Certifikat EUR. I
C-417/93	10.5.1995	Parlamentet mot rådet	Tekniskt bistånd till de oberoende staterna i det tidigare Sovjetunionen och Mongoliet - Samråd med parlamentet

Mål	Datum	Parter	Saken
C-434/93	6.6.1995	Ahmet Bozkurt mot Staatssecretaris van Justitie	Associeringsavtal mellan EEG o c h T u r k i e t - Associeringsrådets beslut - Arbetskraftens fria rörlighet - Chaufför i internationell trafik - Permanent arbetsoförmåga - Rätt till vistelse
C-469/93	12.12.1995	Amministrazione delle finanze dello Stato mot Chiquita Italia SpA	D i r e k t e f f e k t a v bestämmelserna i GATT och i Lomé-konventionerna - Interna skatter och avgifter

II — Översikt över andra avgöranden från domstolen år 1995
(återgivna i "Verksamheten vid Europeiska gemenskapernas domstol
och förstainstansrätt")

Mål	Datum	Parter	Saken
Yttrande 2/92	24.3.1995	OECD-rådets tredje reviderade beslut rörande nationell behandling	Gemenskapens eller en av dess institutioners behörighet att medverka i OECD-rådets tredje reviderade beslut rörande nationell behandling
C-266/94	11.7.1995	Kommissionen mot Spanien	Fördragsbrott - Direktiv 92/44/EEG - Motiverat yttrande - Underlåtenhet att ta hänsyn till de uppgifter som staten har lämnat som svar på den formella underrättelsen - Avvisning
C-149/95 P (R)	19.7.1995	Kommissionen mot Atlantic Container Line AB, m.fl.	Överklagande - Beslut meddelat av ordföranden för förstainstansrätten angående en ansökan om interimistiska åtgärder - Konkurrens - Kombinerade transporter
Yttrande 3/94	13.12.1995	Yttrande enligt artikel 228.6 i EG-fördraget	GATT - WTO - Ramavtal om bananer
C-307/95	21.12.1995	Max Mara Fashion Group Srl mot Ufficio del registro di Reggio Emilia	Begäran om förhandsavgörande - Avvisning

III – Verksamhetsstatistik *

Domstolens allmänna verksamhet

Tabell 1: Allmän verksamhet under år 1995

Avgjorda mål

Tabell 2:	Typ av förfarande
Tabell 3:	Domar, yttranden, beslut
Tabell 4:	Form av avgörande
Tabell 5:	Domstolens sammansättning
Tabell 6:	Grundval för talan
Tabell 7:	Föremål för talan

Ärendenas handläggningstid

Tabell 8:	Typ av förfarande
Diagram I:	Handläggningstid för domar och beslut som meddelas inom ramen för begäran om förhandsavgörande
Diagram II:	Handläggningstid för domar och beslut som meddelas inom ramen för direkt talan
Diagram III:	Handläggningstid för domar och beslut som meddelas inom ramen för överklagande

* Domstolen har infört ett nytt datasystem för målhantering, vilket har medfört ändringar i presentationen av den statistik som återges i denna årsrapport. Beträffande vissa tabeller och diagram innebär denna förnyelse att de statistiska uppgifterna inte kan jämföras med uppgifter från tidigare år.

Nya mål

Tabell 9:	Typ av förfarande
Tabell 10:	Form av talan
Tabell 11:	Föremål för talan
Tabell 12:	Talan om fördragsbrott
Tabell 13:	Grundval för talan

Anhängiga mål

Tabell 14:	Typ av förfarande
Tabell 15:	Domstolens sammansättning

Den dömande verksamhetens allmänna utveckling fram till den 31 december 1995

Tabell 16:	Nya mål och domar
Tabell 17:	Antal nya mål avseende begäran om förhandsavgörande (per medlemsstat och år)
Tabell 18:	Antal nya mål avseende begäran om förhandsavgörande (per medlemsstat och domstol)

Domstolens allmänna verksamhet

Tabell 1: Allmän verksamhet under år 1995¹

Avgjorda mål	250	(289)
Nya mål	415	
Anhängiga mål	508	(620)

Avgjorda mål

Tabell 2: Typ av förfarande

Begäran om förhandsavgörande	130	(162)
Direkt talan	91	(96)
Överklaganden	18	(20)
Yttranden/Avgöranden	2	(2)
Särskilda rättegångsformer ²	9	(9)
Totalt	250	(289)

¹ I denna tabell och i tabellerna på följande sidor anger siffrorna inom parentes (*bruttosiffra*) det totala antalet mål, *oberoende* av om målen handläggs i förening (ett målnummer = ett mål). *Nettosiffran* anger antalet mål *med beaktande* av om målen handläggs i förening (en serie förenade mål = ett mål).

² Följande förfaranden anses vara "särskilda rättegångsformer": fastställelse av rättegångskostnader (artikel 74 i rättegångsreglerna); rättshjälp (artikel 76 i rättegångsreglerna); ansökan om återvinning (artikel 94 i rättegångsreglerna); talan av tredje man (artikel 97 i rättegångsreglerna); förklaring av dom (artikel 102 i rättegångsreglerna); resning (artikel 98 i rättegångsreglerna).

Tabell 3: Domar, yttranden, beslut¹

Typ av förfarande	Domar	Beslut av rättskipningskaraktär ²	Beslut om interimistiska åtgärder	Andra beslut ³	Yttranden Avgöranden	Totalt
Begäran om förhandsavgörande	110	3	—	17	—	130
Direkt talan	52	1	—	38	—	91
Överklaganden	9	9	2	—	—	20
Sammanlagt	171	13	2	55	—	241
Yttranden/ Avgöranden	—	—	—	—	2	2
Särskilda rättegångsformer	1	6	—	2	—	9
Sammanlagt	1	6	—	2	2	11
TOTALT	172	19	2	57	2	252

¹ Nettosiffror.

² Beslut av rättskipningskaraktär som innebär att domstolen skiljer sig från målet (avvisning, avvisning av uppenbara skäl etc.)

³ Beslut som innebär att domstolen skiljer sig från målet genom avskrivning, genom konstaterande att anledning saknas att döma i målet eller genom återförvisning till förstainstansrätten.

Tabell 4: Form av avgörande

Form av avgörande	Direkt talan	Begäran om förhandsavgörande	Överklaganden	Särskilda rättegångsformer	Totalt
<i>Domar</i>					
Talan bifallen	36 (38)				36 (38)
Talan delvis bifallen	5 (5)				5 (5)
Talan ogillad	11 (11)		7 (8)		18 (19)
Talan avvisad				1 (1)	1 (1)
Upphävande till en del och återförvisning			1 (1)		1 (1)
Upphävande utan återförvisning			1 (1)		1 (1)
Övrigt		110 (142)			110 (142)
Totalt antal domar	52 (54)	110 (142)	9 (10)	1 (1)	172 (207)
<i>Beslut</i>					
Talan delvis bifallen				5 (5)	5 (5)
Talan ogillad			2 (2)	1 (1)	3 (3)
Talan avvisad	1 (1)				1 (1)
Talan avvisad av uppenbara skäl		3 (3)			3 (3)
Överklagandet avvisat av uppenbara skäl			2 (2)		2 (2)
Överklagandet ogillat som uppenbart ogrundat			5 (6)		5 (6)
Sammanlagt	1 (1)	3 (3)	9 (10)	6 (6)	19 (20)
Avskrivning	36 (39)	17 (17)			53 (56)
Anledning saknas att döma i målet				2 (2)	2 (2)
Återförvisning	2 (2)				2 (2)
Sammanlagt	38 (41)	17 (17)		2 (2)	57 (60)
Totalt antal beslut	39 (42)	20 (20)	9 (10)	8 (8)	76 (80)
<i>Yttranden</i>					2 (2)
TOTALT	91 (96)	130 (162)	18 (20)	9 (9)	250 (289)

Tabell 5: Domstolens sammansättning

Domstolens sammansättning	Domar		Beslut ¹		Totalt	
Domstolen i plenum	23	(25)	6	(6)	29	(31)
Litet plenum	36	(41)	—	—	36	(41)
Avdelningar	113	(141)	11	(12)	124	(153)
Ordförande			2	(2)	2	(2)
Total	172 ²	(207)	19	(20)	191	(227)

Tabell 6: Grundval för talan

Grundval för talan	Domar/Yttranden		Beslut ¹		Totalt	
Artikel 169 i EG-fördraget	38	(40)	1	(1)	39	(41)
Artikel 173 i EG-fördraget	11	(11)	—	(—)	11	(11)
Artikel 177 i EG-fördraget	103	(135)	3	(3)	106	(138)
Artikel 181 i EG-fördraget	2	(2)	—	—	2	(2)
Artikel 228 i EG-fördraget	2	2	—	—	2	(2)
Artikel 1 i protokollet av år 1971	7	(7)	—	—	7	(7)
Artikel 49 i EG-stadgan	9	(10)	7	(8)	15	(17)
Artikel 50 i EG-stadgan	—	—	2	(2)	2	(2)
EG-fördraget totalt	172	(207)	13	(14)	184	(220)
Artikel 141 i Euratomfördraget	1	(1)	—	—	1	(1)
Euratomfördraget totalt	1	(1)	—	—	1	(1)
TOTALT	171	(206)	13	(14)	184	(220)
Artikel 74 i rättegångsreglerna	—	—	5	(5)	5	(5)
Artikel 76 i rättegångsreglerna	—	—	1	(1)	1	(1)
Artikel 98 i rättegångsreglerna	1	(1)	—	—	1	(1)
TOTALT	174	(209)	19	(20)	193	(229)

¹ Beslut av rättskipningskaraktär som innebär att domstolen skiljer sig från målet (annat än genom beslut om avskrivning, beslut om att anledning saknas att döma i målet eller beslut om återförvisning till förstainstansrätten).

² Bortsett från yttranden.

³ Beslut av rättskipningskaraktär som innebär att domstolen skiljer sig från målet (annat än genom beslut om avskrivning, genom beslut om att anledning saknas att döma i målet eller genom beslut om återförvisning till förstainstansrätten).

Tabell 7: Föremål för talan

Föremål för talan	Domar/Yttranden		Beslut ¹		Totalt	
Brysselkonventionen	7	(7)	—	—	7	(7)
Budget	1	(1)	—	—	1	(1)
Etableringsrätt	9	(15)	—	(—)	9	(15)
Europeiska socialfonden	1	(1)	—	—	1	(1)
Fiskepolitik	2	(2)	2	(3)	4	(5)
Fri rörlighet för arbetstagare	8	(8)	—	—	8	(8)
Fri rörlighet för kapital	3	(6)	—	—	3	(6)
Fri rörlighet för tjänster	4	(6)	—	—	4	(6)
Fri rörlighet för varor	10	(10)	2	(2)	12	(12)
Gemensamma tulltaxan	5	(7)	—	—	5	(7)
Handelspolitik	5 ²	(5)	—	—	5	(5)
Institutionella bestämmelser	—	—	2	(2)	2	(2)
Jordbruk	29	(32)	2	(2)	31	(34)
Konkurrens	12	(18)	6	(6)	18	(24)
Miljö	3	(3)	—	—	3	(3)
Offentlig upphandling inom EG	1	(1)	—	—	1	(1)
Skatter och avgifter	9	(19)	1	(1)	10	(20)
Sociala bestämmelser	9	(9)	—	—	9	(9)
Social trygghet för migrerande arbetstagare	18	(20)	—	—	18	(20)
Statligt stöd	3	(3)	—	—	3	(3)
Tillnärmning av lagstiftning	17	(17)	1	(1)	18	(18)
Tjänsteföreskrifterna	5	(5)	3	(3)	8	(8)
Transport	4	(4)	—	—	4	(4)
Tullunion	6	(7)	—	—	6	(7)
Yttre förbindelser	2 ³	(2)	—	—	2	(2)
Totalt	173	(208)	19	(20)	192	(228)
Euratomfördraget	1	(1)	—	—	1	(1)
TOTALT	174	(209)	19	(20)	193	(229)

¹ Beslut av rättsskipningskaraktär som innebär att domstolen skiljer sig från målet (annat än genom beslut om avskrivning, genom beslut om att anledning saknas att döma i målet eller genom beslut om återförvisning till förstainstansrätten).

² Varav ett yttrande.

³ Varav ett yttrande.

*Ärendenas handläggningstid*¹

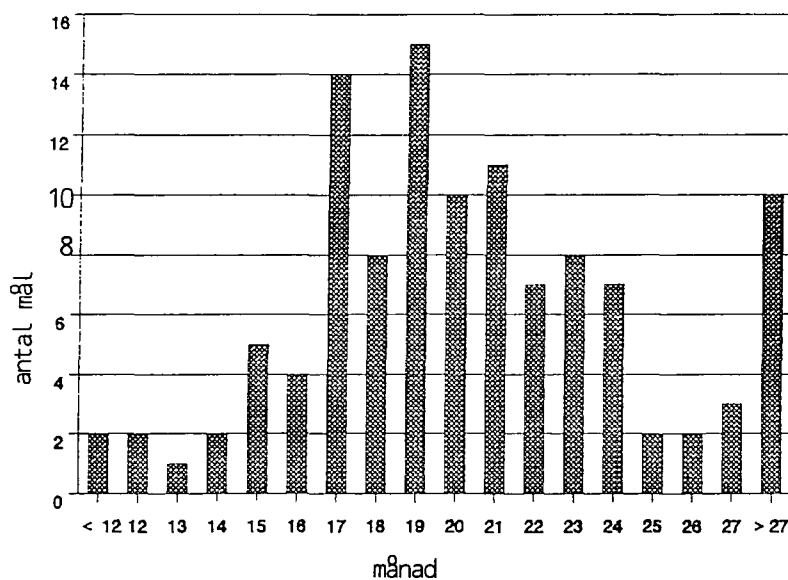
Tabell 8: Typ av förfarande
(domar och beslut av rättskipningskaraktär²)

Begäran om förhandsavgörande	20,5
Direkt talan	17,1
Överklaganden	18,5

¹ I denna tabell och i de diagram som följer uttrycks handläggningstiden i månader och tiondelar av en månad.

² I fråga om andra beslut än de varigenom domstolen skiljer sig från målet genom avskrivning, genom konstaterande att anledning saknas att döma i målet eller genom återförvisning till förstainstansrätten.

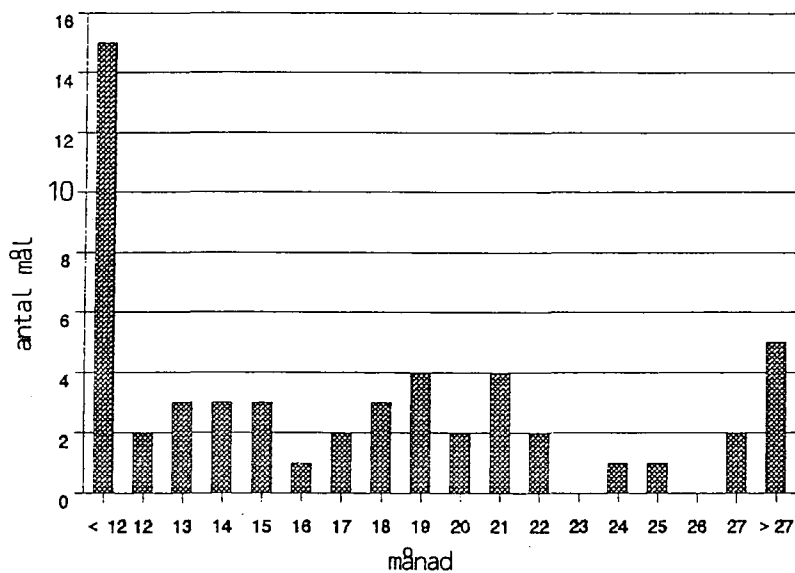
Diagram I: Handläggningstid för domar och beslut¹ som meddelats inom ramen för begäran om förhandsavgörande

Mål/Månad	12	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	27
Begäran om förhandsavgörande	2	2	1	2	5	4	14	8	15	10	11	7	8	7	2	2	3	10

¹ I fråga om andra beslut än de varigenom domstolen skiljer sig från målet genom avskrivning, genom konstaterande att anledning saknas att döma i målet eller genom återförvisning till förstainstansrätten.

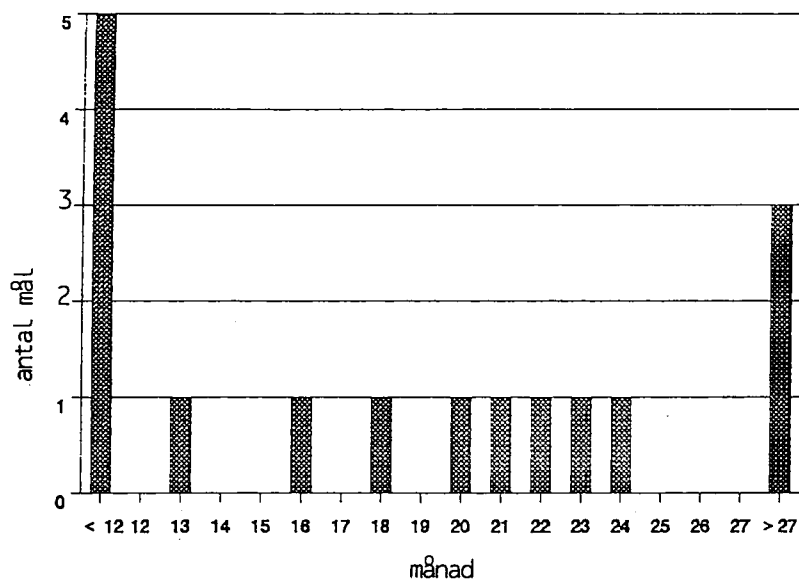
Diagram II: Handläggningstid för domar och beslut¹ som meddelats inom ramen för direkt talan

Mål/ Månad	12	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	> 27
Direkt talan	15	2	3	3	3	1	2	3	4	2	4	2	0	1	1	0	2	5

¹ I fråga om andra beslut än de varigenom domstolen skiljer sig från målet genom avskrivning, genom konstaterande att anledning saknas att döma i målet eller genom återförvisning till förstainstansrätten.

Diagram III: Handläggningstid för domar och beslut¹ som meddelats inom ramen för överklagande

Mål/ Månad	< 12	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	> 27
Över- klaganden	5	0	1	0	0	1	0	1	0	1	1	1	1	1	0	0	0	3

¹ I fråga om andra beslut än de varigenom domstolen skiljer sig från målet genom avskrivning, genom konstaterande att anledning saknas att döma i målet eller genom återförvisning till förstainstansrätten.

Nya mål¹

Tabell 9: Typ av förfarande

Begäran om förhandsavgörande	251
Direkt talan	109
Överklaganden	48
Yttranden/Avgöranden	—
Särskilda rättegångsformer	7
Totalt	415

Tabell 10: Form av talan

Begäran om förhandsavgörande	251
Direkt talan	109
varav:	
– talan om ogiltigförklaring	34
– passivitetstalan	1
– skadeståndstalan	—
– talan om fördragsbrott	73
– talan med stöd av en skiljedomsklausul	1
Överklaganden	48
Yttranden/Avgöranden	—
Totalt	408
Särskilda rättegångsformer	7
varav:	
– rättshjälp	1
– fastställelse av rättegångskostnader	5
– resning	1
– ansökan om utmätning, kvarstad och andra säkerhetsåtgärder	—
Totalt	415
Ansökan om interimistiska åtgärder	3

¹ Bruttosiffror.

Tabell 11: Föremål för talan¹

Föremål för talan	Direkt talan	Begäran om förhandsavgörande	Överklaganden	Totalt	Särskilda rättegångsformer
Anslutning av nya medlemsstater	1	12	—	13	—
Associering av utomeuropeiska länder och territorier	—	—	1	1	—
Bolagsrätt	11	2	1	14	—
Brysselkonventionen	—	9	—	9	—
Fri rörlighet för kapital	—	1	—	1	—
Fri rörlighet för personer	8	34	—	42	—
Fri rörlighet för varor	2	60	—	62	—
Gemenskapernas egna medel	—	1	—	1	—
Gemenskapsrättens principer	—	4	—	4	—
Handelspolitik	—	2	2	4	—
Institutionell rätt	4	3	2	9	2
Jordbruk	37	23	4	64	—
Konkurrens	3	5	16	24	—
Miljö och konsumentskydd	17	26	1	44	—
Regionalpolitik	1	—	1	2	—
Skatter och avgifter	4	27	—	31	—
Socialpolitik	1	22	2	25	—
Statligt stöd	6	2	4	12	—
Tillnärmning av lagstiftning	6	5	—	11	—
Tjänsteföreskrifterna	1	—	1	2	—
Transport	—	4	—	4	—
Yttre förbindelser	1	9	3	13	—
EG-fördraget totalt	103	251	38	392	2
Försörjning	—	—	1	1	—
Skydd för befolkningen	1	—	—	1	—
Euratomfördraget totalt	1	—	1	2	—
Järn och stål	3	—	—	3	—
EKSG-fördraget totalt	3	—	—	3	—
Förfarande	—	—	—	—	1
Gemenskapernas budget	1	—	—	1	—
Institutionell rätt	1	—	—	1	4
Tjänsteföreskrifterna	—	—	9	9	—
Totalt	2	—	9	11	5
TOTALT	109	251	48	408	7

¹ Bortsett från ansökan om interimistiska åtgärder (3).

Tabell 12: Talan om fördragsbrott¹

Talan väckt mot	1995	1953—1995
Belgien	6	142
Danmark	—	20
Tyskland	10	69
Grekland	12	83
Spanien	7 ²	18
Frankrike	6	120
Irland	6	46
Italien	17	276
Luxemburg	3	52
Nederländerna	—	41
Österrike	—	—
Portugal	4	6
Finland	—	—
Sverige	—	—
Förenade kungariket	2	34
Totalt	73	904

¹ Artiklarna 169, 170 och 171 i EG-fördraget samt artiklarna 141, 142 och 143 i Euratomfördraget.

² Varav en talan enligt artikel 170 i EG-fördraget, väckt av Konungariket Belgien.

Tabell 13: Grundval för talan

Grundval för talan	1995
Artikel 169 i EG-fördraget	71
Artikel 170 i EG-fördraget	1
Artikel 171 i EG-fördraget	—
Artikel 173 i EG-fördraget	30
Artikel 175 i EG-fördraget	1
Artikel 177 i EG-fördraget	242
Artikel 178 i EG-fördraget	—
Artikel 181 i EG-fördraget	1
Artikel 225 i EG-fördraget	—
Artikel 228 i EG-fördraget	—
Artikel 1 i protokollet av år 1971	9
Artikel 49 i EG-stadgan	41
Artikel 50 i EG-stadgan	2
EG-fördraget totalt	398
Artikel 33 i EKSG-fördraget	3
Artikel 38 i EKSG-fördraget	1
Artikel 41 i EKSG-fördraget	—
Artikel 49 i EKSG-fördraget	4
EKSG-fördraget totalt	8
Artikel 141 i Euratomfördraget	1
Artikel 50 i Euratomstadgan	1
Euratomfördraget totalt	2
Totalt	408
Artikel 74 i rättegångsreglerna	5
Artikel 76 i rättegångsreglerna	1
Artikel 98 i rättegångsreglerna	1
Protokoll om immunitet och privilegier	—
Särskilda rättegångsformer	7
TOTALT	415

Anhängiga mål

Tabell 14: Typ av förfarande

Begäran om förhandsavgörande	299	(406)
Direkt talan	148	(153)
Överklaganden	58	(58)
Särskilda rättegångsformer	3	(3)
Yttranden/Avgöranden	—	—
Totalt	508	(620)

Tabell 15: Domstolens sammansättning

Domstolens sammansättning	Direkt talan		Begäran om förhands- avgörande		Överklaganden		Övriga förfaranden ¹		Totalt	
Stort plenum	115	(117)	216	(284)	55	(55)	2	(2)	388	(458)
Litet plenum	9	(9)	21	(26)					30	(35)
Samman- lagt	124	(126)	237	(310)	55	(55)	2	(2)	418	(493)
Första avdelningen			8	(17)	1	(1)			9	(18)
Andra avdelningen	1	(1)	3	(3)					4	(4)
Tredje avdelningen			6	(6)			1	(1)	7	(7)
Fjärde avdelningen			5	(5)					5	(5)
Femte avdelningen	11	(12)	19	(40)	1	(1)			31	(53)
Sjätte avdelningen	12	(14)	21	(25)	1	(1)			34	(40)
Samman- lagt	24	(27)	62	(96)	3	(3)	1	(1)	90	(127)
TOTALT	148	(153)	299	(406)	58	(58)	3	(3)	508	(620)

¹ Inklusive särskilda rättegångsformer och yttranden.

Den dömande verksamhetens allmänna utveckling fram till den 31 december 1995

Tabell 16: Nya mål och domar

År	Nya mål ¹					Domar ²
	Direkt talan ³	Begäran om förhandsavgörande	Överklaganden	Totalt	Ansökan om interimistiska åtgärder	
1953	4	—		4	—	—
1954	10	—		10	—	2
1955	9	—		9	2	4
1956	11	—		11	2	6
1957	19	—		19	2	4
1958	43	—		43	—	10
1959	47	—		47	5	13
1960	23	—		23	2	18
1961	25	1		26	1	11
1962	30	5		35	2	20
1963	99	6		105	7	37
1964	49	6		55	4	31
1965	55	7		62	4	52
1966	30	1		31	2	24
1967	14	23		37	—	24
1968	24	9		33	1	27
1969	60	17		77	2	30
1970	47	32		79	—	64
1971	59	37		96	1	60
1972	42	40		82	2	61
1973	131	61		192	6	80
1974	63	39		102	8	63
1975	61	69		130	5	78
1976	51	75		126	6	88
1977	74	84		158	6	100
1978	145	123		268	7	97
1979	1 216	106		1 322	6	138
1980	180	99		279	14	132
1981	214	109		323	17	123
1982	216	129		345	16	185
1983	199	98		297	11	151
1984	183	129		312	17	165
1985	294	139		433	22	211
1986	238	91		329	23	174
1987	251	144		395	21	208
1988	194	179		373	17	238
1989	246	139		385	20	188
1990 ⁴	222	141	16	379	12	193
1991	142	186	14	342	9	204
1992	253	162	25	440	4	210
1993	265	204	17	486	13	203
1994	128	203	13	344	4	188
1995	109	251	48	408	3	172
Totalt	5 775 ⁵	3 144	133	9 052	306	4 092

¹ Bruttosiffror; särskilda rättegångsformer undantagna.

² Nettosiffror.

³ Inklusive yttranden.

⁴ Från och med år 1990 väcks talan av tjänsteman vid förstainstansrätten.

⁵ Varav 2 388 mål avser talan av tjänsteman som har väckts under tiden fram till och med den 31 december 1989.

Tabell 17: Antal nya mål avseende begäran om förhandsavgörande ¹
(per medlemsstat och år)

År	B	DK	D	GR	E	F	IRL	I	L	NL	AUT	P	SF	SV	UK	Totalt
1961	—		—			—		—	—	1						1
1962	—		—			—		—	—	5						5
1963	—		—			—		—	1	5						6
1964	—		—			—		2	—	4						6
1965	—		4			2		—	—	1						7
1966	—		—			—		—	—	1						1
1967	5		11			3		—	1	3						23
1968	1		4			1		1	—	2						9
1969	4		11			1		—	1	—						17
1970	4		21			2		2	—	3						32
1971	1		28			5		5	1	6						37
1972	5		20			1		4	—	10						40
1973	8	—	37			4	—	5	1	6					—	61
1974	5	—	15			6	—	5	—	7					1	39
1975	7	1	26			15	—	14	1	4					1	69
1976	11	—	28			8	1	12	—	14					1	75
1977	16	1	30			14	2	7	—	9					5	84
1978	7	3	46			12	1	11	—	38					5	123
1979	13	1	33			18	2	19	1	11					8	106
1980	14	2	24			14	3	19	—	17					6	99
1981	12	1	41	—		17	—	12	4	17					5	109
1982	10	1	36	—		39	—	18	—	21					4	129
1983	9	4	36	—		15	2	7	—	19					6	98
1984	13	2	38	—		34	1	10	—	22					9	129
1985	13	—	40	—		45	2	11	6	14					8	139
1986	13	4	18	2	1	19	4	5	1	16		—			8	91
1987	15	5	32	17	1	36	2	5	3	19		—			9	144
1988	30	4	34	—	1	38	—	28	2	26		—			16	179
1989	13	2	47	2	2	28	1	10	1	18		1			14	139
1990	17	5	34	2	6	21	4	25	4	9		2			12	141
1991	19	2	54	3	5	29	2	36	2	17		3			14	186
1992	16	3	62	1	5	15	—	22	1	18		1			18	162
1993	22	7	57	5	7	22	1	24	1	43		3			12	204
1994	19	4	44	—	13	36	2	46	1	13		1			24	203
1995	14	8	51	10	10	43	3	58	2	19	2	5	—	6	20	251
Totalt	336	60	952	42	51	544	33	423	35	438	2	16	—	6	206	3144

¹ Artikel 177 i EG-fördraget, artikel 41 i EKSG-fördraget, artikel 150 i Euratomfördraget samt protokollet av år 1971.

Tabell 18: Antal nya mål avseende begäran om förhandsavgörande¹
(per medlemsstat och domstol)

Belgien		Luxemburg	
Cour de cassation	38	Cour supérieure de justice	9
Conseil d'État	14	Conseil d'État	13
Övriga domstolar	284	Övriga domstolar	13
Totalt	336	Totalt	35
Danmark		Nederländerna	
Højesteret	11	Raad van State	22
Övriga domstolar	49	Hoge Raad	75
Totalt	60	Centrale Raad van Beroep	36
Tyskland		College van Beroep voor het	
Bundesgerichtshof	55	Bedrijfsleven	93
Bundesarbeitsgericht	4	Tariefcommissie	33
Bundesverwaltungsgericht	38	Övriga domstolar	179
Bundesfinanzhof	145	Totalt	438
Bundessozialgericht	44	Österrike	
Övriga domstolar	666	Övriga domstolar	2
Totalt	952	Totalt	2
Grekland		Portugal	
Conselho de Estado	5	Supremo Tribunal Administrativo	6
Övriga domstolar	37	Övriga domstolar	10
Totalt	42	Totalt	16
Spanien		Finland	
Tribunal Supremo	1		-
Tribunales Superiores de Justicia	16	Sverige	
Audiencia Nacional	1	Övriga domstolar	6
Juzgado Central de lo Penal	7	Totalt	6
Övriga domstolar	26	Förenade kungariket	
Totalt	51	House of Lords	17
Fraankrike		Court of Appeal	3
Cour de cassation	54	Övriga domstolar	186
Conseil d'État	12	Totalt	206
Övriga domstolar	478		
Totalt	544	TOTALT	3 144
Irland			
Supreme Court	8		
High Court	15		
Övriga domstolar	10		
Totalt	33		
Italien			
Corte suprema di Cassazione	59		
Consiglio di Stato	7		
Övriga domstolar	357		
Totalt	423		

¹ Artikel 177 i EG-fördraget, artikel 41 i EKSG-fördraget, artikel 150 i Euratomfördraget samt protokollet av år 1971.

B – FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DÖMANDE VERKSAMHET

I – Systematisk översikt över domar meddelade av förstainstansrätten år 1995

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

sidan

ENERGIPOLITIK	211
EURATOM	211
FRI RÖRLIGHET FÖR VAROR	211
HANDELSPOLITIK	212
INSTITUTIONELL RÄTT	213
JORDBRUK	214
KONKURRENS	215
PERSONALMÅL	219
SOCIALPOLITIK	224
STATLIGT STÖD	224
YTTRE FÖRBINDELSER	226

Mål	Datum	Parter	Saken
-----	-------	--------	-------

ENERGIPOLITIK

T-109/94	13.12.1995	Windpark Groothusen GmbH & Co. Betriebs KG mot kommissionen	Finansiellt stöd inom energisektorn - Thermieprogrammet - Motiveringsskyldighet - Kommitténs yttrande - Rätten att yttra sig - Utrymme för skönsmässig bedömning
----------	------------	---	--

EURATOM

T-458/93 och T-523/93	15.9.1995	Empresa Nacional de Urânio SA (ENU) mot kommissionen	Talan om ogiltigförklaring - Försörjning - Euratoms försörjningsbyrås optionsrätt och ensamrätt att ingå avtal om leverans av malmer, råmaterial och speciella klyvbara material - Balansering av tillgång och efterfrågan - Brott mot fördragets regler - Gemenskapsföreträdare - Föreligger inte - Kommissionens direktiv till försörjningsbyrån - Principerna om god tro och berättigade förväntningar - Utomobligatoriskt ansvar
-----------------------	-----------	--	--

FRI RÖRLIGHET FÖR VAROR

T-346/94	9.11.1995	France-aviation mot kommissionen	Återbetalning av tull - Kontradiktoriska principen - Särskild situation
----------	-----------	----------------------------------	---

Mål	Datum	Parter	Saken
-----	-------	--------	-------

HANDELSPOLITIK

T-163/94 och T-165/94	2.5.1995	NTN Corporation m.fl. mot rådet	Antidumpningstull på kullager - Översyn - Förordning om ändring av slutgiltig antidumpningstull - Fastställande av skada
T-169/94	27.6.1995	PIA HiFi Vertriebs GmbH mot kommissionen	Antidumpningstullar - Begäran om ogiltigförklaring av ett beslut angående ansökningar om återbetalning
T-166/94	14.7.1995	Koyo Seiko Co. Ltd mot rådet	Antidumpning - Skada
T-571/93	14.9.1995	Lefebvre frères et soeurs m.fl. mot kommissionen	Jordbruk - Bananer - Skadeståndstalan - Dröjsmål med ett förslag till en förordning om gemensam organisation av marknaden - Giltigheten av kommissionens beslut som grundas på artikel 115 i EG-fördraget
T-480/93 och T-483/93	14.9.1995	Antillean Rice Mills NV m.fl. mot kommissionen	Associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna - Skyddsåtgärd - Talan om ogiltigförklaring - Upptagande till sakprövning
T-171/94	14.9.1995	Descom Scales Manufacturing Co. Ltd mot rådet	Antidumpning - Konstruktion av exportpriset - Jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset - Rätten till försvar - Förordning nr 2423/88

Mål	Datum	Parter	Saken
T-167/94	18.9.1995	Detlef Nölle mot rådet	Talan om utomobligatoriskt skadeståndsansvar - Upptagande till sakprövning - Grundläggande förordning om antidumpning nr 2423/88 - Överträdelse - Förordning om antidumpning nr 725/89 - Ogiltighet - Skadeståndsansvar till följd av normativa rättsakter - Omsorgsprincipen - Rätten till försvar - Tillräckligt klar överträdelse
T-168/94	18.9.1995	Blackspur DIY Ltd mot rådet	Skadeståndstalan - Gemenskapens utomobligatoriska skadeståndsansvar - Orsakssamband - Antidumpningstullar - Grundläggande förordning nr 2423/88
T-164/94	28.9.1995	Ferchimex SA mot rådet	Antidumpningstull på kaliumklorid - Bestämning av normalvärde - Skada - Rätten till försvar

INSTITUTIONELL RÄTT

T-275/94	14.7.1995	Groupement des cartes bancaires "CB" mot kommissionen	Konkurrens - Böter - Dröjsmålsränta - Avräkning av betalningar
T-194/94	19.10.1995	John Carvel och Guardian Newspapers Ltd mot rådet	Insyn - Tillgång till information - Rådets beslut att vägra tillgång till handlingar som rör dess överläggningar - Tolkning av artikel 4.2 i beslut 93/731/EG
T-85/94	13.12.1995	Kommissionen mot Eugénio Branco Ld. ^a	Europeiska socialfonden - Nedsättning av ett tidigare beviljat finansiellt bidrag - Motivering - Ansökan om återvinning

Mål	Datum	Parter	Saken
-----	-------	--------	-------

JORDBRUK

T-472/93	21.2.1995	Campo Ebro Industrial, SA, Levantina Agrícola Industrial, SA, Cerestar Ibérica, SA mot rådet	Talan om ogiltigförklaring - Förordning - Närmande av sockerpriset i Spanien till gemenskapens pris - Utebliven k o m p e n s a t i o n å t isoglykosproducenterna - Upptagande till prövning - Skadeståndstalan - Normativ rättsakt som innefattar valet av ekonomisk politik
T-514/93	15.3.1995	Cobrecaf SA m.fl mot kommissionen	Fiske - Finansiellt gemenskapsstöd för byggande av fiskefartyg - Förordning (EEG) nr 4028/86 - Upptagande till prövning - Bekräftande beslut - Skadeståndstalan
T-478/93	18.5.1995	Wafer Zoo Srl mot kommissionen	D e n g e m e n s a m m a jordbrukspolitiken - Rådets förordning (EEG) nr 866/90 om förbättring av villkoren för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter - Kommissionens beslut 90/342/EEG om fastställelse av urvalskriterierna för de investeringar som är b e r ä t t i g a d e t i l l gemenskapsfinansiering - Kommissionens beslut om a v s l a g p å e t t finansieringsprojekt - Talan om ogiltigförklaring och om skadestånd

Mål	Datum	Parter	Saken
T-466/93, T-469/93, T-473/93, T-474/93 och T-477/93	13.7.1995	Thomas O'Dwyer m.fl mot rådet	Den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter - Mjölkkvoter - Tilläggsavgift - Minskning av referenskvantiteter utan ersättning - Begäran om ersättning
T-481/93 och T-484/93	13.12.1995	Vereniging van Exporteurs in Levende Varkens m.fl mot kommissionen	Levande svin - Kommissionens beslut 93/128/EEG och 93/177/EEG om vissa skyddsåtgärder avseende smittsam swine vesicular disease i Nederländerna och Italien - Talan om ogiltigförklaring - Skadeståndstalan

KONKURRENS

T-102/92	12.1.1995	Viho Europe BV mot kommissionen	Klagomål - Ogillande - Avtal, beslut och samordnade förfaranden - Koncern - Artikel 85.1 i fördraget
T-74/92	24.1.1995	Ladbroke Racing (Deutschland) GmbH mot kommissionen	Passivitetstalan och talan om ogiltigförklaring - Artiklarna 85 och 86 i fördraget - Undersökning av ett klagomål
T-114/92	24.1.1995	Bureau européen des médias de l'industrie musicale (BEMIM) mot kommissionen	Upphovsrätt - Förordning nr 17 - Ogillande av klagomål - Skyldigheter vid utredning av klagomål - Gemenskapsintresse
T-5/93	24.1.1995	Roger Tremblay m.fl. mot kommissionen	Upphovsrätt - Förordning nr 17 - Ogillande av klagomål - Skyldigheter vid utredning av klagomål - Gemenskapsintresse
T-29/92	21.2.1995	Vereniging van Samenwerkende Prijsregelende Organisaties in de Bouwnijverheid (SPO) m.fl. mot kommissionen	Nullitet - Beslut av företagssammanslutningar - Invecklade bestämmelser - Överträdelse - Inverkan på mellanstatlig handel - Undantag - Böter

Mål	Datum	Parter	Saken
T-34/93	8.3.1995	Société générale mot kommissionen	Begäran om upplysningar genom beslut enligt artikel 11.5 i förordning nr 17 - Motivering - Rätten till försvar
T-141/89	6.4.1995	Tréfileurope Sales SARL mot kommissionen	Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget
T-142/89	6.4.1995	Usines Gustave Boël SA mot kommissionen	Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget
T-143/89	6.4.1995	Ferriere Nord SpA mot kommissionen	Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget
T-144/89	6.4.1995	Cockerillambre mot kommissionen	Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget
T-145/89	6.4.1995	Baustahlgewebe GmbH mot kommissionen	Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget
T-147/89	6.4.1995	Société métallurgique de Normandie mot kommissionen	Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget
T-148/89	6.4.1995	Tréfilunion SA mot kommissionen	Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget
T-149/89	6.4.1995	Sotralentz SA mot kommissionen	Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget
T-150/89	6.4.1995	G.B. Martinelli mot kommissionen	Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget
T-151/89	6.4.1995	Société des treillis et panneaux soudés SA mot kommissionen	Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget
T-152/89	6.4.1995	ILRO SpA mot kommissionen	Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget

Mål	Datum	Parter	Saken
T-80/89, T-81/89, T-83/89, T-87/89, T-88/89, T-90/89, T-93/89, T-95/89, T-97/89, T-99/89 till T-101/89, T-103/89, T-105/89, T-107/89 och T-112/89	6.4.1995	BASF AG m.fl. mot kommissionen	Förfarande - Behörighet - Kommissionens arbetsordning
T-96/92	27.4.1995	Comité central d'entreprise de la Société générale des grandes sources m.fl. mot kommissionen	Förordning nr 4064/89 - Beslut att förklara en koncentration förenlig med den gemensamma marknaden - Talan om ogiltigförklaring - Upptagande till prövning - Fackföreningar och personalkommittéer - Berättigat intresse som ger e r k ä n d a arbetstagarrepresentanter rätt att på egen begäran yttra sig under det administrativa förfarandet - Rättsakter som berör dem direkt och personligen
T-12/93	27.4.1995	Comité central d'entreprise de la société anonyme Vittel m.fl. mot kommissionen	Förordning nr 4064/89 - Beslut att förklara en koncentration förenlig med den gemensamma marknaden - Talan om ogiltigförklaring - Upptagande till prövning - Fackföreningar och personalkommittéer - Rättsakt som berör dem direkt och personligen - Berättigat intresse som ger erkända arbetstagarrepresentanter rätt att på egen begäran yttra sig under det administrativa förfarandet

Mål	Datum	Parter	Saken
T-14/93	6.6.1995	Union internationale des chemins de fer mot kommissionen	Järnvägstransport - Ett besluts rättsliga grund - Förordning nr 1017/68 - Resebyråer - Försäljning av internationella biljetter
T-7/93	8.6.1995	Langnese-Iglo GmbH mot kommissionen	Exklusiva inköpsavtal för glass - Relevant marknad - Eventuella hinder för tredje mans tillträde till marknaden - Handel mellan medlemsstaterna - Administrativt besked om avskrivning - Gruppundantag - Lagenligheten av att återkalla undantaget - Förbud mot att ingå exklusiva avtal i framtiden
T-9/93	8.6.1995	Schöller Lebensmittel GmbH & Co. KG mot kommissionen	Exklusiva inköpsavtal för glass - Relevant marknad - Eventuella hinder för tredje mans tillträde till marknaden - Handel mellan medlemsstaterna - Administrativt besked om avskrivning - Icke-ingripandebesked - Avtalens löptid - Gruppundantag - Förbud mot att ingå exklusiva avtal i framtiden
T-186/94	27.6.1995	Guérin automobiles mot kommissionen	Klagomål - Meddelande enligt artikel 6 i förordning nr 99/63/CEE - Passivitetstalan - Talan om ogiltigförklaring
T-30/91	29.6.1995	Solvay SA mot kommissionen	Samordnat förfarande - Oskyldighetspresumtion - Administrativt förfarande - Rätten till försvar - Jämlikhet i medel - Insyn i akten
T-31/91	29.6.1995	Solvay SA mot kommissionen	Avtal om uppdelning av marknaden - Kommissionens arbetsordning - Bestyrkande av en rättsakt som har antagits av kommissionsledamöterna i kollegium

Mål	Datum	Parter	Saken
T-32/91	29.6.1995	Solvay SA mot kommissionen	Missbruk av dominerande ställning - Kommissionens arbetsordning - Bestyrkande av en rättsakt som har antagits av kommissionsledamöterna i collegium
T-36/91	29.6.1995	Imperial Chemical Industries plc mot kommissionen	Samordnat förfarande - Oskyldighetspresumtion - Administrativt förfarande - Rätten till försvar - Jämlikhet i medel - Insyn i akten
T-37/91	29.6.1995	Imperial Chemical Industries plc mot kommissionen	Missbruk av dominerande ställning - Administrativt förfarande - Rätten till försvar - Jämlikhet i medel - Insyn i akten - Kommissionens arbetsordning - Bestyrkande av ett beslut som fattats av kommissionsledamöterna i collegium
T-548/93	18.9.1995	Ladbroke Racing Ltd mot kommissionen	Artiklarna 85 och 86 i fördraget - Upptagande av vad på hästtävlingar - Ensamrätt för en nationell organisation av företag - Avtal, beslut och samordnade förfaranden - Missbruk av dominerande ställning - Artikel 90 i fördraget - Inget gemenskapsintresse - Tidigare fullbordade överträdelser av konkurrensreglerna

PERSONALMÅL

T-90/91 och T-62/92	26.1.1995	Henri de Compte mot parlamentet	Tjänstemän - Återtagande av ett beslut att erkänna en arbetsskada - Därpå följande beslut att vägra erkänna en arbetsskada - Ogiltighet
---------------------------	-----------	---------------------------------	---

Mål	Datum	Parter	Saken
T-527/93	26.1.1995	O mot kommissionen	Tjänstemän - Talan om ogiltigförklaring - Beslut om inställande av utbetalning av lön enligt artikel 60 i tjänsteföreskrifterna
T-60/94	26.1.1995	Myriam Pierrat mot domstolen	Tillfälligt anställda - Rekrytering av lektörer (domar) - Urvalsordning - Avvisande av ansökan om tjänst - Motiveringsskyldighet
T-549/93	26.1.1995	D mot kommissionen	T j ä n s t e m ä n - Disciplinförfarande - Disciplinnämnd - Undersökning - Sexuella trakasserier
T-106/92	2.2.1995	Erik Dan Frederiksen mot parlamentet	Tjänstemän - Vikariat - Laglighet - Överträdelse av artikel 176 i fördraget - Maktmissbruk
T-506/93	21.2.1995	Andrew Macrae Moat mot kommissionen	Tjänstemän - Befordran - G r a n s k n i n g a v betygsrapporterna - Klagomål - Brist på motiverat svar - Talan om ogiltigförklaring - Upptagande till prövning - Skadestånd
T-535/93	23.2.1995	F mot rådet	Tjänstemän - Rekrytering - Vågran att anställa på grund av fysisk oförmåga - Rätten till försvar - Uppenbart felaktig bedömning
T-43/93	22.3.1995	Sylviane Dachy, Loris et Fabio Lo Giudice mot parlamentet	Tjänstemän - Utlandstillägg - Arbete vid internationell organisation
T-586/93	22.3.1995	Petros Kotzonis mot den ekonomiska och sociala kommittén	T j ä n s t e m ä n - Rekryteringsförfarande - Motivering - Maktmissbruk - Övergång från språksektorn till kategori A - Artiklarna 7, 25, 27, 29 och 45 i tjänsteföreskrifterna
T-12/94	28.3.1995	Frédéric Daffix mot kommissionen	Tjänstemän - Avsked - Motivering

Mål	Datum	Parter	Saken
T-497/93	29.3.1995	Anne Hogan mot domstolen	Tjänstemän - Innehållande av lön - Protokoll om Europeiska gemenskapernas privilegier och immuniteter
T-10/94	17.5.1995	Achim Kratz mot kommissionen	Meddelande om lediga tjänster - Tjänstenivå - Tillsättningsmyndighetens avgörande efter rådfrågning av den rådgivande tillsättningskommittén - Avslag på ansökan om tjänst
T-16/94	17.5.1995	Dimitrios Benecos mot kommissionen	Meddelande om lediga tjänster - Tjänstenivå - Avslag på ansökan om tjänst - Motivering
T-241/94	17.5.1995	Friedrich Nagel mot kommissionen	Tjänstemän - Semester - Kostnader för resa - Kostnader för överviktsbagage
T-556/93	30.5.1995	Monique Saby mot kommissionen	Tjänstemän - Arbetsskada och arbetsolycka - Återuptagande av ärende angående olycka och ersättning för samtliga sjukvårdskostnader
T-289/94	30.5.1995	Angelo Innamorati mot parlamentet	Tjänstemän - Uttagningsprov - Avslag på ansökan - Motivering av ett beslut som fattats av uttagningskommittén vid ett allmänt uttagningsprov
T-496/93	8.6.1995	Alain-Pierre Allo mot kommissionen	Tjänstemän - Utnämning - Tillsättningsmyndighetens handlingsutrymme - Tjänstens intresse - Motivering - Avsaknad av betygsrapport - Inverkan på förfarandet - Förfarandet för tillsättning av tjänster på mellanliggande arbetsledarnivå - Rätten till försvar
T-583/93	8.6.1995	P mot kommissionen	Tjänstemän - Beslut om omplacering som framförallt innebär förlust av ersättning enligt artikel 56a i tjänsteföreskrifterna - Motiveringsskyldighet

Mål	Datum	Parter	Saken
T-61/92	14.6.1995	Henri de Compte mot parlamentet	Tjänstemän - Talan om ogiltigförklaring - Beslut av Europaparlamentets ordförande i vilket revisorerna, med reservation, beviljas ansvarsfrihet - Innehållande av utbetalning av revisorns tillgodohavande
T-36/93	6.7.1995	Girish Ojha mot kommissionen	Tjänstemän - Tjänstgöring utanför gemenskapen - Tjänsten förflyttad till kommissionens säte - Talan om ogiltigförklaring - Skadestånd för ideell skada
T-44/93	13.7.1995	Monique Saby mot kommissionen	Tjänstemän - Skadeståndstalan - Upptagande till prövning - Korrekt genomfört administrativt förfarande - Hjälpplikt - Omsorgsplikt - Principen om berättigade förväntningar
T-545/93	13.7.1995	Heinz Kschwendt mot kommissionen	Tjänstemän - Barntillägg - Utbildningstillägg - Medicinska kostnader - Återkrav av felaktigt utbetalt belopp
T-557/93	13.7.1995	Lars Bo Rasmussen mot kommissionen	Tjänstemän - Betygssättning - Betygsrapport - Försenad beredning - Befordran - Fel i förfarandet
T-176/94	13.7.1995	K mot kommissionen	Tjänstemän - Europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna - Klagomål - Rätten till skydd för privatlivet

Mål	Datum	Parter	Saken
T-291/94	14.7.1995	Zudella Patricia Pimley-Smith mot kommissionen	Tjänstemän - Uttagningsprov - Beslut av en uttagningskommitté i vilket det konstaterats att en sökande misslyckats i det muntliga provet - Omfattningen av motiveringsskyldigheten - Omfattningen av den rättsliga prövningen då det inte skett någon överträdelse av reglerna för förfarandet
T-276/94	13.9.1995	Adam Buick mot kommissionen	Tjänstemän - Tjänstledighet av personliga skäl - Återinträde i tjänst
T-17/95	5.10.1995	Spyridoulia Alexopoulou mot kommissionen	Tjänstemän - Placering i lönegrad - Artikel 31.2 i tjänsteföreskrifterna
T-39/93 och T-553/93	11.10.1995	Michael Baltsavias mot kommissionen	Tjänstemän - Personalakt - Biståndsskyldighet - Ideell skada
T-562/93	19.10.1995	Dieter Obst mot kommissionen	Tjänstemän - Anställningsförfarande - Rättsakt som går någon emot - Artikel 45 i tjänsteföreskrifterna - Meddelande om lediga tjänster - Maktmissbruk - Motivering - Skadestånd
T-64/94	23.11.1995	Dimitrios Benecos mot kommissionen	Tjänstemän - Yrkessjukdom - Partiell permanent invaliditet - Principen om god ledning och sund förvaltning - Biståndsskyldighet - Maktmissbruk - Skadeståndstalan
T-507/93	30.11.1995	Paulo Branco mot Revisionsrätten	Tjänstemän - Lista över tjänstemän som kan befordras - Förflyttning till en annan institution - Rättsakt som går någon emot - Berättigat intresse av att föra talan - Skadeståndsyrkande - Avvisning

Mål	Datum	Parter	Saken
T-544/93 och T-566/93	7.12.1995	Giovanni Battista Abello m.fl. mot kommissionen	Tjänstemän - Lönebesked- Korrigeringskoefficienter - Rådets förordningar nr 3761/92, 3765/92 och 3766/92 - Invändning om rättsstridighet
T-285/94	14.12.1995	Fred Pfloeschner mot kommissionen	Tjänstemän - Pensioner - Korrigeringskoefficient för Schweiz - Tidigare tjänsteman som är schweizisk medborgare - Invändning om rättsstridighet avseende förordning nr 2175/88
T-72/94	14.12.1995	Komninos Diamantaras mot kommissionen	Tjänstemän - Flyttningsbidrag - Avsaknad av fast bosättning i tjänstgöringsstaten - Tjänsteföreskrifterna, bilaga VII, artikel 4.1 a

SOCIALPOLITIK

T-85/94	12.1.1995	Eugénio Branco, Ld. ^a mot kommissionen	Europeiska socialfonden - Talan om ogiltigförklaring av ett beslut rörande nedsättning av ett tidigare beviljat ekonomiskt bidrag - Motivering - Tredskodom
T-432/93 till T-434/93	7.3.1995	Socurte - Sociedade de Curtumes a Sul do Tejo, Ld. ^a m.fl. mot kommissionen	Europeiska socialfonden - Beslut som reducerar beloppet av finansiellt stöd - Ogiltighetstalan - Ogiltighet på grund av icke-existens - Upptagande till prövning - Överträdelse av väsentliga förfaranderegler

STATLIGT STÖD

T-435/93	27.4.1995	Association of Sorbitol Producers within the EC (ASPEC) m.fl. mot kommissionen	Upptagande till prövning - Nullitet - Bemyndigande - Tidigare beslut i vilket ett allmänt stödprogram hade godkänts
----------	-----------	---	---

Mål	Datum	Parter	Saken
T-442/93	27.4.1995	Association des amidonneries de céréales de la CEE (AAC) m.fl mot kommissionen	Upptagande till prövning - Nullitet - Bemyndigande - Tidigare beslut i vilket ett allmänt stödprogram hade godkänts - Klagandenas rättigheter
T-443/93	27.4.1995	Casillo Grani snc mot kommissionen	Sökanden försatt i konkurs - Berättigat intresse av att få saken prövad - Anledning att pröva talan saknas
T-459/93	8.6.1995	Siemens SA mot kommissionen	Allmänt stöd - Återkrav - Ränta - Förutsättningar för prövning av intervenientens talan
T-447/93, T-448/93 och T-449/93	6.7.1995	Associazione Italiana Tecnico Economica del Cemento m.fl. mot kommissionen	Åtgärd för att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi - Tillstånd för ett allmänt stödsystem - Villkor att anmäla särskilda stöd - Prövning av särskilda stöd i ett gemenskapssammanhang - Ekonomisk bedömning
T-244/93 och T-486/93	13.9.1995	TWD Textilwerke Deggendorf GmbH mot kommissionen	Beslut fattade av kommissionen som innebär att betalningen av visst stöd skjuts upp till dess att otillåtet tidigare stöd återbetalats
T-49/93	18.9.1995	Société internationale de diffusion et d'édition (SIDE) mot kommissionen	Artiklarna 92 och 93 - Talan om ogiltigförklaring - Stöd för export av böcker
T-471/93	18.9.1995	Tiercé Ladbroke SA mot kommissionen	Konkurrens - Statligt stöd - Avgift på insatserna vid upptagande av vad avseende hästtävlingar - Överföring av tillgångar till ett företag som är etablerat i en annan medlemsstat
T-95/94	28.9.1995	Chambre syndicale nationale des entreprises de transport de fonds et valeurs (Sytraval) mot kommissionen	Klagomål från en konkurrent - Underlåtenhet att inleda prövningsförfarandet - Rätten till försvar - Talan om ogiltigförklaring

Mål	Datum	Parter	Saken
YTTRE FÖRBINDELSER			
T-493/93	8.3.1995	Hansa-Fisch GmbH mot kommissionen	Fiske - Avtalet mellan EEG och Marocko - Beviljande av licenser - Anslutningsakten för Spanien och Portugal - Relativ stabilitet - Berättigade förväntningar
T-572/93	6.7.1995	Odigitria AAE mot rådet och kommissionen	Utomobligatoriskt ansvar - Underlåtenhet av kommissionen - Orsakssamband - Sökandens eget fel - Skyldighet att ge diplomatiskt skydd
T-185/94	26.10.1995	Geotronics SA mot kommissionen	PHARE-programmet - Selektiv anbudsinfordran - Talan om ogiltigförklaring - Upptagande till sakprövning - EES-avtalet - Talan om skadestånd

II — Översikt över andra avgöranden från förstainstansrätten år 1995
(återgivna i "Verksamheten vid Europeiska gemenskapernas domstol
och förstainstansrätt")

Mål	Datum	Parter	Saken
T-308/94 R	17.2.1995	Cascades SA mot kommissionen	Konkurrens - Böter - Bankgaranti - Interimistiskt förfarande
T-2/95 R	24.2.1995	Industrie des poudres sphériques mot rådet	Dumpning - Slutliga tullar - Kalciummetall - Uppskov med verkställighet
T-395/94 R	10.3.1995	Atlantic Container Line AB m.fl. mot kommissionen	Konkurrens - Sjötransport - Ansökan om interimistiska åtgärder - Uppskov med verkställighet - Intervention - Konfidentialitet
T-79/95 R och T-80/95 R	12.5.1995	Société nationale des chemins de fer français (SNCF) och British Railways Board (BR) mot kommissionen	Konkurrens - Artikel 85 i EG-fördraget - Artikel 53 i EES-avtalet - Järnvägstransport - Uppskov med verkställighet - Interimistiska åtgärder
T-107/94	19.6.1995	Christina Kik mot rådet och kommissionen	Förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke - Språk - Talan som uppenbarligen skall avvisas
T-203/95 R	12.12.1995	Bernard Connolly mot kommissionen	Tjänstemän - Interimistiskt förfarande - Inledande av ett disciplinförfarande - Ansökan om interimistiska åtgärder för att förbjuda den svarande institutionen och dess tjänstemän att till pressen förmedla information om disciplinförfarandet samt om tjänstemannens person, åsikter och hälsa

III – Verksamhetsstatistik

Resumé av förstainstansrättens verksamhet under åren 1993, 1994 och 1995

- Tabell 1: Förstainstansrättens allmänna verksamhet under åren 1993, 1994 och 1995
Tabell 2: Nya mål under åren 1993, 1994 och 1995
Tabell 3: Avgjorda mål under åren 1993, 1994 och 1995
Tabell 4: Anhängiga mål den 31 december varje år

Nya mål under åren 1993, 1994 och 1995

- Tabell 5: Form av talan
Tabell 6: Grundval för talan

Avgjorda mål under år 1995

- Tabell 7: Form av avgörande
Tabell 8: Grundval för talan

Övrigt

- Tabell 9: Allmän utveckling
Tabell 10: Domstolens avgöranden i överklagade mål under perioden den 1 januari—den 31 december 1995

Resumé av förstainstansrättens verksamhet under åren 1993, 1994 och 1995

Tabell 1: Förstainstansrättens allmänna verksamhet under åren 1993, 1994 och 1995¹

	1993	1994	1995
Nya mål	596	409	253
Avgjorda mål	97 (106)	412 (442)	198 (265)
Anhängiga mål	636 (657)	433 (628)	427 (616)

Tabell 2: Nya mål under åren 1993, 1994 och 1995^{2 3}

Typ av förfarande	1993	1994	1995
Direkt talan	506	316	165
Talan av tjänsteman	83	81	79
Särskilda rättegångsformer	7	12	9
Totalt	596	409	253

¹ I denna tabell och i tabellerna på följande sidor anger de siffror som anges inom parentes (*bruttosiffror*) det totala antalet mål, *oberoende* av om målen är förenade p.g.a. samband (ett målnummer = ett mål). *Nettosiffran* anger antalet mål med *beaktande* av om målen handläggs i förening p.g.a. samband (en serie förenade mål = ett mål).

² I denna tabell och i tabellerna på följande sidor menas med benämningen "direkt talan" alla former av talan som väcks av fysiska eller juridiska personer, utom talan som väcks av tjänstemän vid Europeiska gemenskaperna.

³ Följande förfarande anses vara "särskilda rättegångsformer" (i denna och följande tabeller): Ansökan om återvinning (artikel 38 i EEG-stadgan; artikel 122 i förstainstansrättens rättegångsregler), talan av tredje man (artikel 39 i EEG-stadgan; artikel 123 i förstainstansrättens rättegångsregler), resning (artikel 41 i EEG-stadgan; artikel 125 i förstainstansrättens rättegångsregler), förklaring av dom (artikel 40 i EEG-stadgan; artikel 129 i förstainstansrättens rättegångsregler), fastställande av rättegångskostnader (artikel 92 i förstainstansrättens rättegångsregler) och rättshjälp (artikel 94 i förstainstansrättens rättegångsregler).

Tabell 3: Avgjorda mål under åren 1993, 1994 och 1995

Typ av förfarande	1993		1994		1995	
Direkt talan	19	(20)	339	(358)	125	(186)
Talan av tjänsteman	72	(79)	67	(78)	62	(64)
Särskilda rättegångsformer	6	(7)	6	(6)	11	(15)
Totalt	97	(106)	412	(442)	198	(265)

Tabell 4: Anhängiga mål den 31 december varje år

Typ av förfarande	1993		1994		1995	
Direkt talan	537	(554) ¹	321	(512) ²	305	(491) ³
Talan av tjänsteman	95	(99)	103	(106)	118	(121)
Särskilda rättegångsformer	4	(4)	9	(10)	4	(4)
Totalt	636	(657)	433	(628)	427	(616)

¹ Varav 395 mål angående mjölkkvoter.

² Varav 258 mål angående mjölkkvoter.

³ Varav 231 mål angående mjölkkvoter.

Nya mål under åren 1993, 1994 och 1995

Tabell 5: Form av talan

Form av talan	1993	1994	1995
Talan om ogiltigförklaring	94	135	120
Passivitetstalan	3	7	9
Skadeståndstalan	409	174	36
Talan av tjänsteman	83	81	79
Totalt	589 ¹	397 ²	244 ³
<i>Särskilda rättegångsformer</i>			
Rättshjälp	1	4	1
Fastställelse av rättegångskostnader	4	6	7
Tolkning eller resning	2	2	-
Ansökan om återvinning	-	-	1
Totalt	7	12	9
TOTALT	596	409	253

¹ Varav 395 mål angående mjölkkvoter.

² Varav 173 mål angående mjölkkvoter.

³ Varav 32 mål angående mjölkkvoter.

Tabell 6: Grundval för talan

Grundval för talan	1993	1994	1995
Artikel 173 i EG-fördraget	93	120	116
Artikel 175 i EG-fördraget	3	4	9
Artikel 178 i EG-fördraget	408	174	36
EG-fördraget totalt	504	298	161
Artikel 33 i EKSG-fördraget	-	14	3
Artikel 35 i EKSG-fördraget	-	2	-
EKSG-fördraget totalt	-	16	3
Artikel 146 i Euratomfördraget	1	1	1
Artikel 148 i Euratomfördraget	-	1	-
Artikel 151 i Euratomfördraget	1	-	-
Euratomfördraget totalt	2	2	1
Tjänsteföreskrifterna	85	82	79
Totalt	591	398	244
Artikel 92 i rättegångsreglerna	2	5	7
Artikel 94 i rättegångsreglerna	1	4	1
Artikel 122 i rättegångsreglerna	-	-	1
Artikel 125 i rättegångsreglerna	-	2	-
Artikel 129 i rättegångsreglerna	2	-	-
Rättegångsreglerna totalt	5	11	9
TOTALT	596	409	253

Avgjorda mål under år 1995

Tabell 7: Form av avgörande

Form av avgörande	Direkt talan	Talan av tjänsteman	Särskilda rättegångsformer	Totalt
<i>Domar</i>				
Talan avvisad	2 (2)	1 (1)		3 (3)
Anledning saknas att döma i målet	2 (2)			2 (2)
Talan ogillad	30 (37)	16 (18)	1 (1)	47 (56)
Talan delvis bifallen	19 (38)	6 (7)		25 (45)
Talan bifallen	10 (12)	10 (10)		20 (22)
Mellandom		1		1
Totala antalet domar	63 (91)	34 (36)	1 (1)	98 (128)
<i>Beslut</i>				
Avskrivning	45 (76)	18 (18)		63 (94)
Talan avvisad	13 (15)	7 (7)	2 (3)	22 (25)
Avsaknad av behörighet	1 (1)			1 (1)
Anledning saknas att döma i målet		3 (3)		3 (3)
Talan bifallen			2 (2)	2 (2)
Talan delvis bifallen			4 (4)	4 (4)
Talan ogillad			2 (5)	2 (5)
Avstående från fortsatt handläggning	3 (3)			3 (3)
Totala antalet beslut	62 (95)	28 (28)	10 (14)	100 (137)
Totalt	125 (186)	62 (64)	11 (15)	198 (265)

Tabell 8: Grundval för talan

Grundval för talan	Domar		Beslut		Totalt	
Artikel 173 i EG-fördraget	56	(83)	27	(27)	83	(110)
Artikel 175 i EG-fördraget	2	(2)	1	(1)	3	(3)
Artikel 178 i EG-fördraget	4	(4)	33	(66)	37	(70)
EG-fördraget totalt	62	(89)	61	(94)	123	(183)
Artikel 35 i EKSG-fördraget			1	(1)	1	(1)
EKSG-fördraget totalt			1	(1)	1	(1)
Artikel 146 i Euratomfördraget	0	(1)			0	(1)
Artikel 151 i Euratomfördraget	1	(1)			1	(1)
Euratomfördraget totalt	1	(2)			1	(2)
Tjänsteföreskrifterna	34	(36)	28	(28)	62	(64)
Totalt	97	(127)	90	(123)	187	(250)
Artikel 92 i rättegångsreglerna			6	(9)	6	(9)
Artikel 94 i rättegångsreglerna			2	(2)	2	(2)
Artikel 122 i rättegångsreglerna	1	(1)			1	(1)
Artikel 125 i rättegångsreglerna			1	(2)	1	(2)
Artikel 129 i rättegångsreglerna			1	(1)	1	(1)
Rättegångsreglerna totalt	1	(1)	10	(14)	11	(15)
TOTALT	98	(128)	100	(137)	198	(265)

Övrigt

Tabell 9: Allmän utveckling

	1993	1994	1995
Nya mål vid förstainstansrätten ¹	596	409	253
Anhängiga mål vid förstainstansrätten den 31 december varje år	636 (657)	433 (628)	427 (616)
Avgjorda mål	97 (106)	412 (442)	198 (265)
Meddelade domar	47 (54)	60 (70)	98 (128)
Antal avgöranden från förstainstansrätten som har överklagats ²	16 [66]	13 [94]	48 [131]

¹ Inklusive särskilda rättegångsformer.

² De kursiva siffror som anges inom parentes anger det totala antalet avgöranden — domar, beslut om avvisning, beslut om interimistiska åtgärder och konstateranden om att anledning saknas att döma i målet — för vilka fristen för överklagande har gått ut eller som har överklagats.

**Tabell 10: Domstolens avgöranden i överklagade mål under perioden
den 1 januari—31 december 1995
(domar och beslut)**

Form av avgörande	Jordbruk	Konkurrens	Institutionell rätt	Tjänstemän	Totalt
Ogillande	2 (2)	3 (4)		4 (4)	9 (10)
Överklagandet ogillat av uppenbara skäl	2 (3)		2 (2)	1 (1)	5 (6)
Överklagandet avvisat och ogillat av uppenbara skäl				2 (2)	2 (2)
Upphävande utan återförvisning		1 (1)			1 (1)
Upphävande till en del och återförvisning		1 (1)			1 (1)
Avgjorda överklaganden totalt	4 (5)	5 (6)	2 (2)	7 (7)	18 (20)

C – DE NATIONELLA DOMSTOLARNAS VERKSAMHET PÅ GEMENSKAPSRÄTTENS OMRÅDE

Statistiska uppgifter

EG-domstolen försöker att få största möjliga kännedom om de nationella domstolarnas avgöranden med gemenskapsrättslig anknytning.

Tabellen nedan visar för varje medlemsstat antalet nationella avgöranden som mellan den 1 juli 1994 och den 30 juni 1995 förtecknats i de register som förs av EG-domstolens avdelning "Bibliotek, forskning och dokumentation". Avgörandena har registrerats oavsett om de föregåtts av EG-domstolens förhandsavgöranden eller inte.

I en separat kolumn, under rubriken "Avgöranden med anknytning till Brysselkonventionen", återfinns de avgöranden som rör den i Bryssel den 27 september 1968 undertecknade konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område.

Det bör påpekas att tabellen endast ger en ungefärlig bild, eftersom de register som ligger till grund för denna inte är fullständiga.

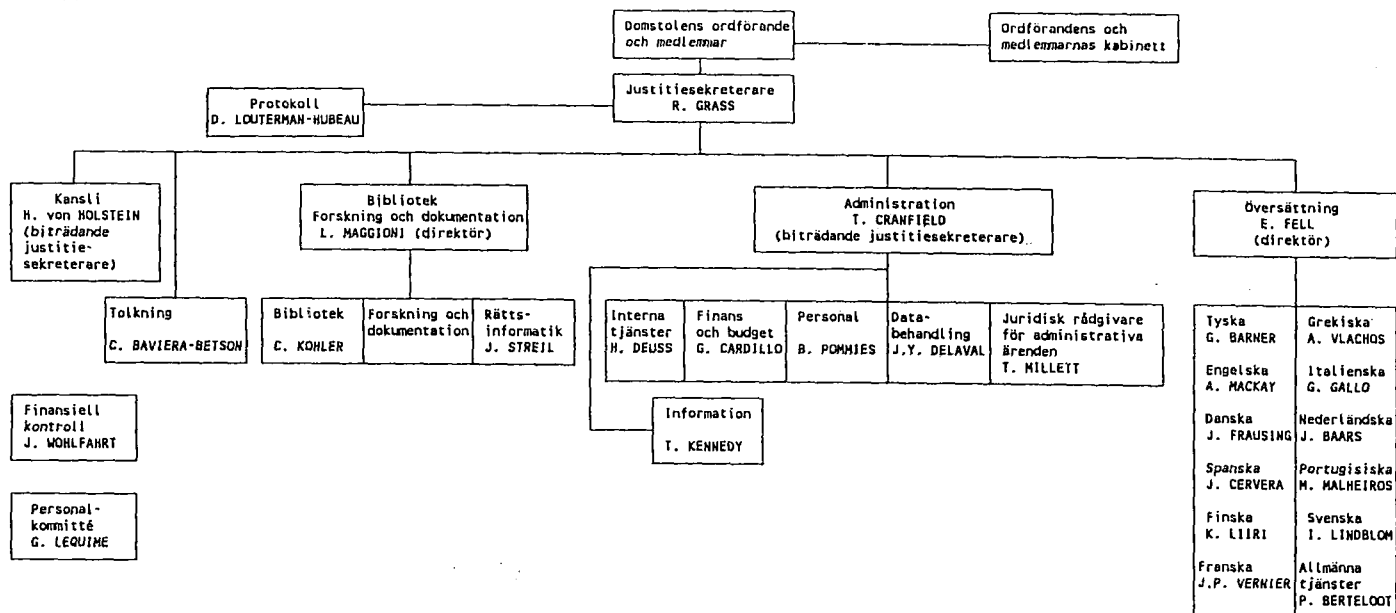
Sammanställning i tabellform över avgöranden på gemenskapsrättens område: Antal avgöranden per medlemsstat fr.o.m. den 1 juli 1994 t.o.m. den 30 juni 1995

Medlemsstat	Avgöranden med gemenskapsrättslig anknytning (ej Brysselkonventionen	Avgöranden med anknytning till Brysselkonventionen	Totalt
Belgien	93	26	119
Danmark	14	5	19
Tyskland	285	20	305
Grekland	21	12	33
Spanien	104	5	109
Frankrike	206	26	232
Irland	13	3	16
Italien	293	16	309
Luxemburg	3	1	4
Nederländerna	224	38	262
Österrike	11	-	11
Portugal	5	-	5
Finland	-	-	-
Sverige	5	-	5
Förenade konungariket	98	11	109
Totalt	1 375	163	1 538

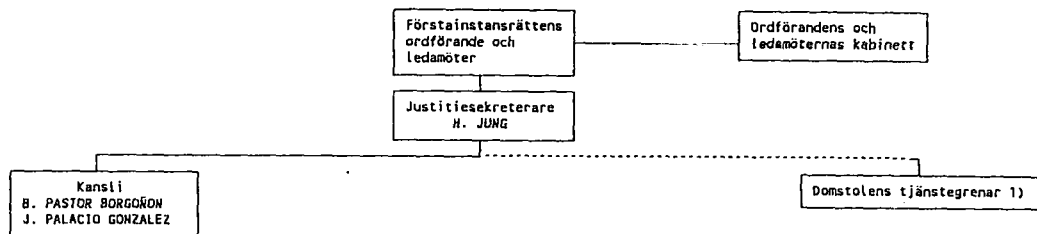
Bilaga II

Domstolen

Administration: organisationsplan i sammandrag

Förstainstansrätten

1) Enligt artikel 45 i protokollet om domstolens stadya skall "tjänstemän och andra anställda vid domstolen ... tjänstgöra vid förstainstansrätten så att den kan fungera".

Bilaga III

Domstolens publikationer samt allmänna upplysningar

Domar och förslag till avgörande

1. Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt

Rättsfallssamlingen publiceras på gemenskapernas officiella språk och är den enda autentiska källan när rättsfall från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt citeras.

Det sista häftet av den årliga rättsfallssamlingen innehåller en kronologisk förteckning över publicerade domar och beslut, en förteckning över mål i numerisk ordning, en alfabetisk förteckning över parterna, en alfabetisk förteckning över ämnesområden och — sedan år 1991 — en systematisk förteckning som innehåller samtliga sammanfattningar av de refererade avgörandena tillsammans med en kedja av motsvarande stickord.

Rättsfallssamlingen säljs i medlemsstaterna och i vissa tredje länder på de adresser som anges på sista sidan i denna publikation (pris för rättsfallssamlingen för år 1994 och 1995: 170 ecu, utan moms). Från övriga länder kan rättsfallssamlingen beställas hos angivna försäljningsställen. För annan information går det bra att vända sig till Domstolen, Interna avdelningen - publikationer, L-2925 Luxemburg.

2. Rättsfallssamlingen - Personaldelen

Personaldelen publiceras sedan år 1994 och innehåller alla förstainstansrättens avgöranden i personalmål. Dessa avgöranden publiceras dels på respektive rättegångsspråk, dels i resuméform på det officiella språk som prenumeranten önskar. Personaldelen innehåller dessutom sammanfattningar av domstolens domar angående överklaganden i personalmål, vilken dock alltjämt publiceras i sin fullständiga lydelse i den allmänna rättsfallssamlingen. Sökning i personaldelen underlättas av förteckningar som också finns tillgängliga på samtliga officiella språk.

Rättsfallssamlingen säljs i medlemsstaterna och i vissa tredje länder på de adresser som anges på sista sidan i denna publikation (pris: 70 ecu, utan moms). Från övriga länder kan rättsfallssamlingen beställas hos Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer, L-2985 Luxemburg. För annan information går det bra att vända sig till Domstolen, Interna avdelningen - publikationer, L-2925 Luxemburg.

Priset för prenumeration på båda de publikationer som beskrivs ovan är 205 ecu, utan moms. För annan information går det bra att vända sig till Domstolen, Interna avdelningen - publikationer, L-2925 Luxemburg.

3. Domstolens och förstainstansrättens domar samt generaladvokaternas förslag till avgörande

Texter i offsettryck kan, i den mån de fortfarande finns tillgängliga, beställas skriftligen med angivande av önskat språk, hos Domstolen, Interna avdelningen - publikationer, L-2925 Luxemburg, mot betalning av ett belopp per dokument som för närvarande är fastställt till 600 BEF, utan moms, och som kan variera med tiden. Sådana beställningar kan göras fram till utgivningen av det häfte av rättsfallssamlingen som innehåller den önskade domen eller förslaget till avgörande.

De som redan är prenumeranter på rättsfallssamlingen kan teckna en rabatterad prenumeration av offsetversioner, på ett eller flera av gemenskapernas officiella språk, av de texter som publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt, med undantag för de texter som bara finns i personaldelen. Priset för en årsprenumeration är för närvarande fastställt till 12 000 BEF, utan moms.

Övriga publikationer

1. Dokument från domstolens kansli

a) Textsamling angående domstolens organisation, behörighet och förfarande

Detta verk innehåller en samling av de bestämmelser rörande domstolen och förstainstansrätten som finns spridda i fördrag, sekundärrätt och olika konventioner. 1993 års utgåva innehåller samtliga ändringar fram till den 30 september 1992. Ett index gör det lättare att ta del av samlingen.

Textsamlingen finns tillgänglig på de officiella språken (med undantag för finska och svenska) till ett pris av 13,50 ecu, utan moms, på de adresser som anges på sista sidan i denna publikation.

b) Lista över domstolens sammanträden

En lista över domstolens sammanträden upprättas varje vecka. Den kan ändras och tjänar därför bara som information.

Denna lista kan på begäran erhållas från Domstolen, Interna avdelningen - publikationer, L-2925 Luxemburg.

2. Handlingar från domstolens informationstjänst

a) Verksamheten vid Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt

Bulletinen angående verksamheten vid domstolen är en veckopublikation som kan erhållas genom prenumeration och som innehåller information om den dömande verksamheten vid Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt. Den innehåller, med avseende på den gångna veckan, kortfattade resuméer av meddelade domar, generaladvokaternas förslag till avgörande och uppgifter om nya mål. I publikationen nämns också de viktigaste händelserna vid institutionen. Bulletinen finns tillgänglig på samtliga officiella språk.

Årets sista nummer av bulletinen innehåller alltid en systematisk översikt över domar och andra avgöranden som domstolen och förstainstansrätten har meddelat under året, samt statistiska uppgifter.

b) Årsrapport

Årsrapporten ger en överblick över domstolens och förstainstansrättens arbete, vad gäller såväl skapandet av rättspraxis som annan verksamhet (domarmöten och domarkurser, besök, studiedagar, etc.). Denna publikation innehåller en mängd statistiska uppgifter. Den innehåller dessutom de tal som har hållits vid domstolens högtidliga sammanträden.

Vad beträffar perioden 1992—1994 har rapporten av tekniska skäl publicerats i en version som har det vanliga innehållet men som omfattar tre år, nämligen "Rapport om verksamheten år 1992—1994".

De ovan angivna handlingarna finns tillgängliga på samtliga av gemenskapernas officiella språk (från år 1995 finns de även på finska och svenska). Handlingarna kan beställas skriftligen hos domstolens informationstjänst, L-2925 Luxemburg. Ange vilken språkversion som önskas. Denna tjänst är gratis.

3. Handlingar från domstolens biblioteksavdelning

a) Löpande bibliografi

Bibliografin utkommer varannan månad och innehåller en systematisk sammanställning av all litteratur (fristående verk och artiklar) som har mottagits eller katalogiserats under referensperioden. Bibliografin består av två separata delar:

- Del A: juridiska publikationer angående den europeiska integrationen.
- Del B: allmän juridisk doktrin angående internationell rätt, komparativ rätt och nationell rätt.

Dessa handlingar kan beställas hos Domstolen, Biblioteksavdelningen, L-2925 Luxemburg.

b) Juridisk bibliografi om den europeiska integrationen

Denna årliga bibliografi baseras på under referensåret inköpta monografier och analyserade tidskrifter på gemenskapsrättens område. Sedan 1990 års utgåva ingår bibliografin bland Europeiska gemenskapernas officiella publikationer. Den innehåller mer än 4 000 bibliografiska hänvisningar och har systematiska index över ämnesområden samt ett författarindex.

Den årliga bibliografin säljs på de adresser som anges på sista sidan i denna publikation. Pris: 32 ecu, utan moms.

4. Handlingar från forsknings- och dokumentationsavdelningen och avdelningen för rättsinformatik

a) Systematisk översikt över avgöranden angående gemenskapsrätt

Europeiska gemenskapernas domstol ger ut en systematisk översikt över avgöranden angående gemenskapsrätt. I översikten görs en systematisk presentation av såväl domstolens rättspraxis som ett urval avgöranden från rättskipande myndigheter i medlemsstaterna.

Översikten omfattar två serier som kan erhållas separat och som rör följande områden:

Serie A: Rättspraxis från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt, förutom domar i personalmål och mål som rör konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställande av domar på privaträttens område.

Serie D: Europeiska gemenskapernas domstols rättspraxis och ett urval avgöranden från rättskipande myndigheter i medlemsstaterna angående konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställande av domar på privaträttens område.

Serie A innehåller rättspraxis från och med år 1977. En konsoliderad version som täcker perioden 1977—1990 är tänkt att ersätta de tryck på lösblad som har kommit ut sedan år 1983. Den franska versionen finns redan tillgänglig. Den kommer att följas av versioner på tyska, engelska, danska, italienska och nederländska. Det finns också planer på att ge ut den på gemenskapernas övriga officiella språk. Pris: 100 ecu, utan moms.

I framtiden kommer serie A att ges ut i en femårig publikation på gemenskapernas samtliga officiella språk. Den första utgåvan är tänkt att omfatta perioden 1991—1995. Det kommer att vara möjligt att få uppdateringar, till en början dock bara på franska.

Den första utgåvan av serie D publicerades år 1981. Efter den femte utgåvan (februari 1993) på tyska, franska och italienska (övriga språkversioner kommer att finnas tillgängliga under år 1996), täcker denna serie för närvarande rättsfall från Europeiska gemenskapernas domstol år 1976—1991, och från medlemsstaternas rättskipande myndigheter år 1973—1990. Pris: 40 ecu, utan moms.

b) Index A-Z

Denna publikation finns på data och innehåller en numrerad förteckning över samtliga mål som anhängiggjorts vid domstolen och förstainstansrätten sedan år 1954, en alfabetisk förteckning över parternas namn och en förteckning över de nationella domstolar som har vänt sig till domstolen med begäran om förhandsavgörande. I index A—Z hänvisas till avgörandets publicering i rättsfallssamlingen. Index A—Z finns tillgängligt på franska och engelska och uppdateras årligen. Pris: 25 ecu, utan moms.

c) Notes — Références des notes de doctrine aux arrêts de la Cour

I denna publikation ges hänvisningar till all sådan doktrin som rör domstolens och förstainstansrättens domar. Den uppdateras årligen. Pris: 15 ecu, utan moms.

Dessa olika publikationer kan beställas från ett av de försäljningsställen som anges på sista sidan i denna årsrapport.

Vid sidan av försäljningen av dessa publikationer har forsknings- och dokumentationsavdelningen utarbetat olika arbetsdokument för intern användning. Bland dessa ingår bland annat följande dokument:

d) *Bulletin périodique de jurisprudence*

I detta dokument görs — för varje kvartal, halvår och år — en sammanställning av sammanfattningarna av de domar från domstolen och förstainstansrätten som så småningom kommer att ingå i rättsfallssamlingen. Den utformas enligt en systematisk modell som är identiskt lik den för översikten, så att den för en given period fungerar som en föregångare till översikten och kan ge användaren motsvarande hjälp. Den finns tillgänglig på franska.

e) *Jurisprudence en matière de fonction publique communautaire*

Denna systematiskt utformade publikation på franska innehåller domstolens och förstainstansrättens rättspraxis i personalmål.

f) *Jurisprudence nationale en matière de droit communautaire*

Domstolen har upprättat en databank som innehåller en sammanställning av rättspraxis angående gemenskapsrätt från medlemsstaternas domstolar. Allteftersom arbetet med analys och kodning fortskrider, kommer det att med användning av denna databank bli möjligt att upprätta förteckningar på franska över avgöranden (med nyckelord som anger deras innehåll) som ingår i databanken. Detta skall kunna ske med utgångspunkt från såväl medlemsstat som ämnesområde.

Dessa publikationer kan beställas hos Domstolen, Forsknings- och dokumentationsavdelningen, L-2925 Luxemburg.

Databaser

CELEX

Det datoriserade systemet för dokumentation av gemenskapsrätt CELEX (*Communitatis Europae Lex*) förvaltas av Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer och matas med information från gemenskapsinstitutionerna. CELEX omfattar information om lagstiftning, rättspraxis, förberedande rättsakter och parlamentsfrågor samt nationella åtgärder för genomförande av direktiv.

Beträffande rättspraxis innehåller CELEX samtliga domar och beslut från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt, i deras fullständiga lydelse och med de sammanfattningar som gjorts av varje mål. Här finns också hänvisningar till generaladvokaternas förslag till avgörande, och från och med år 1987 förekommer förslagen också i fullständig lydelse. Rättspraxis uppdateras varje vecka.

CELEX-systemet finns tillgängligt på gemenskapernas officiella språk. CELEX i finsk och svensk version skall ha införts under år 1996.

RAPID - OVIDE/EPISTEL

Databasen RAPID, som förvaltas av talesmannen för Europeiska gemenskapernas kommission, och databasen OVIDE/EPISTEL vid Europaparlamentet innehåller den franska versionen av Verksamheten vid Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt (se ovan).

De officiella on line-versionerna av CELEX och RAPID distribueras av EUROBASES och av behöriga nationella servrar.

Slutligen erbjuder licenshavare en rad informationstjänster on-line samt information på CD-ROM. För ytterligare upplysningar går det bra att vända sig till Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer, 2, rue Mercier, L-2985 Luxemburg.

Domstolen kan nås enligt nedan:

COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES

L-2925 Luxembourg

Telefon: 43 03-1

Telex till kansliet: 2510 CURIA LU

Telex till Informationstjänsten: 2771 CJ INFO LU

Telegramadress: CURIA

Telefax till domstolen: 43 03 26 00

Telefax till Informationstjänsten: 43 03 25 00

Europeiska gemenskaperna — Domstolen

**Årsrapport 1995 — Översikt av arbetet vid Europeiska gemenskapernas domstol
och förstainstansrätt**

Luxemburg: Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer

1997 — 255 s. — 17,6 x 25 cm

ISBN 92-829-0332-X

Venta • Salg • Verkauf • Πωλήσεις • Sales • Vente • Vendita • Verkoop • Venda • Myynti • Försäljning

BELGIQUE/BELGIË

Moniteur belge/Belgisch Staatsblad

Rue de Louvain 40-42/
Leuvenseweg 40-42
B-1000 Bruxelles/Brussel
Tél. (32-2) 552 22 81
Fax (32-2) 511 01 84

Jean De Lannoy

Avenue du Roi 202/
Koningslaan 202
B-1060 Bruxelles/Brussel
Tél. (32-2) 538 51 69
Fax (32-2) 538 08 41
E-mail: jean.de.lannoy@infoboard.be

Librairie européenne/Europese Boekhandel

Rue de la Loi 244/
Wetstraat 244
B-1040 Bruxelles/Brussel
Tél. (32-2) 295 26 39
Fax (32-2) 735 08 60

DANMARK

J. H. Schultz Information A/S

Herstedvang 10-12
DK-2620 Albertslund
Tlf. (45) 43 63 23 00
Fax (45) 43 63 19 69
E-mail: schultz@schultz.dk
URL: www.schultz.dk

DEUTSCHLAND

Bundesanzeiger Verlag

Braite Straße 78-80
Postfach 10 05 34
D-50667 Köln
Tel. (49-221) 20 29-0
Fax (49-221) 20 29 278

Nur für Veröffentlichungen des Gerichtshofes

Carl Heymanns Verlag KG

Luxemburger Strasse 449
D-50939 Köln
Tel. (49-221) 94 373-0
Fax (49-221) 94 373-901

GREECE/ΕΛΛΑΔΑ

G.C. Eleftheroudakis SA

International Bookstore
Panepistimiou 17
GR-105 64 Athens
Tel. (30-1) 331 41 80/1/2/3
Fax (30-1) 323 98 21
E-mail: elebooks@netor.gr

ESPAÑA

Mundi Prensa Libros, SA

Castelló, 37
E-28001 Madrid
Tel. (34-1) 431 33 99/431 32 22
Fax (34-1) 575 39 98
E-mail: mundiprensa@tsai.es
URL: www.tsai.es/mprensa

Boletín Oficial del Estado

Tratado, 27-29
E-28071 Madrid
Tel. (34-1) 538 22 95 (Libros)/
384 17 15 (Suscripciones)
Fax (34-1) 538 23 49 (Libros)/
381 17 14 (Suscripciones)
URL: www.boe.es

Mundi Prensa Barcelona

Consell de Cent, 391
E-08009 Barcelona
Tel. (34-3) 488 34 92
Fax (34-3) 487 76 59

FRANCE

Journal officiel

Service des publications des CE
26, rue Desaix
F-75727 Paris Cedex 15
Tel. (33-1) 40 58 77 01/31
Fax (33-1) 40 58 77 00

IRELAND

Government Supplies Agency

Publications Section
4-5 Harcourt Road
Dublin 2
Tel. (353-1) 661 31 11
Fax (353-1) 475 27 60

ITALIA

Licosa SpA

Via Duca di Calabria, 1/1
Casella postale 552
I-50125 Firenze
Tel. (39-55) 64 54 15
Fax (39-55) 64 12 57
E-mail: licosa@fbcc.it
URL: icl382.cilea.it/Virtual_Library/bibliotvetina/
licosa.tit1.htm

GRAND-DUCHÉ DE LUXEMBOURG

Messageries du livre Sarti

5, rue Raiffeisen
L-2411 Luxembourg
Tél. (352) 40 10 20
Fax (352) 490 66 61
E-mail: mdl@pt.lu

Abonnements:

Messageries Paul Kraus

11, rue Christophe Plantin
L-2339 Luxembourg
Tél. (352) 499 88 88
Fax (352) 499 888 444
E-mail: mpk@pt.lu
URL: www.mpk.lu

NETHERLAND

SDU Servicecentrum Uitgevers

Christoffel Plantijnstraat 2
Postbus 20014
2500 EA 's-Gravenhage
Tel. (31-70) 378 98 80
Fax (31-70) 378 97 83
E-mail: sdu@sdu.nl
URL: www.sdu.nl

ÖSTERREICH

Manz'sche Verlags- und Universitäts- buchhandlung GmbH

Siebenbrunnengasse 21
Postfach 1
A-1050 Wien
Tel. (43-1) 53 161 334 / 340
Fax (43-1) 53 161 339
E-mail: auslieferung@manz.co.at
URL: www.austria.EU.net:81/manz

PORTUGAL

Imprensa Nacional-Casa da Moeda, EP

Rua Marquês de Sá da Bandeira, 16 A
P-1050 Lisboa Codex
Tel. (351-1) 353 03 99
Fax (351-1) 353 02 94/384 01 32

Distribuidora de Livros Bertrand Ld.ª

Rua das Terras dos Vales, 4 A
Apartado 60037
P-2701 Amadora Codex
Tel. (351-1) 495 90 50/495 87 87
Fax (351-1) 496 02 55

SUOMI/FINLAND

Akateeminen Kirjakauppa /

Akademiska Bokhandeln
Pohjoisesplanadi 39/
Norra esplanaden 39
PL/PB 128
FIN-00101 Helsinki/Helsingfors
Tel. (358-9) 121 41
Fax (358-9) 121 44 35
E-mail: akatilaus@stockmann.mailnet.fi
URL: booknet.cultinet.fi/aka/index.htm

SVERIGE

BTJ AB

Traktorvägen 11
PO Box 200
S-22100 Lund
Tel. (46-46) 18 00 00
Fax (46-46) 18 01 25
E-mail: btj_tc@mail.btj.se
URL: www.btj.se/media/eu

UNITED KINGDOM

The Stationery Office Ltd (Agency Section)

51, Nine Elms Lane
London SW8 5DR
Tel. (44-171) 873 9090
Fax (44-171) 873 8463
URL: www.the-stationery-office.co.uk

ICELAND

Bokabud Larusar Blöndal

Skolavörðustig, 2
IS-101 Reykjavík
Tel. (354) 55 15 650
Fax (354) 55 25 560

NORGE

NIC Info A/S

Østlenjoveien 18
Boks 6512 Etterstad
N-0606 Oslo
Tel. (47-22) 97 45 00
Fax (47-22) 97 45 45

SCHWEIZ/SUISSE/SVIZZERA

OSEC

Stämpfenbachstraße 85
CH-8035 Zürich
Tel. (41-1) 365 53 15
Fax (41-1) 365 54 11
E-mail: urs.leimbacher@ecs.ossec.inet.ch
URL: www.ossec.ch

ČESKÁ REPUBLIKA

NIS CR - prodejna

Konviktská 5
CZ-113 57 Praha 1
Tel. (42-2) 24 22 94 33
Fax (42-2) 24 22 94 33
E-mail: nkposp@dec.nis.cz
URL: www.nis.cz

CYPRUS

Cyprus Chamber Of Commerce & Industry

38, Grivas Digenis Ave
Mail orders:
PO Box 1455
CY-1509 Nicosia
Tel. (357-2) 44 95 00/46 23 12
Fax (357-2) 361 044
E-mail: cy1691@etc.cyprus@vans.infonet.com

MAGYARORSZÁG

Euro Info Service

Europa Ház
Margitsziget
PO Box 475
H-1396 Budapest 62
Tel. (36-1) 11 16 061/11 16 216
Fax (36-1) 302 59 35
E-mail: euroinfo@mail.matax.hu
URL: www.euroinfo.hu/index.htm

MALTA

Miller Distributors Ltd

Malta International Airport
PO Box 25
LQA 05 Malta
Tel. (356) 66 44 88
Fax (356) 67 67 99

POLSKA

Ars Polona

Krakowskie Przedmieście 7
Skł. pocztowa 1001
PL-00-950 Warszawa
Tel. (48-2) 26 12 01
Fax (48-2) 26 62 40

TÜRKİYE

Dünya Infotel A.S.

İstiklal Cad. No: 469
TR-80050 Tunel-Istanbul
Tel. (90-212) 251 91 96
(90-312) 427 02 10
Fax (90-212) 251 91 97

BALGARİJA

Europress-Euromedia Ltd

59, Blvd Vitoshka
BG-1000 Sofia
Tel. (359-2) 80 46 41
Fax (359-2) 80 45 41

HRVATSKA

Mediatrade Ltd

Pavla Hatza 1
HR-10000 Zagreb
Tel. (385-1) 43 03 92
Fax (385-1) 44 40 59

ROMÂNIA

Euromedia

Str. G-ral Berthelot Nr 41
RO-70749 Bucuresti
Tel. (40-1) 210 44 01/61 4 06 64
Fax (40-1) 210 44 01/312 96 46

SLOVAKIA

Slovenska Technicka Kniznica

Námestie slobody 19
SLO-81223 Bratislava 1
Tel. (42-7) 53 18 364
Fax (42-7) 53 18 364
E-mail: europ@tbb1.sttk.stuba.sk

SLOVENIA

Gospodarski Vestnik

Založniška skupina d.d.
Dunajska cesta 5
SI-1000 Ljubljana
Tel. (386) 61 133 03 54
Fax (386) 61 133 91 28
E-mail: belcd@gvestnik.si
URL: www.gvestnik.si

ISRAEL

R.O.Y. International

17, Shimon Hatarssi Street
PO Box 13056
61130 Tel Aviv
Tel. (972-3) 546 14 23
Fax (972-3) 546 14 42
E-mail: royil@netvision.net.il

Sub-agent for the Palestinian Authority:

Index Information Services

PO Box 19502
Jerusalem
Tel. (972-2) 27 16 34
Fax (972-2) 27 12 19

RUSSIA

CCEC

60-letiya Oktyabrya Av. 9
117312 Moscow
Tel. (095) 135 52 27
Fax (095) 135 52 27

AUSTRALIA

Hunter Publications

PO Box 404
3167 Abbotsford, Victoria
Tel. (61-3) 9417 53 61
Fax (61-3) 9419 71 54

CANADA

Uniquement abonnements/
Subscriptions only:

Renouf Publishing Co. Ltd

1294 Algoma Road
K1B 3W6 Ottawa, Ontario
Tel. (1-613) 741 73 33
Fax (1-613) 741 54 39
E-mail: renouf@fox.nstn.ca
URL: fox.NSTN.Ca/~renouf

EGYPT

The Middle East Observer

41, Sherif Street
Cairo
Tel. (20-2) 39 39 732
Fax (20-2) 39 39 732

JAPAN

PSI-Japan

Asahi Sanbancho Plaza #206
7-1 Sanbancho, Chiyoda-ku
Tokyo 102
Tel. (81-3) 3234 69 21
Fax (81-3) 3234 69 15
E-mail: psijapan@goi.com
URL: www.psi-japan.com

SOUTH AFRICA

Safto

5th Floor Export House,
CNR Maude & West Streets
PO Box 782 706
2146 Sandton
Tel. (27-11) 883 37 37
Fax (27-11) 883 65 69

UNITED STATES OF AMERICA

Bernan Associates

4611-F Assembly Drive
MD20706 Lanham
Tel. (301) 459 2255 (toll free telephone)
Fax (800) 865 3450 (toll free fax)
E-mail: query@bernan.com
URL: www.bernan.com

MEXICO

Mundi-Prensa Mexico, SA de CV

Rio Pánuco, 141
Delegación Cuauhtémoc
ME-06500 Mexico DF
Tel. (52-5) 553 56 58/60
Fax (52-5) 514 67 99
E-mail: 104164.23compuserve.com

RÉPUBLIQUE DE CORÉE

Kyowa Book Company

1 Fl. Phung Hwa Bldg
411-2 Hap Jaeng Dong, Mapo Ku
121-220 Seoul
Tel. (82-2) 322 6780/1
Fax (82-2) 322 6782
E-mail: kyowa2@ktnet.co.kr.

ANDERE LÄNDER/OTHER COUNTRIES/ AUTRES PAYS

Bitte wenden Sie sich an ein Büro Ihrer
Wahl / Please contact the sales office of
your choice / Veuillez vous adresser au
bureau de vente de votre choix

BYRÅN FÖR EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS
OFFICIELLA PUBLIKATIONER

L-2985 Luxemburg

ISBN 92-829-0332-X

